ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртакъ. Цѣна-та ѝ на година е едно бѣло меджендіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвъртя отъ бѣло меджендіе; ев кайме и ев пошенски Турски тимбря (пулове) 60 гроша за година. Спомоществователя-та трѣбва всякоги да ся предплатяе и да ся испращатъ въ полнія, въ грушъ, съ кайме или въ пошенски тимбря (пулове) Турски, Шимски, Прускии, Русски или Французски, на Редакторъ-тъ у Америкинъ Хаяс въ Цариградъ. Извѣстія ся измѣнятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 7 ЮЛІЙ 1877. Брой 27.

ИЗВѢСТІЯ.

Извѣстяваме на онѣи отъ спомоществователи-тѣ си конто ни ся предплатили само за 6 мѣсеца че врѣмето на тѣхни-тѣ спомоществованія ся свършва на край-тъ на Юнія, и че ний не ще можемъ да ими пращаеми вѣстниці-тѣ ими слѣдѣ това врѣме ако не ни предплатятъ и за другы-тѣ 6 мѣсеца на година-та.

Цѣна-та за 6-тѣ мѣсеца те бѣде три четвъртя отъ бѣло меджендіе, а ев кайме или ев пошенски тимбря (пулове) 30 гроша за сега.

СЪВЪРШЕНСТВО-ТО НА ХРИСТІАНСТВО-ТО ДОКАЗВА БОЖЕСТВЕНО-ТО МУ НАЧАЛО.

2.

Въ послѣдній-тъ си членъ разгледахмы нѣкои отъ общы-тѣ качества на Библія-тъ, върху който Христіанство-то е основано; нека сега да разгледамы по-подробно съдържаніе-то ѝ, и да испитамы да ли та е едно съвершенно откровеніе.

1) *Библія-та открива на человѣка-тѣ единъ Съвершенъ Богъ.*

Человѣш-тѣ съ така създадени що то само-то имѣ естество изисква едно върховно Сѫщество, на което да молятъ да ся кланятъ и да ся уповаватъ. Нито невѣжество-то може да уними человѣш-тѣ толкова щото да не усѣщатъ вече нуждѫ за божественнѫ мудрость, помощь и благодать; нито наука-та и цивилизація-та може да въдригнатъ человѣш-тѣ до толкова щото да не ся нуждѣятъ вече отъ единъ Богъ, който да ги просвѣти, да ги прѣчисти и да ги спасе. Исторія-та, обаче, ни явява не повече-то отъ богове-тѣ на Грьцко-то и Римско-то баснословіе съ были безправственни. Ный не можемъ никакъ да пріемемъ ни единъ отъ тѣхъ за нашъ Богъ. Ный не можемъ да обожаваемы такыва сѫщества безъ да унизимъ само-то си естество.

И философія-та на безвѣрие-то не ни е открыла единъ Богъ, когото да можемъ да обичамы или комуто да ся уповаваемы. Понѣкога та съвѣсѣ отрича че има Богъ, и така тя лишава душа-тъ отъ онова което само-то ѝ естество изисква; понѣкога тя пріема че има Богъ и му приписва едно име, но въ само-то врѣме обявява че той е невидѣстенъ и невлѣстенъ. Богъ-тъ на безвѣрие-то, прочее, е само едно отдалечено и голо ние, единъ Богъ-то когото никой не можа да знае ни да обичамы или да му ся поклрина. Библія-та, обаче, ни открыва единъ сѫщински Богъ. Тя ни открыва единъ личенъ Богъ, който ни види, чуя ни, знае ни, обича ни и ни помага; и когото ный можемъ да знаемъ и да обичамы. Тя открыва единъ Богъ достоинъ да пріеме почеть-тѣ, любовь-тѣ и службы-тѣ на цѣлый-тъ человѣшкый родъ, защото въ него ся намиратъ всичкы-тѣ естественны и нравственны съвершенства. Богъ, който са открыва въ Библія-тъ, е снятъ и той изисква отъ всичко-тѣ си чада да бѫдатъ снятѫ, но при всичко това е дъготрѣпѣлнѣ къмъ нечестивы-тѣ. Той е съвершенно праведенъ, но пакъ е милосердъ. Той ще сѫди свѣтъ-тъ, но пакъ е далъ възлюбленный-тъ си сынъ да умре заради прѣстѫпницы-тѣ. Той е Богъ на истина-та, на святость-та и на любовь-тъ, и за това най-высока-та мудрость на человѣка е да му ся повѣрява, най-высоко-то му прѣимущество е да го люби, и най-высока-та слава е да му служи.

Нека безпристрастный-тъ читатель да сравни богове-тѣ на древно-то баснословіе ни на нынѣшно-то безвѣріе съ Богъ и Отца на Господа нашего Іисуса Христа, и тогва да сади ни Библія-та, която ни открыва такъвъ Богъ, нѣма нѣкои божественны качества.

2) *Библія-та ни толкува свѣтъ-та и само тя отговаря най-важныть въпроси относително до него.*

Всичкы-тѣ древны религіозны системы са трудили да отвръжѣтъ на человѣшкы-тѣ начало-то, естество-то и назначеніе-то на свѣтъ-тъ, но никой отъ тѣхъ не е сполучилъ въ това. Никой просвѣтенъ человѣкъ не пріема што баснословны-тѣ исторіи на древни-тѣ за начало-то на свѣтъ-тъ, нито недостаточны-тѣ нравственни изложенія. Нынѣшна-та наука сега са труди да изясни начало-то на свѣтъ-тъ, но тя не е можла да сполучи въ това. Многина отъ тѣзи изслѣдователи сами казватъ: «Има граници, задъ които ный не можемъ да отидемъ; има въпроси които ный не можемъ да рѣшимъ.» Ни единъ отъ тѣхны-тѣ теоріи за начало-то на свѣтъ-тъ не е были общепріетъ; а какъвто за изяснеціе-то на свѣтъ-тъ, тѣ всичкы-тѣ пріемаятъ че не могатъ нищо да утвърдятъ. Библія-та, обаче, дава едно ясно и разумно тълкованіе и изясненіе за свѣтъ-тъ. Ако и да не прѣдпріема да изясни всичкы-тѣ тайны, тя дава достаточны отговоры на въпросы-тѣ, които человѣшкы-тѣ са принудени отъ само-то си естество и отъ сами-тѣ си нуждности да пытатъ.

Когато земемъ въ вниманіе величіе-то на вещественный-тъ свѣтъ; когато са удивляваме при открытія-та на микроскопъ-тъ и на телескопъ-тъ, а са попытамы отдѣ са всичкы-тѣ тѣзи нѣща, единъ задоволителенъ отговоръ са измира въ само-то начало на Библія-та: «Въ начало създаде Богъ небе-то и земѣ-тъ.»

Когато наука-та ни открыва чудесна-тъ хармонія на всичкы-тѣ части на сѫзданіе-то, и ный ся пытамы отдѣ е тъзи чудесна нареда, Библія-та отговаря за нась тъзи въпросъ, като ни открыва единъ Богъ толкова съвершенъ по мудрость колкото е могущественъ по силѫ.

Когато са попытамы отдѣ са тѣзи естественни закони, толкова постоянни, толкова хармонически и толкова благодѣтелны въ дѣйствіе-то си, Библія-та пакъ отговаря на въпросъ-тъ, като ни увѣрява че Всекогущый-тъ и Прѣмудрый-тъ Сѫздатель още управлява свѣтъ-тъ, и че отъ него произлязя и го поддѫржа тъзи всемірна система на естественны-тѣ закони.

Още, когато разгледамы человѣшкы-тѣ—естество-то имъ, дарбы-тѣ имъ и дѣла-та имъ, ный ся испъпамы съ удивленіе. Ако человѣш-тѣ и да са родени нежощны дѣчицы, и ако и да имъ е позволено да живѣятъ само нѣколко годины, тѣ развиватъ чудесны силы и извършватъ удивителны прѣдпріятія. Ако и да ся намиратъ на земѣ-тъ, тѣ ся простираи изслѣдованія-та си до небеса-та, наблюдаватъ са кометы-тѣ по общирны-тѣ пътища и са прѣтечаватъ планеты-тѣ като съ тѣгилка. Ако человѣшки-тѣ и да са по-слаби отъ поскы-тѣ животны, тѣ съ чудесно искусство са подчинили на человѣк-тъ си нѣкои отъ най-могущественны-тѣ силы на естество-то. Когато разгледамы чудесны-тѣ дѣла на человѣка, ный сме принудени да са пытамы, кой е той, какво е той, и отдѣ е дошелъ той, та може така да господарува надъ вещественный-тъ свѣтъ? На тѣзи въпросы само Библія-та дава единъ задоволителенъ отговоръ като утвърдява: «Богъ създаде человѣка по образу своему.» Та учи че Сѫздатель-тъ самъ е надарилъ человѣка съ такыва силы и е подчинилъ вещественный-тъ свѣтъ на волѣ-тъ му. Само въ Библія-та са намира достаточно изясненіе за чудесны-тѣ дѣла на человѣшкый-тъ родъ.

За человѣка-тѣ, обаче, има и другъ въпросъ, на който трѣбва да ся отговори. Ако человѣш-тѣ и да са надарени съ такыва силы, тѣ често злоупотрѣбляватъ тѣзи силы и ны поставятъ на низки служби. Исторія-та като разказва на единъ страница за славный-тъ напрѣдъкъ на человѣшки-тѣ, на другъ расказва за срамотны-тѣ и безчестны-тѣ имъ дѣла. Почти всяка страница на исторіѣ-тъ сѫдържа нѣкои злодѣянія подбудени отъ гордость, страсть и похоть. Какъ можемъ да изяснимъ това? Навѣрно това не е естественно. Человѣкъ навѣрно не е были създаденъ така да ненавижда, да измамва и да съсѫшва съсѣда си. Тогава какъ можемъ да изяснимъ измамы-тѣ, неправды-тѣ и общій-тъ развратъ на человѣшки-тѣ? Тѣ не произлязятъ отъ невѣжество, защото тѣ са извършватъ и отъ най-просвѣтены-тѣ както и отъ най-невѣжы-тѣ. Тѣ не произлязятъ отъ бѣдствіе, защото тѣ са извършватъ и отъ богаты, възвышены и могущественны хора. Философія-та не може да изтъкува това явленіе нито наукъ-та може да го изясни. Само Библія-та отговаря за нась на тъзи въпросъ. Та учи че настояще-то нравственно състояніе на человѣшкый-тъ родъ не е первобытно-то и правилно-то му състояніе, че той не е были създаденъ така развратенъ, и че не е были назначенъ за такыва злодѣянія. Та ни открива че человѣшкый-тъ родъ отъ начало е были създаденъ по образу Божію, но относѣ надѣлъ въ грѣхъ, и чрѣзъ грѣхъ-тъ станалъ развратенъ, и че той развратъ са е прострѣлъ до цѣлый-тъ человѣшкый родъ, и отъ него произлязятъ всичкы-тѣ злины които толкова силно прѣобладаватъ въ всичны-тѣ народы, варварскы и образованы.

Само Библія-та рѣшава гатанка-та на человѣшкый-тъ родъ, и нейно-то рѣшеніе е задоволително. Та изяснява защо има толкова велики и славны дѣла въ человѣшкый-тъ исторіѣ, като ни открива че человѣшкый-тъ родъ е были създаденъ во подобіе на само-то Бога. Та изяснява още защо подлость-та, неправда-та развратность-та и униженіе-то са изобщаватъ въ живѣло-то и въ настояще-то, като ни отвряа че человѣшкый-тъ родъ е надѣлъ отъ первобытно-то си състояніе, и че това е станѫлъ всеобщо развратенъ.

Понеже исторія-та на человѣшкый-тъ родъ става ясна само отъ свѣдѣнія-та на Библія-тъ, то разумно е да заключимъ че тѣзи свѣдѣнія трѣбва да са произлѣзатъ отъ онозова, който е създалъ человѣшкый-тъ родъ и който продлъжава и до днесь да го управлява.

—

Единъ старъ и ученъ проповѣдникъ казва: «Колкото повече живѣѭ, толкова по-голѣмъ вѣрѫ прѣдубѣждавамъ въ провидѣніе-то Божіе, и толкова по-малѫк вѣрѫ имамъ въ мои-тѣ тълкованія на провидѣніе-то.

—

Единъ Китаецъ, който станѫлъ Христіанинъ, были попытанъ: «Какво е душевно-то ти състояніе сега?» На това той отговорилъ: «По-напрѣдъ умъ-тъ ми бѣше тъменъ, а сега азъ съ наслаждавамъ съ нѣкакъв свѣтлинѣ; по-напрѣдъ умъ-тъ ми бѣше като разлюлянано море, а сега той е тихъ; по-напрѣдъ азъ обичахъ само себе си, а сега обичамъ и всичкы-тѣ человѣцы.»

ОКАЯНСТВО-ТО НА ЯЗЫЧНИЦЫ-ТѢ.

—

Мнозина отъ Индійцы-тѣ излагатъ себе си на разни мѧчения чрѣзъ кости да упоротятъ и да умилостивятъ богове-тѣ си. Тѣ пакуватъ издалечъ прѣзъ пѣсачины-тѣ пустини и кастуватъ храсталацы на Индостанъ за да отидѫтъ да се окѫпятъ въ нѣкоѩ свѧта рѣка, тѣй щото да си очистатъ отъ грѣховe-тѣ си. Пойнкога тѣ се простиратъ върху дъсы въ които имѧ бити островрѣзы гвоздіе, и лѣжатъ тамъ додѣто почне кръвъ-та да тече изъ всичкы-тѣ части на тѣло-то имъ. Пойнкога тѣ закачатъ желѣзны вѫдицы въ мѣсо-то на гърдъ-тѣ си и се обвисватъ на нѣкое дърво дѣто висатъ тѣй за дъго врѣме, и пойнкога висатъ тамъ доже дойде умрѫтъ. Пойнкога тѣ проводждатъ язикъ-тѣ си съ копіа и оставатъ нѣкото да гу води тѣй висѧщататъкъ за нѣколко часове. Но при всичкы-тѣ тѣзи мѧчения които тѣ прѣтѫпяватъ, тѣ пойнкога извикватъ: «Нѣй нѣмамъ миръ; нѣй още не смы имѣрали Бога; дѣ е той щото да можемъ да го намѣримъ?» Колко годѣма е разлика-та между това окаянство и блаженство-то на всичкы-тѣ Христіяны, които нѣмать нужда да мѧчатъ себе си, но трѣба само да уповаватъ на исеодостатъчнѧ-тѣ жертва, която Іисусъ Христосъ принесе за грѣховe-тѣ имъ, и да се посвятатъ на служѫба-та Спасителъ-тѣ си!

Въ Америка още са намиратъ нѣкои отъ Индійцы-тѣ които населяватъ онѧзи страна прѣди да іѧ открие Христофоръ Колумбъ, и мнозина отъ тѣхъ са пріели Христіянскае-тѣ вѣра. Единъ отъ тѣзи Индіянцы присъстувѧ на едно Христіянско събраніе дѣто проповѣдникъ-тѣ говорѝ за добрый-тѣ Пастырь, който слѣзе отъ небе-то на този свѣтъ да търси и да спасе изгубены-тѣ, и излѣзи страданія-тѣ му и смърть-ту за грѣшницы-тѣ. Слѣдъ събраніе-то този Индіянецъ пристали на напрѣдъ и попыта: «Умрѣ ли Іисусъ за мене, за такъвъ окаенъ человѣкъ какъвто съмъ аз?» Проповѣдникъ-тъ му отговори че Іисусъ е умрѣлъ за него. Тогава той каза: «Азъ нѣмамъ земѧ да дамъ на Іисуса, но ще му дамъ пушка-та си.» Проповѣдникъ-тъ му каза че Господинъ Іисусъ не ще такыва дарове. Тогава той отговори: «Азъ ще дамъ на Іисуса пушка-та си, завинѣк-та си и всичко щото имамъ.» Проповѣдникъ-тъ пакъ му каза че Іисусъ не ще такыва дарове. Индіецъ-тъ помислѝ малко и тогава извика: «Азъ прѣдавамъ *себе си* на Іисуса Христа.»

Това е принципіе-то което Іисусъ Христосъ нѣй-вече кога отъ нѣкоего единого отъ насъ; той иска сърдце-то ни.

Щомъ человѣкъ е задоволенъ отъ себе си, всякой другъ е незадоволенъ отъ него.

Много блискавы качества имѧ въ умъ-тѣ на человѣка, но никое не е толкова полезно колкото благоразуміе-то.

Ако нѣй самы не са ласкаемъ,داскателство-то на другы-тѣ не ще ни повреди.

Онова, което Христосъ е придобѣлъ съ своѝ-тѣ трудове и страданія и съ своѝ-тѣ смърть, нѣй са призовавамы да го пріемемъ безплатно.

«ВСИЧКО ИСПЫТУВАЙТЕ: ДОБРО-ТО ДЪРЖЕТЕ.» *

—

Понеже человѣческо-то естество е сѫществено сѫщо-то въ всичкы-тѣ прѣмѣна и въ всичкы-тѣ земи, то и всичкы-тѣ нѣмать подобны свойства и нѣкоѩ подобны умственны и нравственны наклонности са появяватъ у всичкы-тѣ народы. Ако тѣзи въпроси и да не са прѣдставатъ точно подъ сѫщы-тѣ формы, тѣ дѣйствително са относатъ до подобны нѣщо. Ако тѣзи наклонности и да не са подвиватъ точно въ сѫщый-та начинъ, тѣ дѣйствително гонятъ подобна цѣль. И напитнѫк сина забѣлѣжителна приликa имa между много отъ великы-тѣ въпросы, които вѣнуватъ народы-тѣ, колкото отдалечени и да сѫ тѣ едни отъ другы по географическо-то положеніе, и колкото и да различватъ по обществени-то си и по граждански-то си устройство.

Нека да разгледамы единъ отъ тѣзи великы въпросы. Мнѫло-то, съ всичкы-тѣ си значіты и заблужденія, добрины и злины, остава задъ насъ, а бѫдѫще-то, съ всичкы-тѣ си възможности за добро и за зло, са пимира прѣдъ насъ. Тоѩ като е така, въпросъ са поражда *какъ да употрѣбляемы мнѫло-то така щото да можемъ да са всполузуваемъ най-вече отъ него въ бѫдѫще-то.* Ако поспѣтимъ напредъ всичкы-тѣ народы по земѧ-та, ще намѣримъ че тоѩ въпросъ тѣ занимава всичкы-тѣ. Той са разнѝска сега въ Китай и Англія, въ Америка и Японія, въ Руссія и Турцѝя, и житеи-тѣ на повече-то земи могатъ да са разбѣрѧтъ на дѣй голѣми партіи споредъ нѣйнія-та имъ върху този въпросъ. Истина е че тѣзи партіи може да са нарекатъ съ толкова разны имена колкото разни языци имѧ въ свѣтъ-тѣ, и пай-близка-та имъ ідѣя може да бѫде толкова различна, колкото положеніе-то на народы-тѣ и нуждности-тѣ имъ са различны, но пакъ тѣ всичкы-тѣ нѣмать подобны свойства и сѫ въдушевены отъ подобенъ духъ. Тѣзи партіи не са нѣто мѣстны нито привремѣнны; тѣ не са подигнатъ отъ случайны обстоятелства или отъ извѣкредны сѫбытія и не са ограничуватъ само въ нѣкой видъ прѣдѣлы; тѣ са появяватъ навсякадѣ дѣто имѧ человѣци; тѣ са занимаватъ съ всякой отдѣлъ на человѣческый-то родъ сѫществуваніе. Тѣзи партіи са подигнатъ отъ усилія-та на человѣческый-то родъ да прѣвари горѣспоменатѣ-тѣ въпросъ, който са относя только въ право до настоящѫк-тѣ имъ политика, и който е толкова тѣсно свързанъ съ бѫдѫще-то имъ благоденствіе. Какъ трѣба да употрѣбѧваемы мнѫло-то за да са всполузуваемы най-много отъ него въ бѫдѫще-то? Както казахмы горѣ дѣй партіи са подигнѫли въ всичкы-тѣ народы относително до тозѝ въпросъ. Тогава какви са взглядоте-тѣ на тѣзи дѣй партіи? За да гы прѣдставимъ по-ясно на читатели-тѣ си, нѣй ще изложимъ взглядоте-тѣ на ужѣренны-тѣ имъ привѣрженцы, но на крайни-тѣ.

Реновстви-тѣ занитицци на единъ отъ тѣзи дѣй партіи не щатъ да гледатъ къмъ бѫдѫще-то, а нѣмамъ са наскѣрбено лице гледатъ къмъ минѫло-то. Понеже съ теченіе-то на врѣме-то тѣй са отдалечаватъ повече и повече отъ обычныи-тѣ прѣдѣлы на минѫло-то, недостатоци-тѣ на послѣдно-то исчезватъ постепенно, а прѣвѣсходства-та имъ са прѣувеличаватъ непрѣстанно. Тѣзи человѣци желѧтъ за добродѣтели-тѣ на минѫло-то вѣкове, и желѧютъ повращаніе-то имъ. Тѣмъ са види всѣко проѩвленіе да е лошо, и за това тѣ му са противатъ. Тѣ изобличаватъ бушѝка-та ревность, които прѣобрѧща свѣтъ-тѣ, и не искатъ даже да слушѧтъ за тѣзи новы нечистіи. Тѣ са чудятъ защо человѣци-тѣ не са задоволяватъ да вѫрватъ по пѧтеки-тѣ на бащы-тѣ си; тѣ съкрѣтѧтъ при всяко пообоведеніе и прѣдсказватъ скѫрбни нѣщѧ за бѫдѫще-то. Тѣ отдаватъ сѫрдечнѧ почеть на всякo древно учрежденіе. Сами-та му древность го прави свято прѣдъ тѣхнѝ-тѣ очи. Те е едно заѩвѧщо отъ тѣрдѣ-то минѫло, и за това то трѣба да са пази съ благоговѣйнѧ грѫжѧ. Тѣ обожаватъ минѫло-то, не толкова много, защото тѣ видѧтъ и знаѣтъ че е истинно, по защото е древно, и за това, тѣ казватъ, то трѣба да е истинно. Тѣ почитатъ древно-то не толкова много поради истинностѣ-тѣ му и красота-тѣ му, но поради древность-та му. Тѣ са противатъ на всякакы проѩвленія, защото тѣ въвеждѧтъ нѣщо ново, и тѣ считатъ ново-то за зло, защото то е ново. Тѣ са противатъ на напрѣдъ-тъ, защото той са разнѝска сега въ Китай и Англія, въ Америка и Японія, въ Руссія и Турцѝя, и житеи-тѣ на повече-то земи могатъ да са разбѣрѧтъ на дѣй голѣми партіи споредъ нѣйнія-та имъ върху този въпросъ. Истина е че тѣзи партіи може да са нарекатъ съ толкова разны имена колкото разни языци имѧ въ свѣтъ-тѣ, и пай-близка-та имъ ідѣя може да бѫде толкова различна, колкото положеніе-то на народы-тѣ и нужд

да ждивяваш много и да работиш малко; и за тоя не е чудно че сѫпоне-тѣ на бѣдни-тѣ, които са были прїучени отъ малки да сѫ трудолюбиви и пистелни, често да ги надминуватъ прѣзъ живота си. Трудолюбїе, въздържание и икономїя чинятъ повече отъ едно богато наслѣдїе. Тѣзи добродѣтели се сѫдежи по-тѣжки капитали отъ всякото хилядни зиры. Послѣдни-тѣ може да ся разтекатъ наскоро, по първи-тѣ прѣбываатъ. Щѣе человѣкъ става богатъ, който ждивява по-малко отъ онова що печали. Онзи, който умножава ждивенїя-та си толкова колко печалбы-тѣ си, той никакъ не може да ся обогати; и человѣци-тѣ могатъ да ся наивыкатъ да ся задоволятъ съ малкы ждивенїя. Не сѫ най-честити-тѣ онѣзи, които ждивяватъ най-много за удоволстїе-то си.

—

Въ единъ малъкъ островъ срѣщо Сѣверно-то краебрѣжїе на Норвегїя имя една наредба за ловнїе-то на китове. Въобще онѣзи, които ловятъ китове, притежаватъ доста голѣми корабы, които отсѣствуватъ мѣсецы и дакде годины и доносятъ само най-полезны-тѣ части на кита. Въ тозъ случай търговецъ-тѣ испраща малкы вапорчета, въ-ръку които има по единъ тонъ съ който да убиватъ кита, и послѣ тѣ го теглятъ до въ пристанище-то. Понеже мѣсто-то, дѣто китове-тѣ се напирватъ, не е далечъ отъ това пристанище, вапорчета-та въобще излазятъ, хващатъ единъ китъ и са завращатъ съ него въ-тръ въ 12 часа. Топъ-тѣ е туренъ на прѣдницѣ-та на корабъ-тѣ, и хвърли единъ особенъ видъ орѫдїе, което сѣстои отъ single дѣлгъ желѣзна стрѣла, на край-тѣ на който има 4 нѣща, които ръжы, които са втикатъ и не прѣмотствуватъ когато стрѣла-та влѣзе въ тѣло-то на рыбѫ-та, по които са отварятъ которо китъ-тѣ са труди да избѣгне. Близо до тѣхъ има и единъ кръгъ, който чрѣзъ другъ механическа нарѣдба тогава грѣма и убива китъ-тѣ, който са доноси въ пристанїще-то.

—

Единъ лѣкарска комисїя, която прѣглеждала здравїе-то на дѣца-та въ училища-та въ града Ню-Іоркъ, прѣпорѫча да ся прїемать въ тѣхъ дѣца по-малки отъ 6 годины; онѣзи които са надоло отъ 8 годины да не стоятъ въ училище-то повече отъ 3 часа въ день-тѣ; училища-та да сѫ подъ лѣкарски надзоръ; и училищни-тѣ зданїя да сѫ заобиколены отъ всякдѣ отъ отворено мѣсто, да сѫ стѣлены и да имать голѣми дворове дѣто дѣца-та да игрѣятъ.

—

Г. Фолкси изнамѣрилъ единъ новъ начинъ чрѣзъ който да може да приготви дрѣвно щото то да не можатъ да попиватъ водѣ или да ся палятъ съ огнь.

—

Въ Сѣдѣ Държавы у Америка са е сѣстанвило сега наскоро едно земледѣлческо дружество, което е зѣло да обработва една пространна часть земѣ. Орачи-тѣ оракъ съ конїе, и понеже человѣкъ-тъ имъ е толкозъ голѣмъ, тѣ искарватъ само по четыри бразды на день, дѣ прѣдъ пладнѣ и дѣ сѣдѣъ пладнѣ. Единъ Американцы вѣстникъ, като извѣстава това, казва, защо да нѣма много такыва земледѣлчески дружества, колкото има и въ другы-тѣ клонове на промышленность-та?

Бергъ работа. — На 20 нинашнїо Поеверїя мостъ-тѣ надъ рѣкъ-та Скулкилъ при Филаделфїя изгорѣ. Той бѣше толкова необходимъ за търговїя-та на градъ-тѣ и за главнїя-та желѣзница щото додѣто още е горѣлъ, градоначалникъ-тѣ издалъ едно прѣзвѣлаганїе за съгражданїе-то на новъ мостъ, и веднага градски-тѣ власти и инджинери-тѣ са сѣбрали да сѣвѣтуватъ за него. Прѣди тѣ да сѣрщатъ сѣбранїе-то си, единъ гражданинъ, прѣдсѣдателъ-та на горѣ-споменѣлъ-та желѣзница, са прѣдставилъ прѣдъ тѣхъ и имъ прѣдложилъ да направи единъ здравъ мостъ, който да бѫде готовъ прѣди 1-й Януарїя. Това прѣдложенїе са прїело, и веднага той порачалъ кересте по телеграфъ-тѣ, и въ малко врѣме то си донесло по желѣзницы-та на мѣсто-то. На 5 Декемврїя 150 души почнали да дигатъ изгорены-тѣ части на мѣстъ-то, и да направятъ новый-тъ; и отъ тоя день работа-та ся продължавала непрѣстанно дена и нощя додѣто си сѣрщнла. Нощемъ силна искуственна сѣтлина са е употрѣбавала за да могатъ работницы-тѣ да ждивятъ да работятъ. На 24 Декемврїя, по-малко отъ 24 дена сѣдѣ като са прїе прѣдложенїе-то му, мостъ-тъ бѣше сѣрщенъ. Новый-тъ мостъ е 540 крака дълъ и 48 крака широкъ, и е здраво направенъ.

Това показва колко много нѣщо може да ся извѣрши въ какъ врѣме когато има рѣшителность и дѣятелность.

—

Единъ богатъ Господинъ далъ на университетъ-тѣ на Калифорнїя 750, 000 медждїета, за да ся ждивятъ за направяк-та на най-голѣмый-тъ и на най-съвершенный-тъ телескопъ, който може да ся направи. Единъ обсерваторїя ще ся сѣгради на върхъ-тъ на горѣ-та Хамилтонъ щото е една отъ най-высокы-тѣ въ Калифорнїя. Дѣто телескопъ-тъ ще ся положи. За тозъ скопъ-тъ ще ся ждивятъ 300,000 медждїета, а останали-тѣ 450,000 медждїета ще ся употрѣбатъ за поддѣржание-то на астрономическо образованїе.

—

Шесть университети въ Германїя имятъ повече отъ по 1,000 ученицы. Лайпцигскый-тъ има 2,730, а Берлинскый-тъ—1,977. Въديديسته-тѣ единъ университетъ на Германїя сега имъ 17,143 ученицы и 2,827 учители. Число-то на Протестантскы-тѣ богословскы училища е сѣдлующо-то: Въ Лайпцигъ — 338; Тюбингенъ — 260; Халъ 190; Ерлангенъ — 196; Ростокъ — 24; Хайделбергъ — 9.

—

Сѣпоне-тѣ и лъперцы-тѣ на Англїйска-та Царицѫ прїемать сѣдлующы-тѣ количества марки въ годинка-та: Царската Княгыня—8,000 ан. л.; Галескый-тъ Князь — 40,000 ан. л.; Галска-та Княгыня — 10,000 ан. л.; Князь Алфредъ, Единбургскый-тъ Дукъ — 25, 000 ан. л.; Князь Артаръ и Князь Леополдъ — 15,000 ан. л.; Княгынѣ-тѣ Анисъ, Елена и Луиза по 6,000 ан. л.

—

Едно число сѫки са изнамѣрили наскоро въ Іерусалимъ. Тѣ са отъ врѣме-то на първосвященникъ-тѣ Симона Макавейскый, който е жилъ о-коло 144 год. прѣди Христа.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

РУССІЯ И ТУРЦІЯ.

Сѣдующо-то изтичами отъ *Л. Таймсъ*:

Не е още врѣме за да узнаемъ какъ сѫбытїя-та на война-та са повлїяли мнѣнїя-та Русскый-тъ народъ, но тѣ трѣба да кажатъ нѣщо сѫвсѣмъ отъ другы-тѣ народы, яко не са се убѣдили всче че прѣдприятїе-то му ще прїтворари дѣржавнїя-та му. Русскїя яко едно голѣмо народонаселенїе, богатство-то й, колкото мало и да е въ сравненїе съ Англїя, е много по-голѣмо отъ богатство-то на Турцїя, и геоградическо-то й положенїе е такова, щото нашестїе-то на Русскы-та земѣ би бидло едно прѣдприятїе почти безусѣпно. Настояща-та война е народна, и яко въ начало-то Русскый-тѣ Дворъ и высоко-тѣ чиновницы и да не ща воюватъ отъ отвратителнїя-тѣ сѣ несдрѣмлѣнїя, и желанїя-та на отвратителнїя-тѣ сѣ мисдрѣмлѣнїя даже отъ самый-тѣ Императоръ. Русїя-та Дѣржава е много пространна; свобдеенїя-та й са малко сравнїтелно съ другы-тѣ дѣржавы, произведенїя-та й зѣлоолзнаи главны-тѣ й нужды, и чрѣзъ внимаемы пары та може да поддѣржи силна борба за едно непрѣкѣсано врѣме, яко и относѣ финанцїи-тѣ й да ся отстрадатъ много. Като знаютъ тѣзи нѣщи, Русси-тѣ може и да желятъ добри вѣсисы отъ война-та. Въ едно достаточно врѣме, Русїя ще прѣодолѣе надъ непрїятель-тѣ, може да взимъ-тѣ, яко послѣдни-тѣ мѣжеду това врѣме и да прѣдобие нѣкои побѣды надъ тѣхъ. Но не можемъ да кажемъ че тѣ крѣпко мислятъ, защото това би сѣстрада нѣщо; и сѣдѣствїе-то на прѣдлишны-тѣ войны; въ нѣко сѫдинъ отъ онова кото са случи прѣзъ послѣдни-тѣ два вѣкова, или по-добрѣ прѣзъ нинашни-тѣ 12 вѣкова, мѣ можемъ да заключимъ че нуждно-то врѣме за извѣршваанїе-то на Русски-тѣ главнѣ може да ся продлъжи по единъ такъвъ неожидаемъ начинъ, и че прѣдвѣщанїя-та отъ страна на Турцїя-тѣ може да бидо по-длъга и по важни отколко-то испрѣди.

Сѣдствїе-то Правительство почна да ся въоружава серїозно прѣди сѣма годинѣ, и то инкри въ удесненїе-то на нинѣшни-тѣ сѣобщенїя, и въ видуствїяны-тѣ прѣдпрїятїя що са сѣгради на земѣ, средства да тури на поле-то сѣда такова такова какъвато нѣкои Дѣржави въ сѣвѣта-тѣ не бѣ можели да въоружи въ сѣщо-то врѣме прѣди 50 годины — е е въ послѣдни-тѣ Русско-Турска война. Сѫтрашъ-тѣ трѣбѣ-ме да има само хора за въоружаванїе. Англїя му доставя бронзни корабы, Г. Крупп — топовы, а Америка — стотины хилядї пушы и голѣмы количества поенни припаси. Видя се че single народъ, много или малко образованъ, десно може да си научи да употрѣбява най-новучи-тѣ и най-важенты-тѣ нинѣшны оржїя. Като отсѣвамъ настрана вередолны-тѣ четы, Портаа-та отъ 856 насемъ трѣбѣ да е въоружана single войска отъ 400,000 души. Тѣзи войска не бѣ могла да ся въоружи въ стары-тѣ врѣмена, и по-важно-то е че тя не бѣ могла да ся прїведе на мѣсто-то на война-та. Днесь войнїцы-тѣ не са били принудени да пѣтуватъ мѣсецы врѣме прѣзъ пусты-тѣ мѣста на Азїя, или да бѫдѫтъ въ хамбары-тѣ на драмени-тѣ корабы; но са се испратили съ вапоры отъ най-близко-то пристанїще на области-та или за Бирнградъ и оттамъ за Варна или Трабезонъ или Бейрутъ. Сѣдѣствїе-то е че всичка-та сила на Турска-та Дѣржава е турена на военна нога и че нашествїенїе-то бѣ сѣрщенъ взирадени начинїи.

Турцїя-тѣ въобще дарвитъ отбранително положенїе, защото тѣ знаютъ отъ опытность че по тозъ начинъ може да отбѣгнатъ нападенїе, и съзарѣмено да принасѣкатъ съчувствїе-то на Европа. Тѣхна-та стратегїя е сѫща-та въ настояща-та война, и нѣкой не може да откаже че тя е имала до нѣкадѣ успѣхъ. Тѣхна-та армїя е нѣколко побѣды, и сега са бѣятъ за земѣ-та сѫ и за жилища-та си. Това инъ положенїе въдѫвда съчувствїе за тѣхъ у другы-тѣ народы, но работа-та е че Европейски-тѣ Силы не бѣхъ покотовали дисе на Турцїя-тѣ, и че тѣ трѣба да ся трудятъ да възвлѣкатъ такыва загубы на испрїятел щото да не го оставятъ да извѣрдна въ земѣ-та ми. Но просто отбѣгсъчувствїе на испрїятеля отъ увѣрѣенѣ-тѣ мъ е достаточно, защото той може пакъ да ни нападне, особѣнно ако е приружеко съ такыва загубы, щото той да ни нуждѣ отъ голѣмы подкрѣпленїя за да подкѣ дѣйствїя-та си. За въ Азїя можемъ да кажемъ че Турци-тѣ сполучихъ да отбѣгнатъ испрїятел като ну нѣколкъ такыва загубы щото бѣ принудили да чака подрѣмленїе. Осѣбнѣ токе, говори се Генерал Меликовъ ще ся завѣсти отъ другъ Генералъ. Отъ другы страна, Русскитѣ може да прїемать подкрѣпленїя, да зематъ пакъ нападателно положенїе и да обсѣдатъ Карсъ; и то ще ако не земе Карсъ то да ся усѣдѣятъ, а тѣ ще бѣ-дѣтъ принудени да дѣржатъ едно или двѣ тѣла войска въ Азїя вмѣсто да ся отнатъ на Дунавъ. Ако Турцїя-тѣ сполучатъ да отбѣгнатъ испрїятел въ Европа както то отбѣснахъ въ Азїя, нѣй ще бѣдатъ да прѣдъзвѣкъ че Русси-тѣ ще ся радятъ да сѫдѣлатъ мира и да не подновяватъ нападенїя-та си. Такова сѣдѣствїе, обаче, не трѣба да ся очака, защото въ Европа Русси-тѣ войска е много по-многобройна и по-добрѣ снабдѣна съ нужности-тѣ; тѣ е много по-голѣма отъ Турска-та, и на сѣверъ отъ Балканы-тѣ, дѣто сѫвсѣмъ-то борба трѣба да ся прѣвари, земѣ-та не прѣдставя такыва жилища, какъвто Арменски-тѣ горы прѣдставятъ. Но Русси-тѣ, съ Русчукъ и Шумнѣ прѣдъ-щото ги бѣхъ прѣдъ-тѣ трудна работа; и единъ способенъ Генералъ въ Турска-та страна може да продлъжи война-та, така щото нѣкоцто Турцїя да може да ся поузѣ нѣщо.

—

ЗА ТЮРКИ ВЪРХУ ПРОВЪЗГЛАШЕНЇЕ-ТО НА РУСКЫЙ-ТѢ ИМПЕРАТОРЪ.

Минали-та седмица обнародахмы провъзглашенїе-то на Императоръ-та, а тъзи седмица прѣводахмы критика-та на *Да Торъ* ѫ-ка:

Русскы-тѣ Императоры отпрени на жители-тѣ въ Дунавская-та область едно провъзглашенїе за да имъ прѣповяи за прѣлъ-та; прѣдъ въ много случчи отъ свѣтлѣ-то Русско, съ единъ-та цѣль да улучши сѣстоянїе-то на Источни-тѣ Християни. Той имъ обѣщава блискаго бѫдѫщо що са повярятъ сѣбно на власти-тѣ, които Русска-та войска имъ вмѣрѣсте да установи въ Българїя.

Чай-вирѣдъ, не е вѣрно да кажемъ че Русси-тѣ е прѣдѣла врѣме-та са за улучшенїе-то на сѣстоянїе-то на Християни-тѣ. Въ всичко-тѣ властанїя, подбудѫдени отъ тъзи Силы и въ всичко-тѣ войны, които та е прѣдприемала противъ Турцїя, Руссїя е гонила само single цѣль: е попосвяванїе-то. Исторїя-та свидѣтелствуа това по single най-рѣшителны начини.

Болшина-та Християни-тѣ, съ single бѣли постоянно жертвы на властанїя и на войны; тѣ са видѣли, както днесь, полета-та си опустошени, какця-та си изгорени, деца-тѣ си отъ разнолѣтїе, дѣто да ги пазятъ, за възнарѫжение на тѣзи загубы, нѣкоя пространенїя или вещественыя позлаа. Ако, сѣдѣ толкова злощастїя, тѣ са сполучили да попадѣятъ нѣкоя-тъ да извадятъ нѣкои отъ сѣстоянїе-то усѣхъ, тѣ трѣба пакъ да благодарятъ на Турско-то управленїе, которѣ всѣкаквещества-та ни и недостатоци-тѣ ну.

Днесь пакъ, ако Отоманска-та Дѣржава приемала сина Конституцїя, които сѣдѣ на всичко-то нѣчина на положенїе-та спободолюбивости, и които е изначечна да одарви разнїте-то на благосъстоянїе-то на всичко-тѣ нѣселенїя, отъ чухъ житатѣ ромнї прѣдъ закона-тѣ, Конституцїя, пакъ, Руссїя не иска да видя да земе корсенъ у насъ тоталка когато тѣ дѣржи народы-тѣ си подъ най-съвершенно-то деспотистенїе, дѣто пакъ, казаахмы, Турцїя дахмы прѣотъ-та си отъ 11 Декемврїя не на чужестранный-тѣ натиска, но на великодушно-то прѣдвизванїе на Султанъ Абдулъ Хамидъ.

Тъзи Грамота, който сѣ ни казали много пати, дина голѣмо здоволствїе на законна-тѣ зелянїя на всичка-тѣ Отоманцы, и надмиуяи много по свободолюбивость прѣобразованїя-та, които Руссїя прѣдлагаше въ Конференцїя-та за въ полза на Славянски-тѣ подданцы на Султана.

Сама-та проклаамация, какво точно нѣщо

общиана на Българи-тѣ? Нѣмцитѣ, разбирсе-но, нищо.

Императоръ-тъ се труди да опорове Христіяни-тѣ на Дунавска-та область чрѣзъ блескавы наражения и чрѣзъ обширны обѣщания; но, въ замѣна, той какакто тѣхъ сама сѣбѣ покорность, не какакто той е внимавалъ въ Русиѣ?

Султанъ-тъ, напротивъ, дава на народа си право да разнска свободно и да сѣстрани сѣчь злоумѣ-тѣ които трѣбе да го управляватъ. Това не е едно мечтателно обѣщание, но сила свящность, които е дасъ отъ изкрьнени-тѣ ебла.

Между Христіяни-та на Руській-та Царь, опровержимъ отъ правительствена-та ку сѣстенка, и дѣйствительны-тѣ прѣобразованія, извършени отъ Султанъ Абдулъ Хамидъ, изборъ-тъ е сламиталенъ.

Осѣвѣн това, Христіяни-тѣ произнесъхъ, чрѣзъ заявыны-тѣ си прѣдставители въ Кара-та, блискава-та си прѣсѣдая въ правительствено-то на Русиія въ вѣтрѣшны-тѣ работы на земія-та ивъ. Тѣ обвинъхъ се съ задоволни отъ добрыни-тѣ на Конституція-та и че отбѣгнѣхъ отъ сериозна-то нещастество-то което Русиія ивъ подвися.

И какъ можаше да бѣде другоуче?

Но кото да отидемъ, що не на Русиія, колкобрыни-тѣ злины отъ възстаніе-то и отъ войни-тѣ, които опустошаватъ отъ прѣкне на ирѣме Отоманска-та Держава? Нѣ кото, що не на Русиія, отъ друга-та страна, кото е тъй отъ дѣ-тѣ години насамъ въ Балканскій-тъ полуостровъ?

Не! Русія не еще изгъзки вече нито Българы-тѣ, нито Гьрцы-тѣ, нито Арменци-тѣ. Ако тѣзи народи сѣ имаха да се оплакватъ отъ Турско-то управленіе, тѣ сѣ управляхъ злины отъ възстаніе-то и отъ войни-тѣ, които опустошаватъ отъ прѣкне на ирѣме Отоманска-та Держава? Нѣ кото, що не на Русиія, отъ друга-та страна, кото е тъй отъ дѣ-тѣ години насамъ въ Балканскій-тъ полуостровъ?

Не! Русія не

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертакъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеци три четверти отъ бѣло меджидіе, що значе 6 турецки Турски тимбри (пулове) 60 гроша за годишъ. Спомоществователи-та трѣбва всякога да си предплатятъ и да ся испращатъ въ полиця, въ група, въ кайме или въ нощески тимбри (пулове) Турски, Нѣмски, Пруски, Русски или Французски, на Редакторъ-тъ у Америкинъ Хаиъ въ Царигродъ. Извѣстія ся вмѣстяватъ по 2 гр. на редъ-то.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 14 ЮЛІЙ 1877.** **Брой 28.**

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстяваме на онѣзи отъ спомоществователи-тѣ си които на ся предплатили само за 6 мѣсеци че врѣмено на тѣхни-тѣ спомоществованія ся свершва на край-тъ на Юнія, и че нѣй не ще можемъ да имъ пращаемъ вѣстницы-тѣ имъ слѣдъ това врѣме ако не ни предплатятъ и за другы-тѣ 6 мѣсеци на годиня-тѣ.

Цѣна-та за 6-тѣ мѣсеци ще бѣде три четверти отъ бѣло медджидіе, а въ кайме или въ нощески тимбри (пулове) 30 гроша за сега.

СЪВЪРШЕНСТВО-ТО НА ХРИСТИАНСТВО-ТО ДОКАЗВА БОЖЕСТВЕНО-ТО МУ НАЧАЛО.

3.

3) *Библія-та открива на человѣки-тѣ едно свѣтвнено избавленіе.*

Искупленіе-то, което Библія-та обѣщава на всичкы които го пріемать искренно, е наистинѣ едно чудесно избавленіе, защото то не е избавленіе само отъ това или отъ онова зло но отъ всички-тѣ злины, да, отъ самый-тъ источникъ отъ който тѣ всички-тѣ произлазать, именно отъ грѣховетѣ имъ. Та ни открыва не едно частно и привѣрмѣнно, но едно цѣло и вѣчно избавленіе. Та прѣдлага да избави человѣцы-тѣ отъ трудно-то имъ положеніе като ги избави отъ безправственно-то имъ състояніе. Та прѣдлага да избави человѣцы-тѣ отъ страданіята имъ като ги избави отъ развратъ-тъ отъ който всичкы-тѣ имъ страданія происхождатъ. Тя обѣщава че грѣхъ-тъ е начало-то на человѣчески-тѣ бѣдствія и источникъ-тъ на человѣческы-тѣ скърби. Та обѣщава че смый-тъ грѣхъ е страданіе, смрть — да, вѣчна смрть. Тя прѣдлагна да избави человѣцы-тѣ отъ грѣховете-тѣ имъ, и съ това да затвори за вѣнкагы тоя источникъ на бѣди и смрть. Тяпрѣдпріема още да избави человѣцы-тѣ тѣй съвершенно отъ грѣховете-тѣ имъ, щото ни единъ да не остане а осквернива сърдце-то или да жач съвѣсть-та, или да погуби душа-та.

Человѣцы-тѣ може да ся прѣвелатъ отъ едно мѣсто на друго, дори отъ земя-та на небе-то, но такова прѣмѣстаніе не може да избави ушка-та отъ окаянство-то й, дорѣто естество-то й си остава разрвано и никакво промѣненіе на мѣсто-то не бы направило якое промѣненіе въ естество-то ни душа-та. Каквато і бѣла душа-та на земя-та, такава ще бѣде и на небе-то, и небе-то щѣше да й бѣде едно жчително мѣсто, ако та не ся прѣчисти отъ разврато-то си естество. Душа-та, която е ощо подъ силж-та на себелюбіе-то и на страстолюбіе-то, не може да ся насажда съ дружбѣ-та на святыи-тѣ и на ангелы-тѣ, и съ радость да ся приближава при Бога на святость-та. Разпрашеніи хора, ако и да ся прѣнесехъ на небе-то, щѣхъ да побѣгнатъ отъ него като отъ едно жчително мѣсто. Единъ-то сащинско избавленіе, което е възможно за человѣцы-тѣ, е избавленіе отъ развратно-то имъ естество и отъ праведно-то имъ осъждаше за него. Такова избавленіе, обаче, щѣше да бѣде едно съвершенно избавленіе, защото то щѣше да ги избави отъ всички-тѣ имъ злины, и такова избавленіе са подпаса на человѣка въ Библія-тѣ. Богъ, въ Библія-тѣ, обѣщава на всичкы-тѣ какощы са человѣцы не само да ги избави съвершенно отъ всичкы-тѣ злины, но да имъ даде съвершенно блаженство. Человѣкъ най-напрѣдъ е билъ създаденъ по подобію Божію и въ онова нравственно прѣвъсходство е състояно сащинско-то му блаженство. Той, обаче, падналъ въ грѣхъ и така изгубилъ онова подобіе, и въ това нравственно отпаданіе състои сащинско-то му окаяство. Въ Библія-тѣ Богъ обѣщава да повърне на всякого, който ся покае, онова нравственно подобіе, да го създаде изново и да прѣобрази естество-то му въ божественно-то подобіе. Той прѣдлага да всади изново въ сърдце-то му, небесны-тѣ добродѣтели и постепенно да ги съвершенствува. Той прѣдлага да отнахне онова голѣто кезрѣдія человѣцы-тѣ отъ него, именно, грѣхове-тѣ имъ, и чрѣзъ Исуса Христа да възвърне человѣцы-тѣ къмъ себе си и да ги направи съвершенны въ любовь-тъ и благодать-та Божіѣ, така щото тѣ да могатъ да пріемать папъшно и щедро отъ него, който е единчкый-то источникъ на всяко блаженство, каквото е нуждно за съвершенственото-то имъ.

Блаженство-то, което Библія-та открива, не произхожда толкова много отъ едно чистото мѣсто, колкото отъ едно свято сърдце. Радость-та, която та подпаса на человѣцы-тѣ, не е радость-та, която ся поражда отъ плотскы наслажденія но отъ свята любовь и отъ прѣтелскы служби. Богъ прѣдлага въ Библія-тѣ да направи человѣци-тѣ честиты като ги направи чисты, да ги направи блажены като ги направи святы, и да ги възвыси и да ги обладгоди като ги съединава съ себе си, небесный-то имъ Отецъ.

Библія-та не ни ни открыва едно съвершено избавленіе? Не прѣдлага ли тя да извърши за человѣцы-тѣ едно спасеніе, което, по съвершенство-то си, е наистинѣ божественно?

—

Сама-та Церква не е друго освѣнъ единъ гробъ освѣнъ ако намѣримъ въ нейѣ самаго Господа.

«ВСИЧКО ИСПЫТУВАЙТЕ: ДОБРО-ТО ДЪРЖТЕ.» *

Исусъ Христосъ е прѣдставилъ себе си на свѣта за общественъ прѣобразователъ. Той е ималъ намѣреніе да освободи человѣцы-тѣ отъ суевѣрія-та и заблужденія-та на минькы-тѣ поколѣнія и да въведе основны и коренны прѣобразованія. Когато са е появилъ на земя-та, Еврейска-та Церква бѣ падняла въ много заблужденія, и самы-тѣ тѣзи заблужденія са си считаи за почетны отъ народъ-тъ по причина че тѣ бѣхъ ги пріели отъ прадѣды-тѣ си. Тѣзи заблужденія не бѣхъ ограничены въ нѣкои вѣшны и повърхностны работы, но тѣ бѣхъ проникали до самя-та сащность на вѣрѧ-та имъ. Исусъ е обявилъ че чрѣзъ прѣданія-та си тѣ бѣхъ унищожили закоиъ-тъ Божій, че ако и да си приближавахъ къмъ Бога съ устны-тѣ си, сърдца-та имъ бѣхъ далечь отъ него, и че като са грыжихъ твырдѣ много да извышаватъ обрядны-тѣ си постановленія, тѣ прѣнебрегавахъ по-важны-тѣ нѣща на законъ-тъ, именно, правосадіе-то, милость-та и вѣрѧ-та. Това като бѣше така, какво е направилъ Исусъ? Считалъ ли той тѣзи заблужденія за честны, защото тѣ са были толкова древни? Пріелъ ли ги е той, защото тѣ са были въобще пріети отъ народъ-тъ? Отказалъ ли са е той да имъ ся противи, защото тѣ са были въведены въ най-святы-тѣ мѣста? Пощадилъ ли ги е той, защото тѣ са са почитали съ благоговѣніе отъ народъ-тъ? Колкото древни и да бѣхъ тѣзи заблужденія, той не пріелъ ни едно отъ тѣхъ; и колкото святы и да са считахъ, той не пощадилъ ни едно отъ тѣхъ. Той съвершенно отхвърлилъ всичкы-тѣ заблужденія на Еврейска-та Церква, осѫдилъ ги и прѣдпріелъ да ги искоренги и да ги истрѣби. Той подпишилъ прѣданія-та на Еврейска-тѣ отци и ученія-та на первосвященницы-тѣ и на книжницы-тѣ на едно безпристрастно изслѣдованіе, и опыталъ ги чрѣзъ истина-та и отхвырлилъ всяко заблужденіе. Исусъ Христосъ не са жалувалъ че не е живѣлъ въ врѣме-то на Моисея и на пророцы-тѣ. Той не отдавалъ почеть на ученіе-та и учредженія-та на минькы-то по причина че тѣ са были древни. Напротивъ той не прѣдпріелъ минькы-то; напротивъ, той го уважавалъ, но повече като приготовленіе за бѣдѫще-то. Той разгледалъ минькы-то точно; той не считалъ заблужденія-та му за истины, защото той искалъ да ги поправи, нито считалъ недостаткы-тѣ му за съвершенства, защото искалъ да ги отмахне.

Както въ всяко друго отношеніе, така и въ това, той трѣба да подражаваемы примѣръ-та на Господа нашего Исуса Христа. Ный не трѣба да пріемаме слѣпо всичкы-тѣ мнѣнія и ученія на минькы-то, безъ да ги изслѣдаемы, были тѣ истинны или лъжливы. Колкото благоразумни и искренни и да са были прадѣди-тѣ ни, тѣ са были погрѣшнни человѣци, и слѣдователно ный не можемъ да пріемаемъ мнѣнія-та имъ и ученія-та имъ за непогрѣшимо Слово Божіе. Колкото благочестивни и да са были, тѣ пак са были грѣшни человѣци и слѣдователно може да са надпаки въ заблужденіи. Тѣхно-то положеніе може да е было въ нѣкои отношенія по-благопріятно отъ наше-то за изслѣдованіе-то на истина-та; но въ другы отношенія наше-то положеніе е по-благопріятно отъ тѣхно-то, защото ный можемъ да пиучимъ много нѣщо отъ тѣхнѣ-та опытность. Всякой вѣкъ прибавя по нѣщо на съкровище-то на человѣческыѣ знанія. Изслѣдованія-та на всяко поколѣніе или открываетъ нѣкои новы истины или развинатъ и изказватъ подобръ извѣстны-тѣ вече истины.

Ако свѣто-тъ да постоянствуваше да пріема всичкы-тѣ ученія на минькы-тѣ поколѣнія, то никакъвъ напрѣдъкъ не можаше да има въ бѣдѫщето. Въ такъвъ случай той щѣше непрѣстанно да повтаря погрѣшны-тѣ на минькы-то, да пада въ сѫщы-тѣ заблужденія, и да страда отъ сѫщы-тѣ лошы слѣдствія. Всичкы-тѣ человѣческы ученія са много или нако несъвершенны, и всичкы-тѣ человѣческы учреждения са много или нако недостаточны, но трѣба ли да считамы тѣзи несъвершенства за съвершенства и тѣзи недостаткы за прѣвъсходства? Или трѣба ли даже да са задоволяваемы съ тѣзи недостаткы на минькы-то, и за заблужденія-та му трѣба ли да казваемы че е малка работа? За да напрѣдаемъ, наша-та цѣлъ трѣба да бѣде да са освободимъ отъ всичкы-тѣ недостаткы и да са съвершенствуваемы до колкото е възможно въ истина-та. Въ минькы-то има заблужденія тѣй както и истины, и настояще-то не трѣба да слуги като прибѣжище за тѣзи заблужденія. Прѣзъ много нѣкои заблужденія може да са са пріемали за истины, но отъ това не слѣдва че тѣ са станьли истины; тѣ пакъ са заблужденія, които трѣба да ги изпадатъ нанѣ, и да са отхвырлятъ като нѣщо злo. Тѣхни-тѣ слѣдствія са лошы, и ный трѣба да са трудимъ да са освободимъ съвершенно отъ тѣхъ.

Това начало трѣба въ всякъ знѣкъ да ся приспособи за всякой отдѣлъ на человѣческо-то знѣніе и за всичкы-тѣ человѣческы учреждения, были тѣ граждански или политически, или церковны.

* Сол. 5; 21.

Каквато истинк, Богъ самъ е открылъ, е чиста истина, и въ нейнѣ никакъ не се намирать заблуждения; человѣчеськ-та тълкования, обаче, на тъзи истинка сѣ погрѣшимъ, и въ тѣхъ може да ся намирать много или малко заблуждения.

Всичкы-тѣ учреждения, които сѣ были установени отъ Бога, сѣ добрѣ основанни, но нѣй трѣба да всматамы дали тѣ сѣ были упазены тѣй както той ги е установилъ въ начало-то; и колкото по-високо цѣнимъ божествены-тѣ истины и божественны-тѣ учреждения, толкова по-усърдно трѣба да ги пазимъ отъ всякакъвъ видъ человѣчески заблуждения.

—

Единъ добръ человѣкъ казалъ веднъждъ така: «Азъ не сѣмъ такъвъ какъвто трѣба да сѣмъ, защото азъ сѣмъ грѣшенъ; азъ не сѣмъ такъвъ какъвто желяя да сѣмъ, защото азъ ся гнусѣ отъ зло-то което е въ мене, и не сѣмъ такъвъ какъвто ся надѣвамъ да стана, защото азъ ся надѣвамъ да ся усъвершенствуванъ въ добро-то. Но ако и да не сѣмъ такъвъ какъвто трѣба да сѣмъ, или желяя да сѣмъ или ся надѣвамъ да сѣмъ, то пакъ азъ могъ да кажа че не сѣмъ такъвъ какъвто бѣхъ нѣкога, робъ на грѣхъ-тѣ и на сатана-тѣ, и могъ да кажа както Апостолъ-тъ: «Съ божія-та благодать сѣмъ какъвто сѣмъ».

—

Единъ нѣкнижъ сѣ оскдиулъ веднъжъ на смъртъ по причина на нѣкое прѣстжление което направилъ. Докато очакважъ смърть-та си, той прѣдъ сѣ благодарносѣ Евангеле-то, което нѣкой си му подарилъ. Послѣ като сѣ научилъ че Правителство-то го простило и че то наскоро щѣло да го пусне, той вдикалъ Евангеле-то на человѣка който му го даялъ и казалъ че нѣма вече нужда отъ него.

Колко сѣ готови человѣци-тѣ, когато смърть-та приближи, да мислятъ за Бога и за душы-тѣ си, но колко сѣ нерасположени тѣ да повярватъ това до като сѣ живи и здрави! Покание, което происхожда само отъ страхъ-тѣ на смърть-тъ, е въобще притворно.

—

Единъ Христіянсеъ проповѣдникъ като прочелъ веднъжъ Христовъ-та проповѣдь на горѣ-та на единъ Бѣрманецъ, който бѣше прѣелъ Христіянска-та вѣра, послѣдній-тъ казалъ: «Тѣзи думы заглаждватъ сърдце-то ми: тѣ мя правятъ да треперъ. Въ тъзи проповѣдь Богъ ни заповѣдва да правимъ добри-тѣ си дѣла тайно така много да не се видятъ отъ человѣцы-тѣ. Тъзи вѣра не прилича на вѣра-та на Бирманцы-тѣ. Послѣдни-тѣ, когато подпасатъ религіозни-тѣ си принципи, правятъ голѣмъ шумъ съ тъпаны и съ другы музикални орадія, щото да могатъ другы да видятъ колко тѣ сѣ добри. Христіянска-та вѣра прави человѣцы-тѣ да сѣ бойатъ отъ Бога и да ся гнусятъ отъ зло-то.»

—

Божіи-тѣ дарове на человѣцы-тѣ сѣ много и всичкы-тѣ сѣ драгоцѣнни; но изъ между тѣхъ никой не е толкова необходимъ и толкова драгоцѣненъ колкото даръ-тъ на Духа Святаго. Безъ него-та-та помощь нѣй не щемъ да можемъ да прѣпитаемъ сърдца-та си и да ся избавимъ отъ зла-тѣ си наклонности. Ако той не присъствуява въ сърдца-та ни, похоти-тѣ ни ще ся усилятъ и грѣховe-тѣ ни ще прѣодолѣятъ. Само чрѣзъ него-то блаженно дѣйствіе нѣй можемъ напастнки да ся покажемъ отъ грѣхове-тѣ си, да прѣемемъ Іисуса Христа отъ все сърдце, и да станемъ негови смиренни, покорни и вѣрни ученици. Това като е тѣй, нѣй трѣба съ усърдіе да ся молимъ Богу ежедневно да тоди най-драгоцѣненъ даръ; и Христовіте нашъ е казалъ че ако земни-тѣ родители даватъ добры подарови на чада-та си, то колко повече Отецъ небесній ще даде Духа Святаго на онѣзи които просятъ отъ него. Лук. 11; 13.

—

Въ тоз сѣтъ ини разни видове удоволствія, именно, сѣтъсы и духовны. Кои сѣ най-сладьки-тѣ? Разни свидѣтели ини вдръ тоз прѣдмѣтъ; но на кои трѣба да прѣемамъ свидѣтелство-то съ най-голѣмо довѣріе? Безъ съмнѣніе свидѣтелство-то на онѣзи, кои-то сѣ опитали и сѣтъсы-тѣ и духовны-тѣ. Мнозина ини които сѣ се насладѣвали прѣзъ всичкы-тѣ си животи съ сѣтъсы удоволствія, но никога не сѣ вкусвали духовны-тѣ наслажденія на искренно-то благочестіе, и сѣдователно тѣ не сѣ въ състояніе да свидѣтелствуватъ кои са по-сладьки-тѣ. Другы пак които пъро сѣ опитали сѣтъсы удоволствія, а послѣ насладѣвали-та на благочестіе-то, и тѣ отговорихъ че това сѣобразно сладьки-тѣ сѣ безкрайно по-горни отъ пъры-тѣ.

—

КОЛКО ВРѢМЕ ИМА ОТЪ СЪЗДАНІЕ-ТО НА СВѢТЪ-ТЪ?

(Слѣдующе-то изложеніе на мнѣнія-та на нѣкоѣ-ны-тѣ научни мажіе въ-ръ-тоз любопытенъ прѣдмѣтъ извлѣчаны изъ едно отъ главны-тѣ Англійськы періодическы списаніи. *Ред.*)

Дума-та свѣтъ въ това изложеніе означава не всичка вселенна но само слѣнечна-тъ система, състоящъ отъ слѣнце-то и отъ планеты-тѣ — Меркурій, Венерра, Земя-та, Марсъ, Юпитеръ, Сатурнъ, Уранъ и Нептунъ; съ спътницы-тѣ имъ и нѣкои другы по-малыки планеты. Колкото за неподвижны-тѣ звѣзди тѣ сѣ толкова далечъ отъ насъ щото е невъзможно да ся прѣдобъдятъ нѣкои точны свѣдѣнія за тѣхъ. Отнася се чрѣзъ едно нѣмѣйно изобрѣтеніе, сиречъ спектроскопъ-та, свѣтлинко-то отъ онѣзи звѣзды може тѣй да ся разложи щото научны мужіе могатъ да нѣкакъ да опрѣдѣятъ отъ какъвы вещества тѣ сѣ съставены, но по причина на голѣмо-то имъ разстояніе отъ насъ е невъзможно да ся научимъ повече нѣшо за тѣхъ. Тѣ сѣ толкова надалечъ щото нѣмать никакъвъ вліяніе вдръ слѣнечно-тѣ система съ ставать слѣнечна-та система. Прилежателна-та имъ сила никакъ не ся усѣща. Най-близка-та неподвижна звѣзда е 200,000,000,000,000 мили Англійськы, или около 66,000,000,000,000 часа надалечъ, тѣй щото слѣнечна-та система е осамотена въ безпрѣдѣлно-то пространство. Тя състоя една системъ на които всичкы-тѣ части зависятъ една отъ другъ, но съ независимы отъ другы-тѣ части на вселенъ-та.

Има причины които правятъ научны-тѣ мажіе да вѣрватъ че всичкы-тѣ тѣла, които съставятъ слѣнечна-та системъ, начакъ да съществуватъ чрѣзъ продъжително-то дѣйствіе на единъ творящъ силъ; и че колкото продъжително-то да е былъ періодъ-та прѣзъ който тъзи творящъ сила е дѣйствувала, цѣла-та слѣнечна система е слѣдствіе на едно творящо дѣйствіе. Слѣдующы-тѣ са причины-тѣ за тъй мнѣніе:

Орбіты-тѣ въ които планеты-тѣ са движатъ много си приближатъ една на другъ, тъй щото е явно че когато тѣзи планеты пъро са турихъ въ движеніе, сѣщо-то количество сила е се приложила на всѣка отъ тѣхъ. Отъ това са вади за вѣроятно че едно врѣме тѣ всичкы-тѣ сѣ образували едно тѣло, но че сѣ се отдѣлили отъ него едно по друго. Така предположеніе-то яснява защо движенія-та на тѣзи планеты са толкозъ подобны едно на друго. Другa причина произлизa отъ това, дѣто всичкы-тѣ части на слѣнечна-та система сѣ подчинены на сѣщій-тѣ законъ на притяженіе-то. Отъ тѣзи и другы причины научни мажіе са на мнѣніе че, като разни-тѣ тѣла на слѣнечна-та система сѣ ставали по-сти на слѣнѣ системъ, то е вѣроятно че тѣ всичкы-тѣ сѣ были образувани прѣзъ едно и сѣщо твореніе дѣйствіе.

—

Колко врѣме има, тогава, отъ когато слѣнечна-та система са е създала? Ако нѣкой бѣ попытатъ тоз въпросъ дори по годины, то почти всѣкой бы са съгласилъ че това сѣобразно е около 4,000 или 5,500 годины прѣди Христа. Тогава человѣщи-тѣ въобще прѣмахъ че това учение са намира въ Ветхый-то Завѣтъ. Обаче, по-внимателно изслѣдваніе на естественный-тѣ свѣтъ доказа че много по-дълго врѣме отъ това трѣба да са е изминало отъ създаніе-то на тоз свѣтъ; и по-внимателно изслѣдваніе на учения-та на Библіе-то доказа че прѣдмѣто-то му тъкуваніе не бѣше право, и че Моисей сѣдѣствително не казва нищо за врѣме-то на първобытно-то създаніе. Той само казва че въ начало-то Богъ направи небе-то и земя-та, но той не опрѣдѣля кога бѣ начало-то — дали то бѣше прѣди 4,000 или 4,000, 000 годины. Когато древна-та теорія за врѣме-то на сътворение-то отъ-хвърли, научни-тѣ мужіе почнѣхъ свободно да даватъ разны възрѣнія за него, и отъ нѣколко годины насамъ е имало жины разнообразія понежду тѣхъ. На единъ страна новече-то отъ геологи-тѣ прѣдсказаха че милиони години са изминали отъ създаніе-то на свѣтъ-тъ; но на другъ страна другы какъвъ научни мужіе утвърдяваха че не можеше да са е изминало толкова дълго врѣме, и филосоѳи-тѣ и на двѣ-тѣ страны прѣдставаха доказателства колко-то тѣмъ са видатъ достаточни за теоріи-то имъ.

Нека пъро да видимъ какво казватъ геологи-тѣ.

Геологи-тѣ сѣ раздѣлени на два класа. Първій-тъ клясъ, който е по-многочиленъ отъ второй-тъ, състои отъ онѣзи които вѣрватъ че геологически-тѣ промѣненія са были произведени прѣзъ силы-тѣ които сега дѣйствуватъ и че тѣзи силы са дѣйствували по сѣщій-тѣ тихъ и постепенень начинъ прѣзъ всичкы-тѣ милиды вѣкове, и, при това, че геологы-тѣ измѣненія въ кора-та на земя-та не сѣ станъли внезапно или насилственно прѣзъ вѣкови извѣждени прѣвратъ на естество-то, но чрѣзъ обыкновенны-тѣ дѣйствія на дъждъ, снѣгъ, слѣнце, ледъ и на химическы дѣйствія. Тѣ учатъ че прѣзъ милиды-тѣ вѣкове, сказано-то лице на земя-та се е обращало на могилы и долины, и най-послѣ са е изровнало и сравнявало съ лице-то на море-то, не само водилъ ни дождъ, но много пати; че планини-тѣ сѣ изчезнѣ, отъ които нѣкои-та стоятъ и дъже хвалятъ какъвъ дебелы, са сѣ образували на дъно-то на океины чрѣзъ постепенно-то разложеніе на морскы животны и на другы вещества въ воды-тѣ. Тѣзи вещества, като са сѣ уталожили на дъно-то, постепенно са образували скалисты-тѣ слоеве. Тѣ учатъ че всѣка тъзи земя-та много пати е потъвала подъ воды-тѣ, и пакъ много пати са е издигнала надъ лице-то на воды-тѣ; и че това дѣйствіе дъже и сега са продъжава. Тоз какъ геологи-тѣ приемать като едно геологическо аксіомъ ученіе-то за постепенно-то потъваніе и издиганіе на земя-та кора; и като прѣсѣтатъ колко бавно ставатъ сега такъвъ издиганіе и спусканія на земя-та кора, тѣ заключаватъ че отъ сътворение-то трѣба да са е изминали безбройни вѣкове, прѣзъ които са са извършили такъвъ измѣненія. Или, обаче, другъ какъвъ геологъ — който отричатъ че има нѣкакъвъ доказателство че измѣненія-тѣ геологическы сѣ нѣкакъ-та дѣйствували по сѣщій-тѣ начинъ и сѣ сѣщо-то умѣрено напряженіе както дѣйствуватъ днесь. Тѣ утвърждаватъ да е твърдѣ вѣроятно че промѣненія-та на земя-та повръхность сѣ ставали внезапно и чрѣзъ необыкновено насиліе, и че земя-та кора понѣкога е се изкъсала и е спадала не постепенно но внезапно. Ако тѣ-тъ-то-то е истина, явно е че древность-та на земя-та не може сѣ опрѣдѣли отъ измѣненія-та които са ставали на повръхность-тѣ ѝ, и слѣдователно тоз какъ геологи-то прѣдпримать да рѣшатъ тоз въпросъ.

—

Никой не може да отъкаже че дъжъ вѣрніи са были потрѣбни за измѣненія-та на кора-та дири-тѣ още стоятъ. Ако пъръчнѣ водѣ пѣсъкъ-тъ на Англійськы-тѣ приморски брѣгове, най-що намѣнить единъ слой пръстъ, въ който на разны черупки и кости, подъ той слой отъ пръстъ ще намѣрить другъ слой отъ черна пръстъ разнѣсена съ корение отъ растенія, подъ него пакъ другъ слой отъ кала, пакъ пакъ единъ заровенъ лѣсъ на който дърева-та стоятъ правы съ корение-тѣ си распострѣны, подъ него другъ слой отъ пъкъ разнѣсенъ съ корение и другы растителны вещества, подъ него, можебы, другъ слой отъ пръстъ въ който сѣ срѣщатъ цѣлы дървета, и подъ-послѣдни-тѣ ще намѣрить глинаста, бѣло и главнѣ-то пръстъ основа на оова окръжіе. Видя са че хъмъ-ны якове са были потрѣбни за образуваніе-то на тѣзи слоеве.

На много мѣста въ тъзи глина са намирать разнѣсени разни видове камени, тъ които повечe-то различаватъ отъ какъ-тъ върху който глина-та лѣжи и са видѣ-тѣ че са са донесли такъвъ доста далечны мѣста. Ако нѣкой ще разгледа добрѣ тѣзи камение-тѣ ще намѣри че тѣ сѣ были тръшени, изглаждани, драсвани и дълбани до такъвъ начинъ щото са видѣ че тѣ сѣ были изложени на голѣмъ трѣшащъ силъ. И въръ полета-та

Digitized by Google

намирать голѣми каменіе отиѣстенѣ надлежѣ отъ скалистый-тѣ слой, отъ който се види че тѣ едно врѣме сѣствавха чакѣ. Какъ са се отиѣстили тѣзи каменіе толкозъ надалечъ? Научни-тѣ жажіе въобще са на мнѣніе че тѣ са были завлечени тамъ чрѣзъ движеніе-то ледъ отъ който, според тѣхно-то мнѣніе, умѣренни-тѣ води са были нѣкогашъ покрити. Дири-тѣ отъ движеніе-то на ледъ-тѣ ще толкозъ явны щото горно-то заключеніе са види да за твърдѣ вѣроятно, и повече-то отъ учены-тѣ заключаватъ че Европа едно врѣме е была изложена на силенъ сѣверенъ студъ, който са е продлъжавалъ врѣзъ хилядны годины. Другы отаньны, обаче, са намирать кото показанъ че умѣрени-тѣ поеси са были изложени и на тропическѣ жегѣ. Подъ Лондонъ има единъ слой отъ глинѣ около 150 лактіе дебелъ, и е явно че тъзи глинѣ нѣкога е была дъно-то на дивѣ тропическѣ рѣкѣ. Нѣкои отъ животнитѣ черупки и кости, които са намиратъ въ глинѣ-тѣ, са отъ онѣзи животны които живѣѣхъ сѣмо по горещи каменіе, тай сѣмо и отъ онѣзи-тѣ и сѣмо-та които са намиратъ въ тъзи глинѣ са отъ тропическы растенія. Въ тъзи глинѣ са намиратъ тоже останы отъ животни които са сѣществували дрѣвнѣ дѣйствіе-то на ледъ-тѣ. Слоное и лъвове населявахъ Англія до когато ледоне-тѣ ги прогнѣхна въмъ-тѣ, по когато ледъ-тѣ стана по-умѣренъ, тѣзи животны са изрѣдка назадъ. Колко вѣкове са были потрѣбни за всичкы-тѣ тѣзи промѣненія! Трѣбва да помнимъ още, че тѣ всичкы-тѣ са случили въ най-новый-тъ періодъ на земнѣ-та исторіѣ. Подъ единъ отъ по-горни-тѣ земны слоеве са намирали единъ слой тебішнъ около 400 лактіе дебелъ. Тоз тебішнъ слой отъ черупки-тѣ на много малкы животнинки, които живѣѣхъ въ океанъ-тъ и постепенно падахъ на дъно-то и образувахъ слоеве както и сега стана на дъно-то на Атлантическый океанъ. Колко нѣкове са были потрѣбни за постепенно-то образоване на единъ слой повече отъ 400 лактіе дебелъ? Понежду разны-тѣ слоеве отъ тебішнъ са намирать слоеве отъ мѣсъкъ и глинѣ, отъ което е явно че дъно-то на море-то или на океана се е издигало надъ лице-то на водѣ-та и послѣ пакъ е спадало, и че това издиганіе и спаданіе е станало нѣколко пакъ. Като предположеніе-то на геологъ-тѣ е истинно че всичкы-тѣ тѣзи измѣненія са ставали бавно и редовно, тогава за извръшваніе-то имъ са были потрѣбни толкозъ нѣкове щото человѣшкій-тъ умъ не може да ги обхване. Не трѣбва да слѣдимъ по-надалечъ геологъ-тѣ като тъ се протирать изслѣдованія-та си врѣзъ по-дълбокыи-тѣ слоеве на земнѣ-та кото и на всѣкадѣ отваратъ свидѣтелства за годѣмѣ-тѣ древность на земнѣ-та, но ще са задоволимъ като изложимъ вкратцѣ заключенія-та имъ. Г. Лайелъ прѣвелъ че 160,000,000 годины са си изминали отъ образоване-то на вълненый-тъ слой, и 240,000,000 отъ образоване-то на най-дрѣвнѣ-тѣ ѳосилы. Г. Дервинъ приписва на земнѣ-та по-годѣмѣ древность отъ 300,000,000 годины. Нѣкои геологоѣ прогласяватъ че дяже хиляды милионы годины са са изминали отъ сътвореніе-то на земнѣ-та.

Въ плуший-тѣ си брой ще дадемъ нѣкои изъражеиія, които другы научни мажіе правятъ на горѣспоменаты-тѣ изслѣденія за древность-та на сѣнтъ-та.

Едина добра примѣра.— Нѣкои брачіи сѣдружницы, които имали единъ годѣмъ сѣбрикъ въ Америка, въ който имъ работили 700 душы, нѣколко дни прѣди Коледа, испратили едно окржжно писмо до всякой отъ тѣхъ, въ което имъ казвали така: «Попеке нова-та година са приближава, най желаемъ да подпишемъ за всякого отъ васъ нѣкой седмиченъ вѣстникъ за прѣзъ идущъ-та годѣнъ. Ний мыслимъ че такъвъ единъ подарокъ ще умножи желаніе-то ни за знаніе и ще бѣде по-високо оцѣненъ отколкото нѣкой другъ.» Работницы-тѣ прѣели са благодарностѣ подарокъ-тъ на тѣзи Господа и имъ казали какъвъ вѣстникъ бихъ желали да прѣемать.

Редакторъ-тъ на едно научно періодическо списаніе прѣпоржала тѣзи поставка на другы Господа, като казвя че господарѣ-тѣ не могатъ да направятъ по-разумѣйни услуга на работницы-тѣ си отколкото да имъ доставятъ по тоз начинъ средства, съ които тѣ да могатъ сами да са образованъ. Такъвъ подарокъ помагатъ не само на работницы-тѣ, но и на господари-тѣ, защото тѣ развиватъ чувства на признателность въ сѣрдца-та на работницы-тѣ, и тѣ правятъ да ги служатъ по-вѣрно.

Потомки-тѣ на Конфуція.— Напослѣдокъ най-старый-тъ потомецъ на Конфуція умрѣлъ въ Китай. Въ продъжеиіе на повече отъ 2,000 годины чедъ-та на Конфуція е занимавали най-высоки-тѣ мѣста слѣдъ императоръ-тѣ въ Китайска-та держава. Глава-та на тъзи фамилія е управитель на окржжіе-то, което обема гробъ-тъ на мудрецъ-тъ и което има около 600,000 дюнома земѣ. Потомци-тѣ на Конфуція сега броіютъ повече отъ 11,000 души, които са подчинены на глава-та на чедѣ-та, и които правятъ щреи почести отъ най-высоки-тѣ имъ чиновницы.

Єдно откриѣіе.— Напосѣдокъ при Верона въ Италія, два голѣмы кона са са намѣрили, които съдержали 270 оны стари монеты отъ врѣме-то на Римскый-тъ Императора Галіена и отъ послѣдователи-тѣ муватрѣ въ 100 годины слѣдъ неговѣ-то жу (268—368 слѣдъ Р. Х.). Число-то на монеты-тѣ е 50,000. По-много-то были отъ тучѣ, нѣкои отъ сребро и нѣкои посребрены. Всичкы-тѣ были като нови. Отъ всякой видъ отъ тѣхъ са са турили по-нѣколко въ музей-та на Верона.

Прѣзъ годинъ-та 1876 Англійскый-тъ музей са е посѣтилъ отъ 709,000 души. Число-то на читатели-тѣ е было 109,442, отъ които на денъ е имало по 376. Прѣзъ тъзи годинъ на библіотека-та сѣ са прибавили 35,561 томове и брошуры.

Оксфордскый-тъ университетъ (въ Англія) имъ 1,000,000 б. медицкіетѣ годишенъ приходъ и единъ библіотека отъ 520,000 томове.

Редовность-та въ яденіе е нецѣлнна повече человѣшы нежели лѣкарство-то.

ПОЛИТИЧЕСКЫ ВѢСТИ.

РУСКЫЙ-ТЪ ПОХОДЪ ВЪ АЗІЯ.

Слѣдующе-то извличаемы отъ *Л. Тайлса* отъ 1-й того:

До сего Рускый-тъ походъ въ Азія поединаки вѣстиціи прѣемать не обсѣдо-та на Карсъ са е дигнала, и че Генералъ Тергукасовъ, който бѣше отишелъ да освободи Рускый-тѣ гарнизонъ въ твардишка-та на Баязидъ, е было принуденъ да прѣлазие въ Руска-та граница. Нѣмъ са казва че Генералъ Меликовъ като видѣлъ войски-тѣ на Мухтаръ паша да се прибиваватъ и като желаелъ да са дини по-лесно и по-бързо, сѣрѣдъ бомбардиранѣ-то на Карсъ за нѣколко врѣме, и испратилъ обсѣдни-тѣ то-пове въ Кръ-Дере, и въ Александрополъ. Каквато и да бѣдатъ причини-тѣ му, обсѣди-та се е дигнала. Нѣмъ са казва още че Генералъ Тергукасовъ сѣрѣдъ движенія-та си по причина че имъ да защищава 3,000 Христіанскы чедѣи, които бѣхали отъ сѣвирѣстѣ-та на Кюрды-тѣ и Башибозуцы-тѣ. Но ако и не едно на врѣме да освободи Рускый-тъ гарнизонъ въ Баязидъ, единично-то нѣщо, което остава въ ранѣ-тѣ на Рускы-тѣ като награди, е Дервишъ Ахмедъ-ага, който е бѣлъ ранѣ-ванъ въ нѣкойъ голѣмъ битка, и че нѣщо нѣ-кото да имъ прѣнатствуа да подпишатъ договоръ-то, но и е десно да имѣнрамъ въ исторіѣ-то на послѣдни-тѣ войны другъ такъвъ примѣръ на една توковя съвременна и неочаквана неоходъ.

Въ начало-то всичко са ниждане благопріятно за Рускы-тѣ. Тѣхни-та войска бѣше прѣчена въ дъгъ война въ Кавказія, и та си мислѣше за голѣмъ. Тѣ позвиваха земѣ-та въ който нижка да са бѣкатъ, и тѣ бѣхъ прѣчени да прѣвзаратъ голѣмы войски прѣзъ такыва проходы каквито са проходи-тѣ въ Арменскы-тѣ планины. Отъ една страна, Турскы-тѣ приготовленія бѣхъ прѣнебрегнати. Ерзерумъ бѣше неукрѣпенъ, и Крупови-тѣ топове сѣ минуваніе по пъть-та на Трапезонъ; много отъ Турскы-тѣ войски бѣхъ необучени; за Кюрдскы-тѣ Башибозуцы са казвале да са бѣкатъ повечето като матежницы, и не казъ войницы; и за Турски-тѣ Генераліи че имъ бѣхъ слабы повечето по всемо-то всуетно. Отъ друга страна, Рускы-тѣ чиновници позвиважъ добрѣ теоріія-та и практика-та на война-та, и тѣ нижка една войска, какъвто нѣкамъ другъ въ свѣта. Сѣдовнѣ-ково, всякой мыслиме че нашественіщи-тѣ ще могатъ десно да отидатъ отъ Александрополъ до море-то; и едно пратѣ на Англія, че Англія да имъ помогнѣ, и че да са испратятъ Англійскы войски да пазятъ Азіатска-та страна на Дарданелскы-тѣ Проливъ отъ нашественіщи-тѣ. Ный, обаче, не вѣрвахмы че Руски-тѣ ще мѣрватъ работа-та толкова лесна, и доказахмы че едно бѣрзъ походъ е невозможенъ въ такыва земѣ като Арменія. Но да нѣколко врѣме са ниждане че напрѣдвание-то на Руски-тѣ въ Азія бѣше почти толкова бѣрзо колкото смутителна-та имъ прѣчка отъ нашественіщи-тѣ. Бакидѣ са прѣкоре безъ бой; една сила сѣ нижрати безабѣно срѣщо Батумъ; Ардахонъ са прѣкоре сѣ приставъ; Карсъ са обсѣди; и дѣй отдѣленія Руска войска сѣ отиранѣ-ха за Ерзерумъ. Всѣко какво сѣвнаніе бѣше сношуза за Руски-тѣ, и вѣрно-та сѣмишленостѣ имъ дуде взяла побѣда. До 4-й Юній всякы сѣбаръ въ тѣхна полза, и са ниждане какво че тѣ щѣха да достигнатъ въ Ерзерумъ въ тѣ една или двѣ седмицы. Но товаа теченіе-то се повтарѣ, и тѣ изгубѣхъ почти всичко, което бѣхъ спечелили. Ако и да са сѣде на Турскы-та земѣ, тѣ са дѣйствиетелно въ по-лошо положеніе отколкото въ начало-то на походъ-тѣ, защото тѣ трѣбя да са обезсѣрдячатъ отъ удивительно-то сѣ разбиваніе.

Не е твардѣ мачно, обаче, да намѣрнѣ причины-тѣ на неспоузъ-та на Руски-тѣ. Най-главны-тѣ отъ тѣхъ са тѣхно-то прѣнебреніе на отбранителна-та способность на Турци-тѣ, и физическы-тѣ жалности на Малъ Азія. Генералъ Меликовъ са надя да е мыслилъ че той е можалъ да прѣвзаме-ся прѣстанѣ най-силны-тѣ мѣста на сѣда планинска земя, като и забрани, и че най-необученѣй-тѣ войники може да са бѣе добрѣ задѣ такыва естественно укрѣпени мѣста, и че най-новы-тѣ оружія са умножи сила-та имъ четвероратно. Руски-тѣ войски нападахъ много пати на уярѣвени-тѣ мѣста при Батумъ, но безъ да могатъ да прѣвзаматъ мѣкои отъ тѣхъ. Тѣ тоже не сподучихъ да прѣвзаматъ уярѣвени-тѣ мѣста, които пазятъ два-та патища за Ерзерумъ; още по-голѣма трѣбка е имъ на раздѣленѣ-то на Руски-тѣ войски, додѣто всяко отдѣленіе е стаикало сѣмо. Има причины за нѣрвание че дяже въ начало-то дѣйа-та войска е было по-малка отколкото е мыслимо да е, и че една значителна часть е была отстѣлена отъ неія за да поизрѣе порядокъ-тъ въ Кавказія. Погодѣвнѣ-та часть е была употрѣбена за обсѣда-та на Карсъ и притоки-те, сѣдѣ като е была намалена съ всправанѣ-то на нѣкоико отдѣленія при Батумъ, Ардаханъ и Баязидъ, дорѣ да са отправи къмъ Ерзерумъ. Такъвъ способсѣмъ чиновникъ като Сѣръ Кембала, Англійскый-тъ комисаринъ въ Азія, е было толкова погрѣшенъ отъ това движеніе на Руски-тѣ, щото да нѣкѣрна че Карсъ трѣбя да е подѣлъ да прѣзаемать нѣкое укрѣпено мѣсто съ приставъ, другояче бѣ-ха бѣхъ допустили да обѣдѣ-та сѣ отдалечатъ толкова много отъ главна-та войска; но какъ въ 1855, тѣй и сега тѣ не успѣхъ. Тѣзи отдѣленія като бѣхъ трѣбуй слѣдъ движенѣ-то Руски-тѣ войски, трѣбаше да пазятъ свои-тѣ си мѣста, дорѣ-дто подчастѣ подкрѣпленія или да са отстѣлатъ. Но додѣто Карсъ сѣ защищаваше, тѣ не можахъ да прѣемать помощи, и ако тѣ да сѣ забавяхъ още малко съ отстѣлѣніе-то си, тѣ можахъ да са уничожатъ въ двѣ-та сѣ Турскы-тѣ войски. Такова едно злощастіе са е избѣгнало, и че Турска-та сила на Руссіѣ е още неразвалена. Но всичко-та имъ работа на Руски-тѣ трѣбо-ва да е отмѣнѣно, и ако тѣ не ги трѣбатъ да иматъ нѣкой бой съ Турци-тѣ на отворено-поле, то трѣбя да са задоволятъ тъзи годинѣ съ едно подновѣніе на обсѣда-та на Карсъ, и дѣйо-то нѣче е повече на изминуваніе за да могатъ военны-тѣ имъ дѣйствія да слѣдватъ по Арменскы-тѣ планины. Колкото войски-тѣ трѣбя да са дигнатъ въ Европа, то е мачно да кажемъ. Но ако крана надъ морско-то разнище и да са качатъ по тѣхъ топове, зима-та дохожда на Европа високо щото сигурда-та на нѣкоито сѣдницы знаіи загубѣ-та на единъ походъ.

Ако сѣдимъ отъ мѣста-та, които Руски-тѣ занимаватъ въ Българія, трѣбя да заключимъ че тѣ напрѣвамъ съ голѣмъ бѣрзота, и че Генералъ-тѣ имъ, въдушевени, отъ Императоръ-то въ Санктъ-та, дѣйствитѣ-то имъ напрѣвамъ да напрѣвятъ единъ касъ и бѣскавъ походъ. Тѣ, обаче, трѣбя да зематъ въ внимаіе сѣбитія-та въ Арменія. Бенджамъ-ага Михаилъ, който, въ продъ-лженіе прѣдишни-тѣ му сношуы въ Кавказія и Дагеста-та му опытность въ Азіятска-та страна, нѣди са да не успѣ въ планъ-тѣ сѣ. Съ раздѣленѣ-то на войска-та си на три отдѣленія, той толкова ѣк отсѣдѣ, щото та тѣ прикуедѣ да са повѣрнѣ назадъ отъ Ерзерумъ въ мѣста. Злощастѣ-тѣ, които Руски-тѣ имахъ въ Азія, може да са поправи, и тѣ пакъ да зематъ нападателно положеніе съ приставъ, като прѣемать подкрѣпленія. Но Руско-то Правителство знае добрѣ че подобно злощастіе на Дунава що бѣде съсмѣнѣно. То ще бадѣ едно подтѣсѣно и високо злощастіе, като що имъ е было-то Плевна-та, Плевна-та, а вдуну Руско-то общество. За това Руско-то Правителство не що остави нищо на случая. До сего Руски-тѣ са постѣпвали по едно редовенъ начинъ. Тѣ прѣпятвахъ два мѣсеца основа-та на дѣйствія-та си прѣди да прѣминатъ Дунава, и за нѣрвание е че и друго мѣсто ще са изминѣ прѣди тѣ да ниждахъ съ голѣмъ силы въ Българія. Тѣ продлъжватъ да прѣминуватъ Дунава при Брила и при Сѣнцова, и гледа-ти Турска войска са нижри между тѣхни дѣѣ точки въ мѣста, които тѣ са у-крѣпявали нѣколко мѣсеци за да го направятъ непристаемы. Ако Руски-тѣ прѣвзамѣ Шумень, тѣ може да се похвалятъ че са извѣрнили едно отъ най-великы-тѣ военны дѣла въ Исторія-та; и градъ-тъ Русчукъ може да са изгори, и табіи-тѣ му нижъ да сѣдѣѣхъ, защото тѣ сѣ бѣхъ подправени прѣзъ тѣзи годины почти съ

нашина трьхъ. Сиистра сь е защищана поа усѣнѣно прьди 23 годины, и та може да сь защищи и сега за прьвъ прьзе. Варна, пристанище-то отъ кое то Турци-тѣ пріемать прьнци-тѣ си, може да сь обори отъкъм сушна-та, но прѣдаванѣ-то му и дикаджѣнѣ-то му не може да бадѣ лесно додѣто Турска-та флота пази морска-та ѝ страна. Какъвъ ще бадѣ Русчѣй-тѣ нашѣ трьхъ тѣхъ какъвъ е Тоя въпросъ не може и нѣма нужда да сь отговори сега; Русчѣй-тѣ командиатѣ може да прѣни да обсади или да заобиколи отдалечѣ тѣхъ прѣвоста, но той трьбъ да почне пай-напрѣдъ да одарви слободенѣна на войска-та съ сь Румѣліа. Новезе храна-та и военни-тѣ припаси на войска-та ку ще надѣсть отъкъм Румѣліа, той трьбъ да трьи въ безопасность сама годѣ-ма часть отъ Дунавъ. На часъ, Русчѣ-тѣ не могатъ да вирьдъ сь сьсъ Турска-та страна въ Балканѣ-тѣ додѣто не уврьнать ѝкъм мѣста на Дунава, какавто имать Турци-тѣ, и додѣто не довесать въ тѣхъ всичко-то потрьбности за войска-та. Турци-тѣ печатъ вечѣ прѣдвидъма че когато това се извьрши, войска-та ще може да напрѣда безъ да посрьща нѣкои прѣпятствія. Русчѣ-тѣ имать годѣма надѣждѣ на себе сь, защото мьслятъ че имать повечо войски отъ Турска-тѣ. Ако това е така, тѣ могатъ сь позовина-та си войска да заиматъ Турскѣй-тѣ войски въ крѣпости-тѣ, и сь друга-та половина да вьрнатъ къмъ Цариградъ. Такова едно движѣніе, обчо, отъ страна на Русчѣ-тѣ, ще бадѣ твадѣ опасно за тѣхъ. Турци-тѣ може да подврьнатъ отъкъм море-то, кое то е въ тѣхъ-тѣ рьцѣ, крѣпости-тѣ си въ Дунавска-та область, и тогава да дойдатъ на дадѣ-то положѣніе отъ Русчѣ-тѣ войски. Безъ съмнѣніе Турцѣ-тѣ е въоружана почти всичко-то Мусулманско жаждо населѣніе, но военнѣ-то сѣдвѣніе да вдѣ въ ней-далечнѣ-тѣ й области, и въ начало-то на бой-тѣ, Русча-та войска не ще бадѣ много по-годѣнѣ отъ Турска-та. Тиова е положѣніе-то на войска-та да колко-то да ся уявие сега. И Турція и Русція ще сь трудятъ да доведатъ на бойно-то поле توللما войнѣ и войнци колкто всичко да ѝ въоружатъ и да ѝ пратятъ. Въ тоа положѣніе Русчѣ-тѣ имать прѣимущество надъ Турци-тѣ. Положѣніе-то на Румѣліа-тѣ, на Сѣрби-тѣ и на Гьрци-тѣ е спокойно и Русчѣ-тѣ сьсъ колкото сѣмъ Корпусѣ войски. Министри-тѣ въ Бухурещъ сь прѣвили щото Румунска-та войска да зеве извьдрьчкѣ положѣніе, и основанія отъ мѣленіе на Князь Кар

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертакъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеци три четвирти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ нощенски Турски тимбри (нулове) 60 гроша за годишъ. Спомоществованія-та трѣбе всякога да ся предплатятъ и да ся испращатъ въ полиця, въ грушъ, въ кайме или въ нощенски тимбри (нулове) Турски, Нѣмски, Прусски, Русски или Французски, на Редакторъ-тъ у Американо Хаиъ въ Цариградъ. Извѣстія ся вмѣстяватъ по 2 гр. на реда-та.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 21 ЮЛИЙ 1877.** **Брой 29.**

ИЗВѢСТІЯ.

Извѣстяваме на онѣзи отъ спомоществователи-тѣ си които ни ся предплатили само за 6 мѣсеци че времето на тѣхни-тѣ спомоществованія ся свършва на край-та на Юній, и че най не ще можемъ да имъ пращаемъ вѣстниш-тѣ имъ слѣдъ това врѣме ако не ни предплатяхи и за други-тѣ 6 мѣсеци на годишъ-тъ.

Цѣна-та за 6-тѣ мѣсеци не бѣде три четвирти отъ бѣло меджидіе, а въ кайме или въ нощенски тимбри (нулове) 30 гроша за сега.

СЪВЪРШЕНСТВО-ТО НА ХРИСТІАНСТВО-ТО ДОКАЗВА БОЖЕСТВЕНО-ТО МУ НАЧАЛО.

3.

4) Библія-та открива на человѣши-тѣ и средства-та чрѣзъ които това свършенно избавленіе може да ся придобие.

Колкото сѣнно и да е избавленіе-то, което Библія-та открыва, ако та да не открывашне и какъ можахъ человѣци-тѣ да придобѣятъ това избавленіе, тя не щѣше да е едно свѣршенно откровеніе за тѣхъ. Откровеніе-то, обаче, което ся съдрѫа въ Библія-та, е съвершенно, защото то открыва и средстви-та, чрѣзъ които това велико избавленіе може да ся придобие.

а) Евангеліе-то Христово, което открыва тѣзи средства на свѣта-та, ся приспособява на всички-тѣ человѣши.

Евангеліе-то Христово си отличава почти отъ всички-тѣ человѣчески списаніи въ това отношеніе, че то не е една книга приспособена само за единъ вѣкъ, но за всички-тѣ вѣкове. Другы-тѣ книги сѫ повече приспосо́бени за вѣкъ-тъ въ който сѫ писаны, и служатъ само до нѣкждѣ за въ послѣдующы-тѣ вѣкове. Твърдѣ малко отъ книги-тѣ, които сѫ ся писали прѣди сто годины, ся прочитатъ сега, а още по-малко отъ тѣхъ ся изучаватъ. Колко малко дыны въ наше врѣме изучватъ списанія-та на стары-тѣ философы! Истина е че нѣкои гы четатъ, но тѣ сѫ твърдѣ малцина и даже повече-то отъ тѣхъ гы прочитатъ само отъ любопытство. Малцина изучватъ книги-тѣ върху естественны-тѣ науки, които сѫ ся написаны даже прѣди 50 годины. Человѣшкый-тъ родъ прави такъвъ напрѣдъ-къ въ знаніе-то, що отъ ветхы-тѣ книги не отговарятъ на нужды-тѣ на настояще-то врѣме. Евангеліе-то Христово, обаче, е тъкмо такава книга за 19-й вѣкъ, каквато е была за 1-й вѣкъ. Ученія-та ну сѫ тъкмо тѣй потрѣбни сега както сѫ были тогиа; тѣ сѫ приспособяны толкова на настоящій-тѣ вѣкъ колкото сѫ были на прѣмишлы-тѣ вѣкове. Че Евангеліе-то е приспособено за всякой вѣкъ е явно отъ това, че число-то на онѣзи, които го прочитатъ, сѫ умножава въ всякой вѣкъ, и че въ настоящій-тъ вѣкъ читатели-тѣ ну сѫ по-многочисленни отъ колкото тѣ сѫ были въ кой-да-е отъ прѣмишлы-тѣ вѣкове. То е приспособено на всякой вѣкъ, защото то съдрѫжа онѣзи истины, които всякой вѣкъ трѣбва да знае, и които той не може да научи другѣдѣ.

Осѣнѣ това, Библія-та е приспособена за всички-тѣ народы, защото та не е нито мѣстна нито народна книга. Истины-тѣ ѝ сѫ отправены не къмъ народность-та на человѣшы-тѣ, но къмъ само-то ихъ естество. Когато Іисусъ е училъ Евреи-тѣ, той не гы е училъ главно като Евреи но като человѣци. Той не гы е наставлявалъ толкова много като сынове Авраамовы колкото като сынове Адамовы. Думы-тѣ, които той е говорилъ, са приспособявать не само на Еврейскый-тъ народъ, но на всички-тѣ народы. Ученія-та ну са относятъ на онѣзи нѣща, които интересуватъ единако Евреи и язычници, Гърци и Римляни, Азіятци и Азіятци, Американци и Европейци. Отъ това е единъ всякой народъ, на който Евангеліе-то е было проповѣдано, го е прѣдъ като да е было назначено за него.

Человѣшкы-тѣ отъ всички-тѣ народы сѫ исповѣдали че Евангеліе-то описва тѣхно-то състояніе, открыва тѣхно-то окаянство, и носрѣща тѣхны-тѣ нуждности; и за това множество людіе отъ всички-тѣ вѣкове и отъ всички-тѣ племена радостно сѫ прѣемали ученія-та ну.

Прочее, едно отъ съвершенства-та на Евангеліе-то състои въ всеизвѣстно-то му приспособленіе на всички-тѣ вѣкове и на всички-тѣ народы. Достовѣрно ли е че нѣкой другъ основамый-тъ Съдатель на всички-тѣ человѣшы е можалъ да открые истины които да отговарятъ на нужды-тѣ на всички-тѣ?

Средства-та, които Евангеліе-то открыва за избавленіе-то на человѣшы-тѣ, сѫ двояки, именно, средства, които человѣши-тѣ сами трѣба да употрѣбяватъ за да ся избавятъ; и средства, които Богъ самъ употрѣбва за избавленіе-то ихъ; и съвершенство-то на Евангеліе-то състои въ това че ихны-тѣ т. е. средства-та, които человѣши-тѣ сами трѣбва да употрѣбяватъ, сѫ такыва щото всякой человѣкъ може да гы употрѣбява, и послѣдни-тѣ, т. е. средства-та, които самъ Богъ употрѣбява, сѫ свѣрщенно достатычны за туй дѣло. Нека да разгледамы сега тѣзи средства отдѣлно.

б) Всякой человѣкъ може да употрѣбява средства-та, които му сѫ опрѣдѣлены въ Евангеліе-то за свершенно-то му избавленіе отъ грѣхотво-ни му и за придобыванніе-то му на свѣршенно блаженство.

Всички-тѣ человѣци не могатъ да употрѣбятъ средства-та, които са потрѣбны за придобыванніе-то на голѣмо богатство или на дѣлбоко ученіе или на высокъ чинъ. Всички, обаче, могатъ да употрѣбятъ средства-та чрѣзъ които Евангелска-тѣ благословѣніе може да ся придобыкатъ. Никакво дѣло пытуваніе не е нужно за да ся търсятъ тѣзи благословеніи, защото тѣ са вече поднесены на человѣцы-тѣ дѣто и да сѫ — въ отечество-то ихъ, въ градове-тѣ ихъ и въ селя-та ихъ и въ самы-тѣ ихъ домове. Никакви земны съкровища не сѫ нужны за да ся купятъ тѣзи благословеніи, защото тѣ са подпасаятъ безъ сребро и безъ цѣнъ. Никакво лично достоинство не е нужно за да ся придобѣятъ, защото тѣ са подпасаятъ на всички безъ разлиціе на лица. Никакво дѣлбоко знаніе или высока философія не трѣба да ся научи за да могатъ человѣши-тѣ да ся ползуватъ отъ тѣхъ, защото даже дѣца-та и слабо-умни-тѣ могатъ да проумѣятъ спасителны-тѣ ученія на Евангеліе-то. Никакво нравственно прѣвъсходство не трѣба да ся постигне отъ человѣка за да докаже съ него че той е достоинъ за тѣхъ, защото Христосъ не дойде да избави праведни-тѣ но неправедны-тѣ и нечисти-тѣ. Онова, което человѣши-тѣ трѣба да направятъ за да придобѣятъ Евангелскы-тѣ благословеніи, е просто да ги прѣемать съ смиреніе, благодареніе и усърдіе. Това е всичко което са изискма отъ тѣхъ. Ако единъ человѣкъ желае да ся избави отъ грѣховe-тѣ си, той нѣма нужда да прави друго освѣнъ да ся обърне отъ грѣховe-тѣ си и искренно да прѣеме Іисуса Христа за свой спасителъ. Ако желае да има чисто сърдце, нека го прѣдде на Іисуса Христа и той ще го прѣчисти. Іисусъ Христосъ не изисма отъ человѣши-тѣ да избавятъ себе си; той прѣдстаява себе си за тѣхенъ избавитель, и онова, което тѣ трѣба да направятъ, е да ся прѣдадатъ съ вѣрѫ на него, и да ся остаятъ нему да гы избави. И кой не може да направи това? Кой е толкова сиромахъ, щото да не може да прѣеме онова което Іисусъ му дава безплатно? Кой е толкова слабъ, щото да не може да прѣеме силк-тѣ Христосъ му достава? Кой е толкова нечѣжо щото да не може да прѣеме Христа за свой учитель? Кой е толкова грѣшенъ щото да не може да прѣеме кръвъ-тѣ Христовѣ, които очиства отъ всякой грѣхъ? Кой е толкова нечистъ щото да не може да прѣеме Духа Святаго, който ще възобови и ще прѣчисти сърдце-то му? Кой е толкова слѣпъ, или толкова грѣшенъ, щото да не може да прѣеме Іисуса Христа за единъ вседостаточенъ Спаситель и да ся прѣдде съвершенно на него, който е готовъ да го поучава, да го ръководи и да го подкрѣпява? Кой не може да тури упованіе-то си въ онзи Спаситель, който ще отмене грѣхове-тѣ му, ще прѣчисти сърдце-то му, ще го приеми съ Бога и ще му даде вѣченъ животъ? Нѣко е че средства-та, които са опрѣдѣлены въ Евангеліе-то за человѣцы-тѣ да употрѣбятъ за своето избавленіе, са съвершены, защото тѣ са съвершенно приспособены на слабость-та и на окаянно-то състояніе на всички-тѣ.

«Азъ съмъ Іеова Богъ твой, който тя изведохъ изъ Египетска-та земя, изъ дома-та на робство-то.» Тѣзи думы служатъ като въведеніе на Десет-тѣ Заповѣди. Може да има нѣкои които да мислятъ че тѣ са относятъ исключително на Евреи-тѣ. Обаче, не е така. Наистинѫ, тѣ са относятъ особенно на Евреи-тѣ, но са приспособявать тоже и на другы-тѣ человѣцы. Както Израилтяни-тѣ бѣхѫ робы на Египтяни-тѣ, така и всички-тѣ человѣши са робы на грѣхъ-тѣ и на Сатана. Както Израилтяни-тѣ бѣхѫ избавены отъ робство-то чрѣзъ чудесны-та силы Божіи, така и человѣши-тѣ трѣба да ся избавятъ отъ робство-то на грѣхъ-тѣ чрѣзъ чудесна-та силы Божіи, които дѣйствува чрѣзъ Іисуса Христа и Духа Святаго. Както Израилтяни-тѣ бѣхѫ задъжени да служатъ Богу вѣрно по причина на славно-то онова избавленіе, което той извѣрши за тѣхъ, така и Християни-тѣ са много задъжени да посвятатъ себе си на службѫ-та на Іисуса Христа, който прътурѝ дори и смѣрть за тѣхно-то спасеніе. Както десеть-тѣ заповѣди бѣхѫ назначены не само за Евреи-тѣ но за всичкыти человѣчески родъ, така и горѣспомѣнаты-тѣ думы са приспособявать на всякый единъ отъ насъ, и ный сме дѣлжни да гы прѣемемъ съ радость, да чувствуваме че Господь съ тѣхъ говори на всякый единъ отъ насъ, и да ся подпазваме съ благодарны сърдца да изпиемъ всичкы-тѣ неговы заповѣди.

Едина добра вида страхливость. — Много видове страхливость има които са безчестни; но единъ видъ има които е почтенъ и похваленъ: человѣкъ трѣба да ся бои да струва неправдѫ. Такава страхливость е истинска смѣлость, защото онзи който има такъвъ страхъ, ще прѣдпочете да страда много нежели да стори зло. Когато Атина сѫ управляваше отъ 30-тѣ тирани, на Со-

крата ся заповѣдало да отиде съ нѣкои други да хване единъ богатъ человѣкъ, когото тѣ бѣхъ рѣшили да погубятъ за да могатъ да усвоятъ имота му. Сократъ отказалъ и казалъ: «Азъ не щѫ да спомогна за извѫршаніе-то на такова несправедливо дѣло.» Единъ ему казалъ: «Мислите ли, Сократе, да говорите толкова высокомѣрно, безъ да пострадате за него?» «Никакъ не,» отговорилъ Сократъ, «азъ знаенъ че ще прѣтерѣя много злини, но никои отъ тѣхъ не ще бѫде толкова голѣмъ колкото да наложи такавъ единъ непрадѣ на другыго.»

—

Една добра съвѣсть. — Съвѣсть-та нѣкои человѣщи причина на стомаха на единъ страусъ (Африканскы птицѣ), който може да смѣли почти всяко нѣщо. Тѣ могатъ да правятъ всякаквъ видъ злодѣяніи, като скверность, пянство, лъганіе и пр. безъ да нѣмъ стане жачно, и дѫже безъ да ся смущаватъ отъ тѣхъ. Единъ добъръ съвѣсть е твардъ чувствителна, и та ся безспокои и ся смущава отъ всякой грѣхъ, колкото малъкъ и незначителенъ и да ся виждa на другы-тѣ.

—

БѢЛЫ-ТѢ ДРОБЪ.

Въ послѣдній-тѣ си брой разгледахмы чудесни-тѣ машинѣ — сѫрдце-то, чрѣзъ дѣйствіе-то на което кръвь-та ся прѣнося по всичкы-тѣ части на тѣло-то така щото тѣ ся хранятъ както е нужно. Нека сега да разгледаемы нѣкои другы дѣйствія, които тоже сѫ необходимы за живота и за здравіе-то на человѣка и на животны-тѣ, и чудесни-та направа чрѣзъ който тѣ ся извѫршатъ. Първо, необходимо е щото тѣло-то да ся държи топло, и това трѣба да стана чрѣзъ единъ вътрѣшенъ огнь, т. е. чрѣзъ горѣніе, което си извѫршва чрѣзъ съединеніе-то на въглеродъ-тѣ, който си произвежда отъ хранѫ-тѣ който ядемъ, и който си намира въ кръвь-тѣ, съ кислородъ-тѣ, който си намира въ въздухъ-тѣ. Прочее, една наредба е необходимо нуждна, чрѣзъ който кръвь-та да може непрѣстанно да ся докарва въ прикосновеніе съ въздухъ-тѣ. Второ, необходимо е еще щото кръвь-та непрѣстанно да ся прѣчиста. Понеже кръвь-та обыкали по всичко-то тѣло, та доставя до него нѣкои отъ питателны-тѣ частицы, и събира нѣкои отъ непотрѣбны-тѣ му и вредителны-ти частицы, така щото когато ся повѣрне въ сѫрдце-то, та ся разнася и трѣба да ся прѣчиста, прѣди да ся разнде пакъ по тѣло-то, и тоя пакъ да ся извѫрши само чрѣзъ дохожданіе-то й въ прикосновеніе съ въздухъ-тѣ, който поища вредителны-тѣ й частицы, като й доставя нѣкои потрѣбны частицы.

Твардѣ любопитно е да забѣлѣжимъ че една заплетена и искусна механическа наредба е была приготвена за извѫршаніе-то на тоя необходимо чловѣшко дѣйствіе. За да ся постигне тъзи цѣль, сѫрдце-то е раздѣлено на двѣ особыи отдѣленія, едно-то отъ които е свързано съ кръвны-тѣ сѫдове, които прѣносятъ кръвь-та по тѣло-то, а друго-то е свързано съ една химическа лабораторія, именно съ бѣлый-тѣ дробъ, дѣто кръвь-та ся прѣчиста, като доде въ прикосновеніе съ въздухъ-тѣ. Когато кръвь-та ся повѣрне въ сѫрдце-то слѣдъ обыкаліе-то й по тѣло-то, та тече на едно мѣсто въ сѫрдце-то приготвено за нейъ; сѫрдце-то тогава си свива и вкара кръвь-та въ единъ голѣмъ кръвенъ сѫдъ, който са съединява съ бѣлый-тѣ дробъ. Когато достигне до дробъ-тѣ, този кръвенъ сѫдъ ся раздѣля и подраздѣля почти безкрайно; и кожица-та му става твардѣ тънка, така щото въ бѣлый-тѣ дробъ ся намирать още едно безкрайно чисто кръвни сѫдове сѫ твардѣ тънки кожици, готови да дождѫтъ въ прикосновеніе съ въздуха. Въ бѣлый-тѣ дробъ ся намирать още едно голѣмо число въздушни сѫдове, които сѫ свързани съ уста-та и съ ноздры-тѣ. Тѣзи въздушни сѫдове имать на краища-та си много малы кесійки и са положени така щото тѣзи кесійки допирать до тѣзи кръвны сѫдове. Тѣзи въздушни сѫдове сѫ твардѣ малы и многочисленны. Прѣсмѣтнато е че 18,000 отъ тѣхъ ся намирать около крайть на всякой кръвенъ сѫдъ и че въ цѣлый-тѣ дробъ има по-малко отъ 600,000,000.

Нека сега да забѣлѣжимъ какъ ся прѣчиста кръвь-та. Кръвь-та, като влаза въ бѣлый-тѣ дробъ, испъква всичко-тѣ тѣзи въздушни кесійки; въ сѫщо-то вѫрѣме сѫдце-то си свива и вкарва развалена-та кръвь въ кръвны-тѣ сѫдове на бѣлый-тѣ дробъ които са въ прикосновеніе съ въздушны-тѣ кесійки, и понеже кожица-та тѣзи кесійки и сѫдове е твардѣ тънка, то кръвь-та и въздухъ-тѣ сѫ способны въ тѣхъ по единъ пашъ стенъ химически зависи. Въздухъ-тѣ е тѣй химическы съставенъ, щото той има сходство съ нечиста-та часть на кръвь-та, така щото послѣдня-та прѣмѣнува прѣзъ тънка-та кожица и ся смѣсва съ въздуха, и когато въздухъ-тѣ ся изгони отъ бѣлый-тѣ дробъ, и туй вредително вещество ся изгонва съ него. Въ сѫщо-то вѫрѣме кръвь-та е така съставена химически, щото та има едно сходство съ кислородъ-тѣ въ въздухъ-тѣ, така щото кислородъ-тѣ прѣмѣнува отъ въздушны-тѣ кесійки въ кръвны-тѣ сѫдове, и така кръвь-та ся прѣчиста. Кръвь-та чрѣзъ другы сѫдове ся прѣнося назадъ въ сѫрдце-то и тогава е готова да ся разнде пакъ по тѣло-то.

Читатель-тѣ трѣба да забѣлѣжи че горѣ-спомената-та наредба не е проста но заплетена и сложна, че та не е само механическа или само химическа, но една наредба въ който и механически и химически силы съдѣйствать, и че въ всичко-тѣ си подробности тя е точно такава какъвто живота-та и здравіе-то на человѣшкы-тѣ изискватъ. Тъзи наредба не е можжала да ся развие постепенно, защото щомъ человѣкъ са е родилъ, настощата усъвѫршенствована наредба е необходима за упазваніе-то на живота му; и ний вѣрваемъ че всякой безпристрастенъ читатель ще ся съгласи че тъзи заплетена наредба не е можжала да бѫде случайна. Заключеніе-то, прочее, е неоспоримо, че сѫрдце-то и бѣлый-тѣ дробъ сѫ были направены отъ единъ мѫдръ Създатель, който е създалъ всичкы-тѣ вещества и е турилъ въ дѣйствіе всичкы-тѣ закони на които тѣ сѫ подчинены, и който може да управлява всичко-тѣ за въ полза на человѣшкый родъ.

—

КОЛКО ВРѢМЕ ИМА ОТЪ СЪЗДАНІЕ-ТО НА СВѢТЪ-ТѢ?

(Продѣлженіе).

Въ миналый-тѣ си брой изложихмы нѣщія-та за единъ класъ научны мѫжіе, споредъ които свѣтъ-тѣ има една древность отъ милліоны вѣкове. Както споменахмы по-напрѣдъ, това мнѣніе не ся прѣнася отъ всичкы-тѣ научны мѫжіе, отъ които нѣкои прѣдставятъ силны доказателства противъ него. Ний ще спомѣнемъ кратцѣ нѣкои отъ тѣзи доказателства.

Ако една нажежена топка са извади изъ едінъ вулкъ, тя изведнѣжъ начнува да истинува, и това истинуваніе ся продължава споредъ извѣстны-тѣ законы на топлинѫ-та, тъй щото научни-тѣ мѫжіе могатъ да прѣсмѣтнатъ кога това истинуваніе ще достигне до единъ опрѣдѣленъ градусъ топлинѫ. Земя-та постепенно истинува и научни-тѣ мѫжіе могатъ да опрѣдѣлятъ колко бърже тя губи топлинѫ-та си, и да прѣсмѣтнатъ, може, приблизительно колко горѣща тя трѣбва да е была прѣди милліони годины. Споредъ тѣхны-тѣ прѣсмѣтанія, прѣди 10,000,000 годины, земя-та е была още толкова горѣща щото е была течно тѣло, и че около онова вѫрѣме тя почнала да става твардо тѣло. Тѣзи научни мѫжіе утвѫрдиватъ че, споредъ сегашнѫ-та топлинѫ на земѭ-та и споредъ законъ-тѣ по който та губи топлинѫ-та си, е ясно че прѣди 20 или 30 милліона годины та отъ голѣмѫ-та си топлина е была течно тѣло, тай щото е по-малко вѣроятно за нѣкои отъ извѣстны-тѣ растенія и животни да съществуватъ вруку нейъ, и по тъзи причина тѣ отхвѫрлятъ прѣсмѣтанія-та на Лайелъ, Дарвинъ и на другы относително до непрязнаемъ-та древность на земѭ-та.

Ина и друга причина по какъто нѣкои научни мѫжіе отхвѫрлятъ теоріѭ-та за непрязнаемъ-та древность на земѭ-та. Ний не можемъ тука да изложимъ напълно тъзи причина, защото за това са потрѣбны тыкы астрономическы прѣсмѣтанія; но можемъ да кажемъ кратцѣ какво е то. Астрономы-тѣ са прѣсмѣтнали скоростъ-та съ которѫ земя-та си вурти; тѣ са открыли тоже че скоростъ-та на въртение-то на земѭ-та се намалява, и о еще колко ся намалява всѣкой годинѫ. Отъ това е ясно че тѣ могатъ да прѣсмѣтнатъ колко бърже земя-та трѣбва да ся е вуртила прѣди 2,000 милліона годины. Читатель-тѣ ни знаятъ че образъ-тѣ на земѭ-та не е съвършенъ сѫфѫ, но е издутъ малко при екватора, а сплеснѫтъ при полюсы-тѣ, и че този образъ е произлѣзълъ отъ вѫртение-то на земѭ-та на остъ-та си. Тѣзи астрономы прѣсмѣтнатъ че ако земя-та е 2,000 милліона годины стара, то тя се е вуртила тогава съ два пъти по-голѣмѫ скорость отъ сегашнѫ-та, и съвдователно сѫдѣйствіе-та сила при екваторъ-тѣ бы была четвѫрти пъти по-голѣма отъ колкото е сега, и като едно неизбѣжно слѣдствіе на това, земя-та щѣше да е по-издута при екватора и по-сплесната при полюсы-тѣ отъ колкото е сега. Споредъ прѣсмѣтанія на тѣзи астрономы, когато земя-та е станѣла твардо тѣло, тя трѣбва да са е вуртила на остъ-та си съ скорость съ которѫ са вурти сега, и слѣдователно не може да има повече отъ 10 или 12 милліона години отъ когато тя е станѣла твардо тѣло, и всичкы-тѣ теоріѭ които прѣдполагатъ стотины или хиляды милліоны годины са безосновны.

Едно трето възраженіе на горѣпоменаты-тѣ теоріи произлиза отъ топлинѫ-та на слѣнце-то. Пріема се че животны-тѣ трѣбва да сѫ были създадены слѣдъ сътворение-то на слѣнце-то, и астрономы-тѣ сѫ са старали да рѣшатъ чрѣзъ топлинѫ-та на слѣнце-то колко вѫрѣме си е минѫвало отъ когато то се е образувало. Ний разнѫ теоріи относително до источницы-тѣ отъ които слѣнце-то добыва топлинѫ-та си. Научни-тѣ мѫжіе въобще отхвѫрлятъ теоріѭ-та че та се добыва отъ горѣніе. Толкозъ много топлина излиза отъ слѣнце-то, щото ако то бѣ цѣло горящи въглищи, то щѣше съсѣкъ да изгори въ 5,000 годины. За да ся подѣржа сегашнѫ-та топлина на слѣнце-то чрѣзъ горѣніе, 450 оки въглища трѣбваше да ся изгарать всѣкой часъ на всѣкой четвѫртитъ кракъ отъ лице-то му. Има друга теорія която сега въобще ся пріема като най-вѣроятна. Споредъ нѣкъ слѣнце-то всякиро е было едно одлако-образно масо които е запимавало всичко-то пространство, което цѣла-та слѣнчева система сега занимава, и че топлина-та се е произвела чрѣзъ сѫпаданіе-то на това облако-образно вещество къмъ сѫрдоточіе-то й. Научны прѣсмѣтанія доказватъ че силна горѣщина можеше да ся произведе по тоя начинъ. Ако единъ вѫглень, около половина ока тѣжкъ, бы падналъ на лице-то на слѣнце-то отъ единъ найдалечъ точкъ на слѣнчевѫ-та система, той бы произвелъ чрѣзъ ударъ-тѣ 6,000 пати по-много топлинѫ отъ онъзи който той бы произвелъ чрѣзъ просто-то си горѣніе. Астрономы-тѣ могатъ тай да прѣсмѣтнатъ колко топлинѫ можеше слѣнце-то да произведе по тоя начинъ, и да опрѣдѣлятъ колко колко топлинѫ то испраща всѣка годинѫ, и тъй тѣ прѣсмѣтатъ за колко вѫрѣме то е было възможно да испраща толкова топлинѫ, и споредъ тѣхны-тѣ прѣсмѣтанія слѣсѣнѣ невъзможно е за него да е вѫрнало това за толкозъ стотини милліоны годины колкото нѣкои отъ геологы казватъ. Споредъ прѣсмѣтанія-та на Сѫръ Лайелъ древность-та на земѭ-та е 200,000,000 годины по-голѣма отъ колкото послѣдній-тѣ класъ научни мѫжіе приимать за възможно.

Това кратко изложеніе ще покаже на читатель-тѣ ни че има разны мнѣнія относително до тоя въпросъ, и колко жалчень е той за едно положително рѣшеніе.

—

Не отдавна Професоръ Грантъ далъ единъ сказъ въ Единбургъ вѫрху «Звѣзды-тѣ», въ който той ся помѣчилъ да даде едно понятіе за огромность-та на пространство-то. Той казалъ, че ако трепъ-тѣ на глѣдъ желѣзницѫ да пътуваше денонощно по петдесетъ мили на часъ-тъ, той щѣше да достигне до лунѫ-та въ шестъ мѣсеца, до Сѫлнце-то въ 200 годины, а до Алѣф-Центаурѫ, най-близкій-тѣ отъ неподвижны-тѣ звѣзды, въ четыредесетъ и два милліона годины. Едно гюлле, което бы земяло 900 мили на часъ-тъ, щѣше да стигне до Алѣф-Центаурѫ въ 2,700,000 годины, когато свѣтлина-та, която прѣмѫува 185,000 мили въ единъ секундѫ, не бы

приспитилась до сжицо-то жѣсто въ помалко отъ три годины. За да стигнеше до земѣ-та свѣтлин-та отъ нѣкои по-далечны звѣзды, трѣбало бы 5,760 годины; а отъ нѣкои отъ онѣзи купове звѣзды разстояніе-то было толкова голѣмо щото свѣтлина-та щеше да земе половинъ милионъ годины за да стигне до земѣ-та, така щото ній да виждамѣ прѣдмѣтѣ-то не както тѣ сѣ дѣйствително сега, но както сѣ были прѣди половинъ милионъ годины. Тѣзи звѣзди можеше да сѣ унищожатъ сѣвершенно прѣди хиляды годины, и ній пакъ да виждамѣ тѣхнж-та свѣтлина.

Колкото за голѣмина-та на звѣзды-тѣ, прѣвъзходно е, забѣлѣжи професоръ-тъ, че Аква, главна-та звѣзда въ сѣзвѣздіе-то Лира, отстои 100 бѣлиона мили отъ земѣ-та, и че величина-та ѝ е блестъ-тѣ е да 20 пѣти по-голѣми въ сравненіе съ онѣзи на слѣнце-то.

Ползы-тѣ, които хора-та отъ всѣкакъ-тѣ класове прѣдобиватъ отъ всѣкакъ-тѣ наука, всѣкакъ-то е поищъ. Обаче, огромны сумы са нуждны прѣзъ да построеніе-то ихъ, а послѣ за поддържаніе-то и работеніе-то ихъ, и за това тѣ не могатъ да сѣ правятъ на всѣкадѣ. За това голѣма нужда ина щото да сѣ изнаиѣрѣ нѣкой другій видъ парна машина, които да може да работи по обыкновенны-тѣ пѣтища. Въ Америка нужди-та отъ сѣка такава машина толкова са усѣщца, щото заповядатели-то тѣло на единъ отъ Съед. Державы са обѣщали да дадѣ 10,000 долара награда на онозги, които бы изнаиѣрилъ сѣка парна машина, кой-то да може да върши обыкновенни-тѣ работа на конѣ-тѣ и волове-тѣ. Машина-та трѣба, обаче, да исплаи слѣдующы-тѣ условія: тя да може да тъгува 200 мили по обыкновенны-тѣ пѣтища, по 5 мили на часъ; трѣба да бѫде на нѣкоѝ-которо обыкновенно кола, да сѣ движи и напрѣдъ и назадъ, както са изискоа; да сѣ отбѣг которо сѣрбіце другы кола, и да може да изкачва по могыли не по стръмны отъ 200 крака на сѣка милѧ. Награда-та не ще да сѣ плати до като не сѣ опита машина-та 5 годины.

Г-нъ Фосетъ показва какво може единъ сѣлѣ человѣкъ да извърши. Той е членъ въ Англійскій-тѣ Парламентъ и на послѣдно прѣме произнесѣ едно чудно-то за хубу Индійскі-тѣ отъ Англія, и съ тоа опровергалъ всѣко-то сѣ прѣдказавало за него которо постъпилъ въ Парламентъ-тѣ прѣди тринадесѣть годины. Надарянъ съ чудесна памѣ той стаилъ единъ отъ най-вѣщы-тѣ членове въ Парламентъ-тѣ. Въ слова-та си той спомѣнува вѣтове, числа и спаетены изложенія по-ясно и по-точно отъ повечето отъ прѣдставители-тѣ.

—

Почти всичкы-тѣ полезны открытія сѣ направени не отъ блясканьи-тѣ генїй, но отъ умъ-тѣ сѣрдцѣотчетенъ само какъ едно нѣщо. Въ всичкы-тѣ прѣдприятія и въ всичкы-тѣ знаніи, у сичкъ може да сѣ очаква само отъ нерасѣдѣлено вниманіе.

—

Казва сѣ че слоновы-тѣ кость, которо сѣ продава въ Англія, причинява смъртъ-та на 50,000 слонове въ годишна-та.

ИЗЛОЖЕНІЕ НА ЦЕНТРАЛНИ-ТѢ БЛАГОДѢТЕЛЕНЪ КОМИТЕТЪ ЗА БЪЛГАРІЯ.

Жалостны-тѣ приключенія, които сѣ случчаха прѣзъ послѣдъ-та и лѣто-то минало-то годиж въ Българія и другы Европейски области въ Турска-та дѫржава, причинѧха такова всеобщо бѣдствіе щото сѣта необходима нужда да сѣ земѣ-тѣ прѣмо да сѣ обсѣгнѣ страдащи-та жители-тѣ, които бѣхѫ изгубили жилища-та, добѣтѣ-тѣ сѣ и земедѣлческы-тѣ сѣ орѫдія, и които на мнѡго мѣста бѣхѫ исчезнали въ сѣвершенна нѣмотія. Убѣдени че има нужда за помощь, окъ-кои Господа, прѣбиваващи въ Цариградъ, които въ 1874-та година дѣятелно сѣ помѣнаха, щото комитетъ сѣставенъ да помага на страждущы-тѣ отъ глѣдъ-тѣ въ Малѫ-Азія, намислиѫ да основатъ единъ «Централенъ Комитетъ», съ цѣль да сѣбира средства за страждущы-тѣ отъ скорошни-тѣ злощастни случчаи, и да ги раздава безъ различіе на племе или на вѣра.

Въ прѣкъ Септемврія членове-тѣ на Централнй-тѣ Комитетъ сѣ избрахѫ и Н. П. Сарѣ Хевиа Елліотъ благоволи да пріемѣ прѣдсѣдателство-то. Тогава сѣ приготви единъ адресъ за да сѣ рекурятъ за помощь, и на 14-ий отъ сѣщій мѣсецъ Комитетъ-тѣ за првъ пѣть прѣ значителнѣ помощь отъ достойнствеенай-тѣ Г-нъ С. А. Бентъ-то отъ Вѣстминстъръ, що сѣ дадѣ и рѣша да изрѣши прѣмъ помощь, и менѣо 300 л. т. за Батакъ, Кисурца и за другы сѣла въ Пловдинско-то окрѫжіе, и 50 л. т. за околности-та на Митровица. Послѣ сѣ сѣстави единъ малъкъ Испьлнителенъ Комитетъ, бѫдущтѣ за обезпеченѣ на нѣкоѝ-кои-тѣ жители въ околности-тѣ на Пловдивско-то Императорско Правительство, окрѫжни писма сѣ испратихѫ по Европа и Америка и получаниѫ-тѣ сумы незабавно сѣ изрѣшихѫ на обезпеченѣ на страждущы-тѣ. Испьлнителнай-тѣ Комитетъ дѫржеше редовны засѣданія по ведьмъ въ сѣдмица-та и нередовны щомъ станеше особенна нужда. Дѣйствіе-то-то бѣше забавно дѫто са намираше необходима нужда и дѣто можеха да сѣ намѣрятъ лица отговорны и способны да прѣдприематъ добрѣйшаго важности-то дѣло.

Въ прѣкъ-то на глѣдъ-тѣ въ Малѫ-Азія, Американскы-тѣ Мисіонери, живущи въ Турскы-тѣ области, доказахѫ себе си че са какѣ прѣятни въ разумѣ, кѫто и бѣсѣдуваха всичко-то въ прѣкъ, безъ да гледатъ ни какъ-то религіозни разлики, въ служеніе на народа на които помѣнахѫ-тѣ и нужди-тѣ имъ, дѫто-то-то тѣ позвахѫ съвѣршенно. Прочее, Комитетъ-тѣ естественно сѣ обѫрна къмъ Американскы-тѣ Мисіонери за сѣдѣйствіе въ нѣстоящи-тѣ нужди. Тѣ сѣ изказахѫ-то-то-то

бры средства да уславять сѫщинскы-тѣ вмѣренія на Русскія въ настоящ-та война. Отколкото Англійско-то Правительство ика.

Второ, ина да мѣсли добри причини да ся предпазлива че Англійскы-тѣ интереси са нераздѣлимо свързани съ западнѣйши не-западнѣйше на Цариградъ отъ нѣкоіи ошо да-е Сила? Ный чудимъ на-страна за мнучуа съвершенно различнѣйшъ въпросъ дали не ще бѫде предпазено да Европа ако той е на страна отъ Русскія. То е едно дѣло, кото може отъ тукъ нѣтатъкъ да ся рѣши отъ Великы-тѣ Силы, и кото дое прѣме-то за рѣшение-то ку, Англія трѣба да земе своів-та часть въ разисхождатъ-то ку. Англія нѣка работа да ускорини разисхождатъ-то на тоѧ въ-просъ, ако да-се гримки за интереси-тѣ на другы-тѣ Силы прѣдъ тѣ да мислятъ че е нужно да ся гримкатъ за сиоп-тѣ.

ТретО, това изнесіе за Цариградъ трѣба да се потвоіе, защото то кіоли да обдаро внимаіе-то на отъ направлеіе-то ко кесто интереси-тѣ на Англія дѣйствателно ся кинрятъ. Нѣкъ не ще си позволи да дар-жимъ Цариградъ за себе си, а да го дар-жимъ за Турскія, ный можемъ да-го дар-жимъ отъ силы-тѣ ни. Когато остане Русеія да си держи пакъ сиоп отъ Цариградъ отъ Англійска-та страна, то ный ни-не-то на Турска-та Держава сы почиуна, и тогава не е Цариградъ, дѣто щѣ ина нѣкоіа нужда отъ Англійска-та страна. Ный имамъ единъ правъ и дар-жимъ интересъ въ Источный-тѣ въ-просъ, и той е поддържаніе-то на единъ отворенъ пѣть за Индія. За да защитимъ тоіи интересъ, ный можемъ да-го дар-жимъ прѣтоварнѣ силы-тѣ си, и за това ный трѣба да бадемъ твърдѣ внимателни относ да не встоіимъ силы-тѣ си въ вреда ный прѣдѣлитѣ,ойто не е тѣсно и прямо свързанъ съ него.

ВОЙНА-ТА.

Споредъ нѣкои отъ вѣстни-тѣ вѣстницы, на 4 того Русскія прѣвзехъ Никополъ сѣдѣ едно дьло бомбардиране отъ-тъ Българія и отъ Румынія. Тѣ си имали 1,200 души убити и ранены.

На 13 того е една битка е станала при селО-то Гайнка близо до Разградъ. Въ нѣкъ Азиаъ пашо падналъ убитъ, и фѣйлуулъ пашо тоіа ранен въ краъ-тѣ и въ ръ-ка-та. Всичка-та загубА на Турцы-тѣ е около 700 души убити и ранени и 2 то-па. За Русы-тѣ загубА за мнсли не сА е-дали голѣма.

На 15 того Рюаѣть пашо изгонилъ Русскія отъ Ловечъ и завзелъ градъ-тъ, ка-то установилъ Турскы-тѣ власти.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* Сѣдѣйнѣ пашо и Реуфъ паша са съединили войскы-тѣ си въ окодность-та на Елиа-Загра, кои-то искоро ще зематъ инициативно изо-вежіе. Споредъ *Стандардъ* Русся-тѣ изправдили Елиа-Загра и са оттеглили къмъ Балканъ-тѣ.

Елдирнскій-тѣ Вазїи пашо чи Сюлейманъ паша на 19 того сѣдѣ единъ битъ при едно село, единъ часъ далечъ отъ Елиа-Загра, разбилъ Русси-тѣ като ИЗъ Елиа-Загра тоіа и завзелъ градъ-тъ Елиа-Загра.

На 18 того Османъ паша ималъ единъ битъ съ Русси-тѣ при Плевенъ, кото траіа около 13 часа, и принесъ Русси-тѣ силно принудени да ся отеглятъ. Споредъ телеграмъ-тѣ на Османъ паша Русси-тѣ имали повече отъ 8,000 души убити и 3 пати още голѣми раненИ. Отъ Турска-та войска имало около 100 души убити и 300 ранены.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* Османъ паша ималъ 70,000 войницы и около 80 топи въ тоіи войнА, а Генералъ Крюдперъ ималъ 60,000 войницы и около 40 топи. Турска-та войска ималъ че баіа по-многобройна отъ Руска-та, имала и това прѣимущество че та си баіа отъ укрѣпени-тѣ си мѣста.

Въ Азїя-са ставали нѣколко сражеіе прѣзъ тѣзи дни между прѣдни-тѣ стражи на Русси-тѣ и на Мухтаръ Пашова-та войска въ близо вашИ сѣдѣлищА.

Отъ Черногорія, имнатъ че Черногорцы-тѣ направили положеніе. Турскый-тъ Консулъ въ Ругуза имнатъ че на направили на крѣпостъ-та Никшичъ, но баіи отбѣгнали отъ Турскый-тъ гарнизонъ.

Ако Англія, за да прявдеіе вниманіе-то на Черногорцы-тѣ, кото нападали вѣрность-та Никшичъ, нападнатъ ли отъ-тъ Подгорица и завзелъ нѣкои отъ укрѣпени-тѣ имъ мѣста.

Четы отъ въстанницы-тѣ са появивнатъ тукъ такъ и Босна.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Сервиръ паша, Прѣдсѣдатель-тъ на Сенатъ-тъ, се опрѣдѣли Министръ на Вѣшнѣ-тѣ дѣло, вмѣсто Арифи паша, който знимава тъзи служба не повече отъ 10 дена.

Турскы-тѣ вѣстницы казватъ че Еврепъ паша, Комендантъ-тъ на Турска-та войска въ Русчукъ, ще се повика на сѫдъ отъ единъ воененъ Сѣвѣтъ.

Споредъ *Фара дю Босфора* разносы-тѣ за поддѣлванто-то Русскія-та войска за прѣзъ зимсто Юнїи възлазали до 435 милїона франки или около 19,000,000 т. л.

Н. Б. Аитинъ, бившій-тъ Българскы Екзархъ, Икономъ попъ Петръ отъ Солунъ, Г. Георги Грулевъ и Г. Тахчиевъ, писци на Екзархїя-та, и Г. Ив. Найденъ, Вонъ-Кюлевъ и Екзархїя-та, се испратихъ на заточеніе въ Недѣлка. Споредъ *Курие д' Орїанъ* Екзархъ-тъ се заточиъ въ Ангора, и за нѣкото-то знимаіе-то на другы-тѣ не е извѣстенъ. Всичмы-тѣ си правиъ изведѫвѣ въ Нимитъ.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* single Германска газета извѣстява че наивлиятелнѣйшъ-тъ комитетъ въ Москва, управляемъ отъ Г. Аксакова, е испратилъ въ С. Петербургъ сѫда депутаціа за да молди на Бивъ Воронцова single мемоиръ като го помоли да-то сѫобщи на Царевича. Тоіа мемоиръ сѫдержалъ слѣдующіи-тѣ точки: 1-о война-та-то трѣба да ся возвидуватъ отъ по-спо-собны чиновницы отъ настоящ-тѣ, и безъ да ся гледа на происхождеіе-то ихъ; 2-о мира-та, кото управляваетъ Русска-та держава, трѣба да ся промѣнитъ. Мемоиръ-тъ сѫдержа че тѣзи лица не работятъ за другто-сѫбы да придобиватъ единъ ин-чевтенъ чинъ, противенъ на интереси-тѣ на Славяны-тѣ, че тѣ ненавиждатъ Славяны-тѣ повече отъ Турцы-тѣ, защото знатъ че Славяни-тѣ, сѫдатъ освобождеіе-то имъ да можатъ да ся управляватъ сами, и че система-та на настоящ-то правителство трѣба да затаіе; 3-о единъ централенъ комитетъ избранъ отъ земстви-та трѣба да се прибави на дѫржавній-тъ Сѣвѣтъ; 4-о императорска-та гвардія, подчинена на вліяніе-то на Двор-тъ, трѣба да ся испрати на вѣстно-то война-тъ; и 5-о трѣба да ся образуваіе single народна войска (милиціи).

Руско-то Правителство отговорило на дипломатическы-тѣ ноти мемоиръ-тъ чрѣзъ да чакатъ сѫбитіи-та.

Русся-тѣ додѣто обсадили Карсъ хвърлили 18,000 гюлета върху гюрдисанѣ-та ну. Тѣзи гюлеіа стрували 1,500,000 рубли.

Трима чиновници и 160 войницы са си убили въ батерія-тѣ. Обсадни-тѣ топове са ся сринали въ Александрополъ.

Русскый-тъ Императоръ пратилъ Генералъ Левачева въ Вѣсна съ особено посланіе.

Сѫрбія продала на Румынія нѣколко хиляди военны чадыри, и отъ тоѧ си знаіе-то че щѫтъ-тѣ ѩма намѣреніе да земе участіе въ настоящ-та война.

Хаинъ Ефендіи се опрѣдѣли Шефъ-ко-мандантъ-тъ Хасанъ Хайрулинъ Ефендіи. Султанъ-тъ казва че го опрѣдѣли на тъзи служба заради способности-то ку, кото той ще употрѣби за упазваніе-то и за всѣкаквіе-то на *Шератъ-та*.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* Шевкетъ паша се опрѣдѣлилъ комендантъ-то на единъ часъ отъ войскА-та въ Батумъ. Той заминалъ за тамъ въ Недѣлка.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* 50 Българи, между кото имало единъ свищенникъ, са се доиарали тука отъ Кирене. Тѣ се обвиняватъ че направили нѣкакво съзаклятіе противъ Правителство-то.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* ни сѫвѣдѣнія, казва *Вератъ*, приходъ-тъ Демиръ Капіи, близо при Сѣнесъ, бѫдѣ ръкѣ-то на Турскый войски, кото заминаватъ тамъ добри положенія.

Бѫлгаиъ не-са е завзелъ отъ Русся-тѣ като се мислѣ; повнесно-то на нѣколко Казаци въ окоиность-та на тоѧ градъ е дало причина за слухъ-та на заиемнѣ-то му отъ тѣхъ.

Редиѣ паша, бившій-тъ Министръ на война-та, и Абдулъ Керимъ паша, бившій-тъ комендантъ на Дунавска-та войска, са турсии подъ сѫдъ.

Нѣкакимъ паша се опрѣдѣли за Елдирнскія Вали вмѣсто Али паша.

Единъ Англійскіи вѣстникъ казва така: Въ нашы-тѣ политическы краткоіе сѫ-бѣдеіе че военны-тѣ сѫбитіа, кото са ставали до сега въ Балканъ-тѣ, не ще произведатъ никакво измѣненіе въ положе-ніе-то на Австрія. Вѣрна на протрама-та ку, Австро-Унгарія ще стои встрѣчна въ Руско-Турска-та борба. Ако надѣе отъ настоящ-то ни положеніе, то ще ся отдѣчи отъ воутрешности-та ни. Когато дош-ло-то ни-склоненіе-то на мира-тъ, тогга Австрія какво и Европа трѣба да ся нѣмъсатъ.

Сѫвій-тъ вѣстникъ казва че Руминско-то Правителство дало отмѣтало въ Вѣсна дали Австрія ще ся противи на прѣимущество-то на Дуная отъ дра Руминскы корпуси, послѣдніи-та отговорили че тѣ нѣкъ наиерѣніе да ся мѣси въ военны-тѣ приготовленія на Князѣство-то, нито дяко въ окона кото. ся касае до бѫлгаіе-то прѣимущество въ Дуная отъ войски-тѣ ку. Та-ка забѣлѣкаіи че Румынія не трѣба да ся надѣва за заиоеваніе на дѣсьній-тѣ брѣгъ на Дуная.

Якубъ Хаинъ, Кѫшгарскій-тъ Емиръ, се поиинилъ тѣзи дни. Споредъ *Л. Таймсъ* Китайскы-тѣ войски напрѣлвали къмъ Кашгаръ него потаиали всѣко съпротивленіе до сега.

—

Ф. дю Босфоръ казва че ноуиыть отъ добра вѣстность че Мидхатъ паша отправилъ единъ телеграфическа депеша до Секретарь-тъ на Н. В. Султанъ-тъ въ която просилъ милость отъ него и изразилъ го-товность да ку Султанъ-тъ Султанъ-тъ неже ку поиѣрилъ едно посланіе.

—

Азиъ паша, кото-то Русся-тѣ убяжа въ послѣдніи-та битва до Разградъ, свѣршилъ наукы-тѣ си въ военно-то училище въ Берлинъ. Прѣзъ Сѣрбска-та война той ся показалъ за добръ Генералъ.

Споредъ *Ф. дю Босфоръ* Българи-тѣ направили нѣкои свирѣдстіи въ Чирпанско-то окоиность въ Тракія и отъ отмѣстіи кото убили 23 души отъ тѣхъ.

Споредъ *Стандардъ* паша-тъ на Русскій-тъ походъ въ Европейска Турція за сѫжа-ленъ-то отъ Мидхатъ Мудетъ, който прѣди нѣколко годины е бѫлъ на Турска служба.

Генералъ Дженкъ паша, и Чурукъ Сулу паша, комендантъ-тъ на Башибозуцы-тѣ, пристигнахъ въ столица-та отъ Батумъ. Тѣ щѣли да отплатъ въскоро за Русеіи.

Ф. дю Босфоръ казва че Руминска-та войска щѣла да прѣимне Дуная отъ-къмъ Форентинъ, и не при Никополъ.

Н. В. Султанъ-тъ толкова благодарѣ остнилъ отъ побѣда-та, кото-то Османъ паша тъзи дни спечели надъ Русся-тѣ при Плевенъ, кото той го наградилъ съ нишанъ-тъ *Османіе*.

Комисіи-то, кото сѫбира помощи за война-та, тѣзи дни прѣда 3,000 е. л. отъ Мусулманы-тѣ въ Индія.

—

Въ посѣдніи-та битка при Бакадъ Турска-та войска хванала 74 Русскы плѣнницы, кото щѣли да ся доведатъ въ столица-та.

—

Мѣстны-тѣ вѣстницы казватъ че желѣзница-та работи сега за Пловдивъ и за Ямболъ.

Елдирнска-та и Босненска-та область са турени въ обсадно положеніе.

—

РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ.

Това заведеніе ще ся отвори на 6/18 Септемврія съ извѣстни-тѣ ну вече удобства за прѣподаваніе-то на редовнѣй-тѣ курсъ на науки-тѣ. Онѣзи кото искатъ по-подробны свѣдѣнія за него, нѣка се отнесатъ до Г. С. Хиксонъ и С-ие въ Пера, или до само-то заведеніе при

Джорджъ Вотъ,
Директоръ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 12 Юній.— Въ Долна-та Камара, Г. Болей по поводъ на испращанѣ-то на войски въ Малта, пита: ако Правителство-то прѣдвижда едно непратежко дѣйствіе противъ Русскія; ако другы-тѣ Сили ще съдѣйствуватъ въ него; какоиець ако Англійско-то Правителство е прѣдо-ставило оплаваніе отъ Русска-та нарушеніе на неутралность-та чи. Сѫръ Норкотъ отбѣ-ви Министрѣ-то не е прѣмѣдо на-какви оплаваніе; той отвѣда да отговори на другы-тѣ въпросы.

Вѣна, 14 Юній.— *Политиче Корестоиденція* ся чиуваъ че прѣимуваніе-то на Руминскѣ-тѣ въ Дуная, е станалъ въ сѫдействіе на single формаіенъ договоръ между Русскія и Руминія. Но Руминско-то Правителство отрича сѫществоваіе-то на тоѧ договоръ.

Лондонъ, 14 Юній.— Дипломатическа-та Корестоиденція относително до Русы-тѣ сѫвръстна ся разлѫди днеса въ Парламенъ-тъ. Ти обяв 31 писми отъ 8 Юній до 9 Юній. Деленіи отъ Г. Лейярдъ, Анґлійскій-тъ посланикъ въ Цариградъ, подтвѫрдяватъ Англійска-та, направени отъ Русся и Българія.

Лондонъ, 14 Юній.— Въ Долна-та Камара, Лордъ Хартингтонъ и Г. Бритъ прѣдложи кото Англія ще ся държи строга и тъчна неутралность. Послѣдній-тъ ся страхувалъ че наискваніе-та на Англія може да прѣдизвикатъ единъ Европейскы съюзъ.

Вѣна, 14 Юній. — Князъ Горчаковъ обявила че Источный-тѣ въпросъ ще уиизи Европейскый-та хаиркеръ.

Пеща, 15 Юній. — Едно сѫбраніе отъ 10,000 души стана въ градъ-тъ на. Минска оратори изразиха сѫчувствіе-та на Мадярскый-тъ народъ къмъ Турцы-тѣ и всѣ-ко-то-ку за Русы-тѣ сѫрвѣстни въ Българія. Слово-то на Генералъ Клапка произнесо едно неописано въсхищеніе.

Вѣна, 16 Юній. — Мадхатъ паша пристигна сюда тука. Днесъ той ина единъ разговоръ отъ два часа съ Отомянскый-тъ посланикъ Алеко паша.

Вѣна, 16 Юній. — *Политиче Корестоиденція* ся изучава че Г. Брайтано рѣшилъ конечно въпросъ-тъ за сѫдѣйствіе-то на Руминія въ война-та. Но-голѣма-та часъ отъ Руминска-та войска ще заиеме Никопоъ сѫдѣ свѣршаніе-то на жестъ-тѣ.

Бѣлградъ, 16 Юній. — Англійскый-тъ Консулъ въ Бѣлградъ трѣзна за Крагуевацъ, що едно заиемно заиемаіе.

Парижъ, 16 Юній. — Маршалъ Мак-Махонъ ся изразилъ публично въ Буржъ че ще поддѫржа мира-тъ тъкъ отъ Франція, и поддѫржа-тъ и Константинопъ-та вѣтрѣ въ вѣна. Той казалъ още че Франція е старае всичеса да ограничи настоящ-та война.

Вѣна, 17 Юній. — Увѣряватъ че Мадхаровски-тѣ Министри, Г. Г. Тиса и Цеса, са се помаиали въ Вѣсна за да участвуватъ съ Австрійски-тѣ Министри, Г. Г. Аусерсберъ, Андраши, Хоенвартъ и Битауръ, въ единъ Министерски Сѫвѣтъ, кото ина за цѣль да размисли дой минута-та е дошла за турско-то на single часъ отъ Австрійска-та войска на воиска могна.

Рима, 17 Юній. — Италія подновяваіе-то-сѫвѣтение-то си че ще подѫржи неутралность-та. сѫ.

—

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Х. Байнгтонъ.**

Въ Американъ-Хаиъ.

Въ Печатницѣ-та на Д. Арамяна
Агопіанъ-Хаиъ № 11.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертакъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло медѫидие и половина, а за шесть мѣсеци три четвертя отъ бѣло медѫидие; отъ кайле и за тоценски Турски тимбря (вулове) 60 гроша за годишъ. Спомощестователя-та трѣбва всякога да ся прѣдплатятъ и да ся исправятъ отъ полиша, отъ грузя, отъ кайле или отъ тоценски тимбря (вулове) Турски, Нѣмски, Пруски, Русски или Французски, на Редакторъ-тъ у Американъ Хаяъ въ Цариградъ. Нѣкоиа ся ежедневота по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 28 ЮЛІЙ 1877.** **Брой 30.**

СЪВЪРШЕНСТВО-ТО НА ХРИСТІАНСТВО-ТО ДОКАЗВА БОЖЕСТВЕНО-ТО МУ НАЧАЛО.

4.

3) *Средства-та, които сами Богъ употрѣбява да изкупи това чудесно искупленіе, съ вседостаточни.*

Избавленіе-то на человѣцы-тѣ отъ грѣхъ-тъ е, напистина, едно голѣмо прѣдпріятіе. Какво по-важно нѣщо може да бѫде отъ спасеніе-то на изгубены душы, отъ освобожденіе-то на повинны человѣцы отъ осѫжденіе-то на единъ справедливъ законъ, отъ чистиваніе-то на сѫрдца съвѣмъ развратены, и отъ възобновленіе-то на душы вече мѣртвы въ грѣхъ-тъ?

Такова едно прѣдпріятіе надминува всяка человѣческа сила и мѫдрость. То изиска мѫдрость-тъ и сила-та на самаго Бога.

Кто средства-та чрѣзъ които Богъ ще изкупи така велико прѣдпріятіе.

а) Єдинъ съвершенъ нравственъ законъ.

Цѣлый вече разгледахми въ бр. 28 год. 1, съвершенство-то на нравственый-тъ законъ, който са намира въ Библія-тъ. Този законъ е едно само средство за избавленіе-то на человѣцы-тѣ. Той уобѣждава человѣцы-тѣ за грѣхове-тѣ имъ и имъ открыва какви трѣбва да бѫдатъ. Този съвершенъ законъ е постиръ отъ всякой мечъ остръ и отъ дѣл-тѣ страны. Той пробива всякаквы покривки, съ които человѣци-тѣ, като наши-тѣ праотцы въ Едемска-та градина, са трудятъ да скрыватъ грѣхове-тѣ си отъ Бога и отъ свѣтъ-тъ. Той пробива маска-та, която человѣческо-то сѫдие обича да носи. Той открива на человѣци-тѣ развращенія-та имъ и грѣхове-тѣ имъ и по тоя начинъ приготви сѫрдци-та имъ да приѣмятъ съ благодарность единъ Божественъ Спаситель.

б) Єдинъ съвершенъ нравственъ примѣръ.

За да открие по-ясно значеніе-то на този законъ и да изложи по-съвершенно духъ-тъ му, Сынъ Божій е станалъ человѣкъ, подчинилъ е себе си на този законъ и го е исполнилъ съвершенно. Богъ е далъ на человѣцы-тѣ не само единъ писанъ законъ, но той имъ е прѣдставилъ въ живота на Исуса Христа и единъ примѣръ за какъ трѣба да ся пази този законъ; слѣдователно, человѣци-тѣ, когато сравнятъ свой-тъ си животъ съ живота-та на Христа, могатъ да рѣшатъ, дали тѣ пазятъ добрѣ законъ-тъ.

Съвершенно-то нравственно прѣвъсходство на Іисуса Христа е напистина едно силно средство за избавленіе-то на человѣцы-тѣ. Неговый-тъ животъ е ималъ и още има голѣма сила въ свѣтъ-тъ. Мнозина са были убѣдени за свое-то недостоинство чрѣзъ него-то съвершенство. Той продължава прѣзъ всичкы-тѣ врѣмена да изобличава непризвѣность-тъ и себелюбіе-то на человѣци-тѣ. Той вынасгы ги учи съ примѣръ-тъ си какви трѣба да са, и вынасгы ги убѣждава че тѣ не са каквато трѣба да са. До като человѣци-тѣ гледатъ само единъ на другъ, тѣ могатъ да са хваліятъ и да благодарятъ Богу, че тѣ не са лоши като другы-тѣ, защото всякой може да намѣри нѣкои другы, които, споредъ него-то мнѣніе, са по-лоши отъ него. Когато обаче погледнатъ на съвершенный-тъ животъ на Іисуса Христа, тѣ не оправдаватъ вече себе си по нѣщо-то, що имъ ся прѣдъ Бога. Но человѣци-тѣ, като тѣй са убѣдатъ за грѣхове-тѣ си чрѣзъ съвершенный-тъ законъ Божій и чрѣзъ съвершенный-тъ животъ на Сына человѣческаго, какъ могатъ да ся избавятъ отъ грѣховете си?

в) Єдинъ съвершенъ Спаситель.

Сынъ-тъ Божій като станалъ человѣкъ, подчинилъ себе си на законъ-тъ, исполнилъ всичкы-тѣ му изискванія и прѣтерпѣлъ наказаніе-то му вмѣсто повинны-тѣ. Праведный-тъ пострада вмѣсто неправедны-тѣ. Святый-тъ прѣтерпѣлъ осѫждение-то на нечисты-тѣ и по тоя начинъ отмахнѣ проклятіе-то на законъ-тъ и отнѣ грѣхове-тѣ на свѣтъ-тъ. Богъ Сынъ-тъ е пострадалъ за повинны-тѣ, слѣдователно Богъ Отецъ-тъ може да прости всичкы-тѣ онѣзи, които искренно и сѫрдечно пріемать онова което Христосъ е направилъ вмѣсто тѣхъ и за тѣхъ. Чрѣзъ послушаніе-то и смѣрть-та на Христа законъ-тъ Божій вече са е турилъ въ дѣйствіе, привосѫждіе-то му си е изпълнило и наказаніе-то му си е изплатило. Іисусъ Христосъ е исполнилъ всичко и е прѣтерпѣлъ всичко което законъ-тъ изисква, и за това съвершено прощеніе е взѣмало за всичкы, които искренно пріемятъ онова, което Іисусъ е извѣршилъ заради тѣхъ. Чудесно освобожденіе отъ праведно-то осѫждение на Божій-тъ святъ законъ!

Но какъ ще ся прѣчисти человѣческо-то сѫрдце? Не е достаточно само да ся простятъ минѣлы-тѣ прѣстѫпленія на человѣцы-тѣ като тѣ още имать наклонность къмъ грѣхъ-тъ; нужно е още да ся прѣчистятъ развратены-тѣ имъ сѫрдца и да ся отмахне тази наклонность.

Богъ е доставилъ средства и за това. Духъ Святый, който са дава чрѣзъ ходатайство-то на Іисуса Христа на онѣзи които го просятъ, възобновява сѫрдца-та имъ. Той отнема жестоки-тѣ, себелюбивы-тѣ и лоши-тѣ имъ сѫрдца и имъ дава новы. Духъ святый произвожда новы чувствованія, новы желанія и новы наклоности въ сѫрдца-та на всичкы-тѣ които са молятъ, както Давидъ са е молилъ: «Сѫрдце чисто сѣтвори въ мене, Боже: и духъ правъ обнови вѣтрѣ въ мене,» Пс. 51; 10; и Богъ са обѣщалъ чрѣзъ пророка Іезекіила: «И ще ви дамъ ново сѫрдце, и новъ духъ ще вложа вѣтрѣ въ васъ, и, като отнемѫ каменно-то сѫрдце отъ плъть-та ви, ще ви дамъ плътско сѫрдце,» Іез. 36; 26; и Іисусъ е училъ: «Истинѫ, истинѫ ти казувамъ, ако ся роди нѣкой изново, не може да види царство-то Божіе,» Іоан. 1; 1—12. И Павелъ е свидѣтелствувалъ: «Сѫкни и вашъ конѣ бѣхте мѣртви въ прѣстѫпленія-та и грѣховете-тѣ,» Еѳ. 2; 1—6.

Духъ Святый така измѣнява сѫрдце-то и характеръ-тъ на человѣцы-тѣ, що тѣ са гнусятъ отъ онова което е нечисто и неправедно и обичатъ и пригрѣшатъ онова което е чисто и добро. Той открыва на человѣцы-тѣ Іисуса Христа като тѣхенъ вседостаточенъ избавитель и ги прави възможны да го пріемать съ всичко-то си сѫрдце като тѣхенъ Спаситель, и да посвятятъ себе си на Бога съ вѣрѫ и любовь. Той не ги остава, но продължава да имъ помага ежедневно въ какъвто имать нужда. Той става тѣхенъ водитель прѣзъ всичко-то имъ земно патешествіе, достави имъ ежедневно духовна сила съ която да противостоятъ на искушенія-та, и съединава ги по-тѣсно съ Христа, Спасителя имъ, додѣто са избавятъ съвершенно отъ всичкы-тѣ си грѣхове. Богъ не е ли доставилъ напистина въ Евангеліе-то Христово средства, които са съвершенно достаточни да избавятъ человѣцы-тѣ отъ изгубено-то имъ състояніе? Тѣзи средства са са опитвали вече отъ миліоны души, и всичкы-тѣ, които са ги опитвали вѣрно, искренно и усърдно, тѣй споредъ както са изисква въ Евангеліе-то, свидѣтелствуватъ че тѣ имать единъ божественъ спасъ. Онѣзи, които отричатъ силѫ-та имъ, никога не са ги опитвали добрѣ. Напистинѫ тѣ може да са чели Евангеліе-то Христово, но тѣ никога не са подчинявали животъ-тъ си на учеліе-та му. Тѣ може да са припозваватъ Христіанство-то като едно народно учрежделіе, но никога да не са го пріемали въ сѫрдца-та си. Тѣ може да са припозваватъ Іисуса Христа по имѧ, но никога да не са ги прѣдавали на волѣ-тъ му, и слѣдователно тѣ никога не сѣ почувствовали силѫ-та му въ сѫрдца-та си. Но всякой, който прѣзъ минѣлы-тѣ 18 вѣкове е пріемалъ искренно и сѫрдечно Іисуса Христа за своѝ Господь и Спаситель, ще свидѣтелствува съ многото-то че Іисусъ Христосъ е Божія сила и Божія прѣмѫдрость.

Прочее, съвѣмъ неимовѣрно е че Библія-та, които отрыва толкова славенъ Богъ, които ни тыкува толкова ясно свѣтъ-тъ, и които прѣдстави на человѣцы-тѣ толкова съвершено избавленіе и въ сѫщо-то вѣрне открыва такъ такыва средства, чрѣзъ които то може да ся прилѫбие, е можелъ да пропадѣе просто отъ человѣцы. Прочее, само-то съвершенство на Христіанство-то като една религіозна система силно подтвѣрдава историческы-тѣ доказателства на божественно-то му начало.

«ДОВОЛНО ТИ Е МОЯ-ТА БЛАГОДАТЬ.» *)

Тѣзи думы бѣхѫ отговоръ на единъ Апостолъ Павловъ молитвѫ. Три пѫти усѫрдно бѣше са помолилъ той за избавленіе отъ единъ «тѣрнъ въ плъть-та», който го мачаше. Господь му даде най-послѣ тоя отговоръ, споредъ който тѣрнъ-тѣ нѣмаше да ся отмахне, но благодать и сила щѣхѫ да му ся дадатъ, щото да можаше да го прѣтѣрпи. Пый не знаемъ навѣрно какъвъ е былъ тоя тѣрнъ въ плъть-та. Тѣлкователи-тѣ сѫ изказали разны мнѣнія относитено за него, но не може да ся опрѣдѣли положително какво е было. Каквото и да е было, обаче, пый трѣба да заключимъ че то е было нѣщо, което го е смущавало много. Той са моли Богу за да го избави отъ това страданіе, но Господь му отговори съ това, като му даде силы да го прѣтѣрпи.

Отъ туй можемъ да са научимъ какъ Господь отговаря честа на молитвы-тѣ на чада-та си. Апостолъ Павелъ бѣше чадо Божіе, и Богъ са отнесе съ него исто така както съ всичкы-тѣ си чада: Той имъ желае най-голѣмо добро; и тѣзи негова цѣль може да са постигне понѣкога само чрѣзъ тѣхны-тѣ страданія; и за това той ги подлага на страданія, така както добрый-тъ лѣкарь често подлага болный-та на голѣмы мачанія, за да го исцѣли. Господь не е по-малко добрѣ и благъ къмъ чада-та си когато ги оскърбява, отъ колкото когато имъ дава радость и благоденствіе. И когато видимъ онѣзи които любятъ Бога да теглятъ жалка и неполѣзна, и никое олесненіе не са намира за тѣхъ, пый не трѣба да мислимъ че Господь ги нечува, когато му са молятъ за избавленіе.

Той не отнема, напистина, тѣхно-то страданіе, но имъ дава благодать за да го прѣтѣрпятъ. Сѣ само-то това страданіе, което на нѣкои ся вижда толкова жестоко и неблагосклонно, той наглѧдна безцѣнны камнѣ за святый-тъ храмъ въ царство-то на славя-та си. Сѣ това той прави чада-та си по-обычливы, по-святы и по-съвершенны.

*) 2 Кор. 12; 9.

Нѣкі казахмы че онѣзи, конто много страдать, са често най-сѫщеинти-те и най-любезни-тѣ Христіанъ. Божія-та благодать са прославила най-вѣно прѣзъ животъ-тѣ на такыва страдащы.

Явно е, зовсе, отъ тоги отговоръ на молитвѣ-тѣ Апостолъ Павловѣ, колко здравоносна е *Божія-та благодать*. Та ни дава сѫлы, когато сѫмы слабѣ-тѣрпеніе-когато страдаемъ, и плѫнѫ-ность да противостоимы на искушенія-та; та може да украси най-отвратителны-тѣ характери, и да подѫкрѣпа душа-тѣ въ крайна нѫжда. Нѣма нищо на тази свѣтъ подобно на тъзи благодать. Да ли вѣра-та на единъ человѣкъ е отъ Бога си показва отъ това, що та може да го подѫкрѣпа въ най-голѣмы-тѣ искушенія и страданія. Въ врѣме на искушенія, на болести и страданія Божія-та благодать и помощь най-силно и най-славно ся проявяватъ въ Христіанинъ-тѣ. Когато Христіанинъ-тѣ са намира въ благоденствіе и всичко му отива добрѣ, даже той самъ не сѫзнава напълно колко скалощаны му са Божія-та помощь и сила; и що по-малко може свѣтъ-тѣ да разбира това. Ако истинный-тѣ Христіанинъ е благополучаенъ, свѣтъ-тѣ го счита чесгитъ защото е благополучаенъ и не си чуди ако той тогава са вижда спокоенъ и задоволенъ; но ако той пѫдне въ сирозѫнѫщи и страда отъ болести и бѣдствія, тогава той самъ си чувалвоа на *Божеіѣ-та* благодать, които е *доволна* нему дѫже въ такыва злочесты обстоятелства, и *свѣтъ-тъ* са удивлява, като види че при всичко това той е тѫрпѣливъ, спокоенъ и честитъ, и всѣкой са принѫждава да приповяе силѫ-тѣ на Христіанина, къ вѣра. Горѣспомекнати-тѣ думы—доволно ти е мож-та благодать —могатъ да служатъ и за опытъ на Христіанскый-тѣ характеръ. Ако наша-та вѣра е доволна само за тихо а не и за *бурно* врѣме, тогава ній трѣба да заключимъ че ти не е истинска вѣра, и че наше-то вѣрваніе не е основано на краеѫгълный-тѣ камикъ Іисусъ Христосъ, защото истинни-та Христіанска вѣра имаа силѫ-та си най-вече въ врѣмена на страданія и на искушенія. Животъ-тѣ и смьрть-та на мѫченицы-тѣ отъ всѣко врѣме свидѣтелствуватъ че това е така. И Господь казва на всѣко отъ искушаемы-тѣ и страждущы-тѣ си чада: «Доволно ти е моя-та благодать.» Слѣдователно, ній нѣмаемъ право да се *изкушаемы* за гѫрѣхове-тѣ си, ако смы были силно *искушавани*, защото ако смы истинны чада Божіи, то негова-та *благодать* е доволна за насъ и когато ся искушаемы. Истинный-тѣ Христіанинъ нѣма никакво право да ся извинява, когато са гибни и вдосса, съ това, че му бысть *тежко* или *злѣ*, защото Божія-та благодать е доволна за насъ и когато ни е тежко или злѣ.

Читателю, такава ли е твоя-та вѣра щото да ти дава сѫлы когато си боленъ или въ искушеніе? доказалъ ли си че си истиненъ Христіанинъ, като нѣмѣрнѣ че благодать-та Божія ти е доволна въ врѣме на страданіе или бѣдствіе? Ако не, приібгни сега при Христа и пріемни вѣрно всичкы-тѣ му обѣщанія. Уповавай са на Негово-то Слово, и той ще ти дава благодать въ всѣкж скърбь и искушеніе.

—

Ако Іисусъ Христосъ да бѣше само Богъ, а не и человѣкъ, той не би можалъ да страда за насъ тай щото да удовлетвори божественно-то правосѣдіе; но ако да бѣше само человѣкъ, а не и Богъ, той не бы можалъ да удовлетвори божественно-то правосѣдіе, колкото и да страда за насъ. Ако той да бѣше само человѣкъ, удовлетворение-то което той принесе съ смьрть-та си не щѣше да бѫде достаточно за Бога; ако пакъ да бѣше само Богъ, то не щѣше да бѫде сѫдно за насъ. Прочее, за да може да страда за человѣдѣ-тѣ и да удовлетвори правосѣдіе-то Божіе, Іисусъ трѣбаше да бѫде самъ-си и Богъ и человѣкъ.

—

Единъ учень безвѣрнѣ сѫщіа единъ селенинъ и то попыта кѫде отиваше. «Въ церква отивамъ,» отговори селенинъ-тъ. «Какво ще правишъ тамъ?» повтори безвѣрнѣ-тъ. «Ходѣ тамъ за да ся молѣ Богу.» «Кажи ми», попыта пакъ безвѣрнѣ-тъ, «го-лѣмъ ли е ноѣ и малькъ твой-тъ Богъ?» Селенинъ-тъ отговори: «Богъ-тъ, на когото аз ся молѣ, е толкова голѣмъ щото небеса-та не са доволны да го вмѣстятъ, и толкова малькъ щото може да обитава въ сѫрце-то ми.» Отпосѣ безвѣрнѣкъ-тъ казалъ, че простый-тъ тъзи отговоръ произвелъ по-длѣбоко впечатлѣніе въ умъ-тъ му отъ колкото много томове бы могли да направятъ.

—

РЕЛИГІЯ-ТА ВЪ КЫТАЙ.

Вѣроисповѣдвія-та, конто владѣятъ въ Кытай, са Конфуцінизмъ, Будизмъ, и Таузизмъ. Първо-то, което е вѣра-та въсмытаны-тѣ и кытаены-тѣ разряды на общество-то, е повече философическа отколкото религіозна и нравственна. Тя е основана на поучеѳ-та на великый-тѣ Кытайскый мѫдрець, който е живѣлъ около петь вѣка прѣди Христа, и прочуты-тѣ спасенія на когото съдѫржать много практическа мѫдрость и чисто правоучеѳніе. Кытайци-тѣ дѣлжатъ много на Конфуція, и тѣ щѣхѫ да бѫдатъ много по-добри хора, ако да слѣдѫхѫ по-сѫрдно негова-тѣ поучеѳія. Будизмъ-тъ е внесенъ въ Кытай отъ Индія дѣто вѣй-напрѣдъ са появи и отъ дѣто прѣмина въ Источна Азія, и въ близкы-тѣ острови. Това вѣроисповѣданіе сега отпада и неговы-тѣ храмове на много мѣста са развалятъ. Таузизмъ-тъ повече господствуи изтокъ Азіи-та и е преобразованіе-тѣ разряды на общество-то. Той има на правы ужъ с магіѣ, и притязава да прѣдрича бѫдѫще-то по звѣзды-тѣ и да има сьобщенія съ душы-тѣ на мьртвы-тѣ както и съ нѣкои зыы духове. Священницы-тѣ на тъзи вѣрѫ съ общо нѣкѣи, и чрѣзъ тайственно-то ихъ искусство и суевѣрія-та на народы-тѣ съ сѫ зарѣдили въ Кытай.

Нѣма по-отличителна чьрта въ Кытайскый-тѣ характеръ отъ дѣлбоко-то имъ суевѣріе и у Кытайци-тѣ са види да нѣма никакыв религіозны начала. Тѣ са просто суевѣрци, и никой народъ не е толкова суевѣренъ колкото тѣхъ. Въздухи, земи и морскы духове са едно обично гнѣздо за тѣхъ, и тѣхны-тѣ молитвы и поклони са назначени повече да отстрѣнаватъ такыва влѣнія, нежели да приносятъ почесть на нѣкое вьрховно сѫщество. Тѣ употрѣбяватъ всякакыв средства за да пазятъ себе си, какцы-тѣ си и владѣнія-та си отъ зыы духове, които, както е вѣрвать, са явяватъ тукъ тамъ. Кытайци-тѣ въ общо обожаватъ прѣдѣлитѣ си. Въ какъто часъ на свѣтъ-тъ и да живѣятъ, тѣ желѣятъ да бѫдатъ прѣнесени, когато умрѣтъ, въ отечество-то си и да бѫдатъ погребени между останы-тѣ на прѣотци-тѣ си; а прѣзъ животъ-тѣ си тѣ очиждавятъ голѣмъ почесть, която по нѣкога достига до обожаваніе, на умрѣли-тѣ си прѣдѣлы, ходятъ да са кланятъ на гробове-тѣ имъ, украсяватъ ги, издигатъ имъ плочы на великолѣпны здания, горятъ тамянь, свѣщи и правятъ разны приношенія. Тѣ почитатъ и уважаватъ мьртвы-тѣ си отъ повече отъ богове-тѣ си.

Едно отъ най-обыкновены-тѣ приношенія, които Кытайци-тѣ носятъ въ храмове-тѣ си, е много забѣлѣжително; то е единъ видъ калпава монета заляна съ калай подобна на едно 6. медждіе. Поийкога голѣмо количество отъ такыва монеты са принасятъ, и Кытаецъ-тъ са гордѣе не само за това, че дава на свои богъ или прѣдѣлъ нѣколко хилядны медждіета, които не ѫу са сторили повече отъ нѣколко мингаре, но той е надява още какъ мисли че глупавый-тъ му богъ ли ѫу мрѣдѣлъ не ще може да различи между калпавк-та и истинк-та монетѫ и ще го възнагради за всичка-та стойность на приносъ-тѣ ѫу въ здравы пары.

Кытайци-тѣ имать безброй по-долни божества — Богъ на земѧ-та, Богъ на море-то, Богъ на богатство-то, Богъ на ученіе-то, Богъ на тѫрговешкы-та, Богъ на бой-тъ, Богъ на готварницк-та и пр. конто тѣ прѣдставяватъ въ всякакыв образы. Кradцы-тѣ и кумарджи-тѣ си имать всякой свой богъ. Тѣ са относятъ къмъ богове-тѣ сѣ жрѣбій, и всякой зрѣмъ е свързанъ съ едно конкреѳно нѣщо съ прѣчицы или слѫчкы за тъзи цѣль. Тѣ показватъ тъзи суевѣрна склонность като употрѣбляватъ жрѣбій-тъ въ всичкы-тѣ прѣдприятія на живот-тъ си. Кытайци-тѣ са всичкы кумарджи; тѣ играятъ на всякакъ-та за всякакво нѣщо. Даже малькы-тѣ дѣца, когато отиватъ да си купятъ овощія, почти всякога хвѫрлятъ жрѣбій за да видятъ да ли ще получатъ двойно или нѣщо за пары-тѣ си.

—

ДРЕВНІЙ ЕГЫПЕТЪ.

—

Секретаринъ-та на Источны-тѣ древности въ Британскый-тѣ Музей, Д-ръ Бирчъ, дѣлъ на послѣдно врѣме единъ сказъкъ въ Кытайскый-та Старо-Египетскы-тѣ паматницы», въ който той опровергава мнѣніе-то на нѣкои за огромна-та «историческа древность на Египетскы-тѣ царскы династіи. Фреймъ-тѣ и Шампіонъ пріемать че пакъ-тъ, който рѣка-та Нилъ остава, като прѣлива брѣгове-тѣ си, ся уголѣмва по 5 прьстіе въ едно стѣтіе, и че отъ врѣме-то на двадесета-та династія крайбрѣжни-тѣ насыпи на рѣка-та са ся издигнали въ Елефантина близо до 9 крака, въ Тиваи до 7 крака и въ Хелиопъ до 6 крака. На основаніе на това, че нѣкои искуственно направены нѣщи са были намѣрены, като копали кладенцы, на едно дѣлбочина отъ 70 крака, нѣкои искали да кажатъ че древность-та на тѣзи нѣщонны нѣща трѣба да е поголѣма отъ 12,000 годины. За зак честь на тъзи теоріѣ, обаче, послѣдователния изслѣдованія показватъ че нѣма отъ тѣзи останы не са по-стары отъ 300 год. прѣди Христа. Осѣвнь това, Египетскый-тъ родъ е принадлѣжалъ на по-неотдавнашны-тѣ племена, и нѣщо нѣма да го е отличавало, при нѣрво-то му появяніе на земѧ-та, отъ дневны-тѣ родове. Никака сѫлда не са открыва въ Египетъ за едно постепенно развитіе на человѣшескый родъ отъ по-долни родове. Даже и най-древни-тѣ паматници са дѣло на нѣкое отъ изящны-тѣ искуства, и никакво свидѣтелство не сѫществуваа че едно нѣрвобитно дѣво племе е обитавало брѣгове-тѣ на Нилъ.

Като са повръща на паматницы-тѣ, Д-ръ Бирчъ забѣлѣжва че онѣзи отъ врѣме-то на нѣрвы-тѣ двѣ династіи были почти съвсѣмъ изгубени. Но отъ само-то начало на историческыи-тѣ свѣдѣнія най намѣрваны въ Египетъ писменъ языкъ, геометрическо доносторонителство и искусно ваяніе. Истинна-та исторія на Египетъ, обаче, захваща съ Сенофру, седмый-тъ царь на третѣк-та династія, завоеватель-тъ на Арабїя и изслѣдователѣ-тѣ на тайнознны-тѣ пѫтища за жрѣдь и туркоиѣс. Него го погребли въ Майдунскк-та пирамида. Най-старый-тъ ракошкъ отъ нашрусъ, едно правоучително сьчиненіе, е написано по нѣрве на неговоо-то царуваніе. Четвьрта-та династія е имала голѣмъ политическа важность. Тогава е живѣлъ Хеопсъ, който е издигналъ голѣмъ-та пирамида, паматницы-тѣ съвѣрмени на неговоо-то царуваніе го показватъ на бой съ Аравитины-тѣ. Начало-то на великъ-та двадесетъ-та династія е было тѣсно свързано съ славк-та и съ поклоненіе-то на Тивскаго Амена, вотайный-тъ и невидимъ Богъ, сѫрашъ въ сѫщы-тѣ и въ дѣйствія-та на природа-та, изъ усѣка-та на которо възникнѫли богове-тѣ, и изъ очи-тѣ му человѣческый родъ. Послѣ Д-ръ Бирчъ говорилъ за другы царіе отъ тази династія за които нѫжемъ да са научимъ нѣщо отъ Лабиринъ-тъ и голѣмо-то искуственно езеро на Мерида. Въ врѣме-то на тази династія за прьвѣ пѫть са забѣлѣжаватъ по паматницы-тѣ дѣца-та на чуждестранцы. Въ тозн нерѣодъ за прьвѣ пѫть са описва и състояніе-то на по-долни-тѣ сѣсловія хора, нѣщо толкова интересно за историческый-тъ испытатель. Това царствованіе е забѣлѣжително, тоже, по развитіе-то на писменость-та, по рождеіе-то на нѣсойік-та, и по учеіе-то за Бога и религоозія-та. Въ тъзи славнк епохѫ въ Египетскы-тѣ школы са учила и Риторика-та. Въ Астрономіѣк-та е и забѣлѣжителна по приложеніе-то на 5 дена на 360-тѣ, които до тогава сѣ съставляли годинк-та. Въ това врѣме столица-та са прѣмѣстила отъ Мемфисъ въ Тивы. Сѣдуощы-тѣ династіи до начало-то на осмадесетъ-та, по-малко са извѣстны. Въ тъзи періодъ спада завоеваніе-то на Египетъ отъ пастырскы-тѣ царіе, Хик-Шасу въ Мемпето.» За 18-та династія които е изгонила пастырско-то завоеваніе племе, и на който великый-тъ герой были Тутмосъ III; за 19-та съ родоначалникъ-тъ е Рамсесъ II, или Сезострисъ спорѣд Грьцы-тѣ историцы; за 20-та съ началникъ-тъ е Рамсесъ II; за 22-та, Шишакова споредъ Библїя-та, и за другы-тѣ династіи до завоеваніе-то на страна-тъ отъ Персы-тѣ Д-ръ Бирчъ дѣлъ по-малко подробности.

Кювіе, первый-ть който положи основаніе-ти на Сравнителна-та Анатомія ни расказа че хоботъ-та на слонъ-ть състои отъ около четыредесеть хиляды малки мышици, все уплетены едны съ другы. Свиваніе-то и распущаніе-то на тѣзи мышци дава възможность на слонъ-ть да скъсва и продъвкава хоботъ-та си или да го пръвлача. Единъ двойнъ трабо мишуи на двадъ пръвъ хоботъ-ть му и съ неіѭ слонъ-ть дыша и пие. Въ края на хоботъ-ть са наиѣрва елна малка пръвдавка съ който той може да задигне нѣща-та съ които са храни. Съ това чудно орѫдіе, слонъ-ть може като съ рѣкы или да дигне нѣщ или да пскорне малкы дървеса, или да бере отъ тѣхъ шуха и клончета, съ които са храни.

Прѣзъ пируваніе-то на Кроновеѣ въ Англія имало единъ проповѣдникъ на ние Хау, който неуморимо се стараялъ да защищава человѣщ-ть отъ който партіи и да были тѣй. Той никога не отказалъ помощь-та си нѣкому защото не бѣлъ отъ негова-та партія или отъ негова-та вѣра. Единъ пать Кроновеѣ му казалъ: „Г-не Хау, вый нѣкоего просите милости за нѣкого другъго, осѣвнь за себе си. Молѣк ни, кажете ми, кога ще дойде редъ да попросите нѣщо и за себе си» ? Г-нъ Хау отговорилъ: «Господарю мой, на мене всякога дохожда редъ-ть, когато могѫ да помагаиъ на другы.»

—

Ина елна Англійска дружина въ Палестина, на която цѣли-та е да изучатъ топографическо-то положеніе на всичкы-ть и мѣста. Като слѣдствіе на свои-ть изслѣдвания-та пръдстави слѣдующе-то изложеніе:

Мѣста спомекаты въ Библій-ть 420 извѣстны
Мѣста спомекаты въ Библій-ть 160 неизвѣстни.
Мѣста спомекаты въ Талмудъ-ть 240 извѣстны
Мѣста спомекаты въ Талмудъ-ть 110 неизвѣстни.
Мѣсто спомекаты въ Старо-Христіянска-та Исторія 370 извѣстны
„ „ 30 неизвѣстни.

Едно отъ пръдсѣдрмни-ѣ първѣ-ни на Дисъ, седдесеть годишенъ старецъ и знаменитъ Френски живописецъ, е бѣлъ горчиво опѣненіе на славя-та. «Публика-та на наше вѣ-ме,» казалъ той, «е като отзивъ-ть на глѣсъ-ть: той повтаря всичкы имена, но не помни ни едно.»

—

Съръ Исакъ Нютонъ ведѣждъ като разглеждалъ единъ новъ и твърдѣ хубавъ глобусъ, единъ господинъ изѣлъ на стѣла-ти, който не вѣрвалъ въ Бога, но казвалъ че сѣвта-ть, въ който живѣемъ, е станалъ случайно. Глобусъ-ть му ся аресълъ твърдѣ много и той попыталъ: «Кой го направи» ? «Нѣкой», отговорилъ Нютонъ; «той е дошелъ тука случайно». Господинъ-ть са чудилъ на тоя отговоръ, но накоро усѣтилъ значеніе-то му.

—

«Прѣди да са извърши едно дѣло» казва Баконъ, «хора-та са удивавать какъ може да стане то; а щомъ като са извърши, тѣ пакъ са чудятъ на това, какъ не е могло да са извърши по-напрѣдъ.»

ИЗЛОЖЕНІЕ НА ЦЕНТРАЛНИЙ-ТЪ БЛАГОДѢТЕЛЕНЪ КОМИТЕТЪ ЗА БѢЛГАРІѢ.

(Продѣлженіе.)

Комитетъ-ть не само снабдиваше дѣйцы-тѣ си съ пары, но изпращаа отъ Цариградъ, нѣколко пъти, дрѣхи, които си оцѣняватъ до 50 л. т. и кулы 500 парчета жѣтни платна за Пловдивъ, 200 парчета и покрывы за Русчукъ и 547 жѣтни за Митровица, особнѣ дрѣхи изпрати за Пловдивъ 26, за Русчукъ 6 и за Митровица 12 дамски жѣтни и платове, прѣтъ отъ благотворителны лица въ Англія. Отъ тѣзи по-голѣми-та часта бѣхѫ жѣтни отъ които нѣкои най-голѣми нужди, и въ бѣхѫ прѣтъ отъ Комитетъ-ть прѣдсѣдателствовать отъ Ливерпулскый градоначалникъ. Петнадесети денъ жѣтни са изпратихѫ миналымъ отъ тоя Комитетъ и са раздѣлихѫ на разни между Пловдивъ, Русчукъ и Митровица. Единъ впрочемъ, на който Комитетъ-ть-то бѣрза серіозно вниманіе още при частвание-то си, бѣше заѣ да са свѣдатъ распрасвать-ть общины съ средства за да добиватъ помнинъ-ть са за нѣрдѣ. Съ тѣзи цѣль обработвайе-то на трикраленоа-та градина въ прѣдѣрдѣ, въ Пловдивъ, ся сѣмена са кушкѫ. Щомъ най-необходимѣ-та потрѣбности са удовлетворихѫ, Комитетъ-тъ бѣше наѣрдѣлъ на тѣзи общини по-голѣма-та часть отъ средства-та за купуваніе на волове и др. т., и съ тѣзи цѣль задрѣжаше пари-тѣ си, като са надѣше че ваши-тѣ настоятели ще ся установятъ въ стрѣма-та. Тѣзи надежда е бѣла назначена да ся осуети, но Комитетъ-тъ счита постъпка-та си за благоразумна, понеже потѣ-ѣ-тѣ страхотни отъ всякакви неотдавашно-то избухваніе на война-та; защото що и да ся кушкѫ добиятъ на общи, на които само-то съществованіе е виждало да зависи отъ тѣзи-то пары всичко-то количество пари на благотворителны-тѣ лица, сравнително съ нужды-тѣ при настоящѣ-то обстоятелства, не са знаѣ въ бодъ-тѣ, колко можеха да ся земѣтъ отъ вошкѫ-то Силы за тѣхны-тѣ потрѣбы. Когато мира-тъ са повѣрно, Комитетъ-то е готовъ да изнадѣ на двамѣ-то общество-то дѣло, но по настоящѣ, осѣвнь що нѣкои неизбѣжни нужда си прѣдстави, той мисли за най-добро да прѣбави-тѣ бѣдны-то общества-тѣ, които са запашваатъ отъ прѣмнуваніе-то на войскы или отъ нашествіе-то на чужди войскы.

Като подкаа на благодѣтелни-тѣ прѣбавки-тѣ въ настоящѣ-то време, Комитетъ-тъ иска да забѣлѣжи че, съ включеніе на комисара-тѣ, отъ Цариградска-та публика въ сѣ е всякко лично помощи. Достовѣрно-то положеніе на нѣщы-тѣ и много другы причины заедно накарахѫ Комитетъ-тъ да отлага отъ прѣме на прѣме съобщаніе-то на мѣстны-то подкрѣпа, сега той тѣрба да чака да ся повѣрне мира-тъ, да ся съхвани тѣрговія-та и да ся установи до елна степень благодѣтелни-то, комо то настоящѣ-то сащестуая въ Турска-та Столица.

Бѣлети-тѣ за помощь, които са ся разнасѫ отъ разни-тѣ Настоятелства, и сѣтъ-ѣ-тѣ съ тоя цѣль, не са ся отдали, да дадѣ на спомощащи-тѣ елна общая идеія за дѣло-то извършено до сега, и за причины-то що водѣ Центральный-то Комитетъ въ Цариградъ и изпѣлнѣ само-то елна-та дѣлжность.

Въ заключеніе Центральный-то Комитетъ приноси искренно-то си благодарніе на спомощащи-тѣ и на комитета-тѣ, съставенъ въ Машшаѣ Хаусъ, подъ прѣдсѣдателство-то на Лордъ Мейоръ, въ Ливерпулъ, Единбургъ, Глазгоѣ и въ другы градове на Велика-Британія, за щедрость-та, съ която тѣ са притекоха на помощь на страждущо-то человѣчество. Настоящо-то сакоеніе не щѣше да е пълно, ако Комитетъ-тъ да не подвесеше особенны благодарности, за добры-тѣ услуги, на Господа Каарка, Марфъ, Бокъ, Стоун, Радиновича, Ваудъ, Фостера, Ковъ, Ковъ, Хербедъть, Хериджкръ, Нечовъ, и на другы-тѣ раздавачи на помощи-тѣ. Прѣдимость-та, която показахѫ тѣзи Господа, наливнуя всѣка похвала, и Комитетъ-тъ признава че той дѣлки успѣшно-то извършваніе на послѣдніе-то си на добрѣ-уѣдно-то всѣка-то настоятеля, и на ревность-та на благоразумѣ-то на раздавачи-тѣ ихъ. Комитетъ-тъ благодари и на Компанія-та на Руменійска-та Желѣзница, подъ управленіе-то на Г. Кулманъ, за дѣло-то изпратени на комитеты-тѣ дѣйци да пакутятъ безплатно по линіи-тѣ на Компанія-та и за прѣносваніе-то дарокъ на всякы-тѣ повѣрнаны и дѣцы за всякко назначени за закоеніе на страждущи-тѣ въ Европейска Турція.

Цариградъ, 20 Юній 1877.

В. Рачка,
Почетенъ Секретарицъ на Центральный-та и на Изпѣлнителный-то Комитетъ.

(*Слѣдва*).

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

РУСКЫЙ-ТЪ ПОХОДЪ ВЪ ЕВРОПЕЙСКА ТУРЦІЯ.

Ако Русси-тѣ поткоуть въ Европейска Турція потрѣвыи-тѣ сы, които изпращаѣ въ Азія, то не ще бадо отъ лишніе на сѣдѣти отъ чуждестранны-тѣ зрители на борба-та. Бѣрзо-то ихъ изрѣдваніе отъ Дунавъ-та къмъ Балкан-тѣ прѣдвиди твърдѣ много на бъйно-то прѣдприятіе, което Великый-тъ Дукъ Михаилъ изпрати ни поводи въ Азія. Но ако сащи-тѣ потрѣбни за изпращаніе, или дрѣдѣ, да ся мислѣ че Руска-та войска въ Европа сѣдна сѣмо елинъ пашъ, който е бѣлъ изпраненъ отъ Турци-тѣ са е стѣдаво съ голѣми-то ихъ мнѣніе и че Генералъ-тѣ е изпѣлнѣ доста остроуміе и дѣятелность да изкѣнѣ пашъ-тѣ на похоѣ-тѣ спо-редъ обстоятелства-та. Или пакъ трѣбѣ да мислимъ че политическы или финанцѣдны причины принуждаватъ Русскы-тѣ Императоръ да дини запонѣдь на войска-та си да ирди на нѣкоѣ-то по-важной случай, и да свѣрши война-та прѣзъ идущи-тѣ нѣколко седмицы. Пашъ-тѣ на похоѣ-тѣ са видя да е бѣлъ изработенъ отъ по-вирѣдъ, и Руска-та Дружина съ сѣсѣдъ-тѣ и, и истощающы-тѣ усилія, на които то е изложена, ія принуждаетъ да свѣрши война-та колкото е възможно по-скоро. При всякко тоя голѣмъ трѣвна цѣ бадѣ да не приносяаетъ не военны-тѣ успѣхи въ Европа различны-тѣ твърдѣ много цѣлы: успѣхи-тѣ въ Азія, и че елинъ дарсостекъ похоѣ може подобрѣ да сполучи въ пырва-та отколото въ послѣдніе-та. Твърдѣ вѣроятно е че надѣждѣ-то на Русскы-тѣ войска и завѣршаніе-то на Руска-та войска и повѣрненость-та кѣмъ водителя-тѣ й са имали на себе си и на всѣя, са накарали послѣдніе-то да ся ся, и истощаа-ть война с второстепенны и че тѣ десно що могатъ да прѣвзематъ крѣпости и проходи. Работа-та, обаче, вадѣе другочие. Руска-та войска въ Азія имаа, при начало-то бѣ елна малка на брой; но-голѣма-тѣ и часть е състоѣа отъ жѣтны Азіятски войницы, които са бѣли твърдѣ трудны Русскы-тѣ; нѣрвость-та на нѣкои отъ тѣхны-тѣ са видя да е бѣла съмнителна; сѣда лѣвія на съобщенія е трѣбѣло да ся пази прѣзъ елна земя, които е изстѣнѣлъ нужно е бѣло да ся изпрати елна доста голѣма войска да учинѣ настоящѣ-то смущеніе; прѣвасаѣе-то на хранѣ и на военны припаси е бѣло твърдѣ трудно; Русскы-тѣ; нѣрвость-та на нѣкои отъ тѣхны-тѣ са видя да е бѣла съмнителна; сѣда лѣвія на съобщенія е трѣбѣло да ся пази прѣзъ елна земя, които е изстѣнѣлъ нужно е бѣло да ся изпрати елна доста голѣма войска да учинѣ такъ настоящѣ-то смущеніе; прѣвасаѣе-то на хранѣ и на военны припаси е бѣло твърдѣ трудно; Русскы-тѣ; нѣрвость-та на нѣкои отъ тѣхны-тѣ са видя да е бѣла съмнителна; сѣда лѣвія на съобщенія е трѣбѣло да ся пази прѣзъ елна земя, комо и

преиъ войска-та на Пруссїя срѣщо Дайнїя като пратенїка на знаменитѣ непріятели, но той не се повелохмъ отъ такыва сбраженїя. Въ Френско-Германска-та війна мый можахмъ да вземемъ участїе по самы-тѣ пренци по кого якои отъ насъ искатъ да се опалчимъ дисъ противъ Русїя.

Тѣзи непріятелски сѣбитїя ни учятъ че на Англїйскы-тѣ интересы е много по-добрѣ, когато Англїя е неутрална, нежели когато е въ війна, и че тѣ никога не сж тодова добрѣ запазенїя колкто когато останатъ другы-тѣ народи свободни да ся разнышатъ. Англїйскы-тѣ интереси сѣстоятъ въ свобода-та и мира-тъ. Ако щй да допускнѣ едно такова опрѣдѣленїе на Англїйскы-тѣ интереси, кого бы си считатъ отъ Италїя, Францїя, Германїя, и Русїя за пріидѣно на тѣхни-тѣ интереси, щй можахмъ да пылнимъ поща-та си на якои врѣме, но наконецъ наша-та политика щще да бадде осуетена.

ВОЙНА-ТА.

На 19 того Ески-Загра са заняемѣ пакы отъ Турцы-тѣ. Сюлейманъ паша, комендантынъ-тъ на Турскы-тѣ войскы въ Трякїя, дова слѣдующы-тѣ подробности въ кратка-та при того града:

«Редкодъ наши комендуванте дѣсно-то крыдо на наша-та войска; Шакиръ паша — срѣдно-то отдѣлѣнїе; и Вейсель паша — дѣсно-то крыдо. Битки-те сж почнатѣ отъ по единъ сутрини-та въ вторника. Средѣ жов-тѣ сѣвдѣнїя, Руска-та войска, конта запцинаеме градъ-тъ Ески-Загра, сѣстоеше отъ 10 табура пѣшцы, отъ два кавалерїи съ 4 топа. Въ тѣхъ са включаватъ и Българи-тѣ отъ това мѣсто и отъ околносте-та, които бѣхж са съсѣдинили съ непріятель-тъ. Сраженїе-то сѣ е почнало отъ 7 часа. Наша-та войска показа голѣмы храбрость, прѣкъ войско непріятель-тъ не можа да противостои; той бадде принуждатъ да ся разпрсъкатъ въ всякадѣ. Сѣдъ като изгонихмы Турцы-тѣ отъ Ески-Загра, Българи-тѣ са затворихъ въ кѣщы-тѣ си, въ церква-та и въ дюгени-тѣ сѝ, отдѣто тѣ хвырлахъ на войски-тѣ ни сѣдѣ пладнѣ и дюне на утрина-та. За да са тури край на това кавнїе, наша-та войска са принуди да дададъ взаимы-нцы-тѣ чрѣзъ хвырлянїе на интрайлоя, които запалихж градъ-тъ. Вонрѣки всичко-то ни усилїя за да спрежъ огнь-тѣ, който ся разпространи отъ единъ конецъ на другы, половина-та отъ градъ-тъ изгорѣ.

Загубы-тѣ на Русски-тѣ и на Българи-тѣ надвишаватъ 2,000 душы убитѣ. Отъ пѣшцы-та страна имаемъ 6 чиновницы и 165 войницы убитѣ, и 12 чиновницы и 554 войницы ранены.

Българскы-тѣ въстанници, които сж хвалахъ нѣщо, що ще накажитъ спорѣдъ закоиъ-тѣ и съобразно съ царскый-тѣ ферманъ въ тоя врѣмѣтъ.

Българскы-тѣ старци, жены и дѣцы, които не са могли да избѣгнатъ съ Русски-тѣ, са прибрахъ отъ наша-та войска и, сѣдъ почнка-та, които ихъ е нуждна, тѣ ще са испратятъ съ кола въ Еренъ.

Ный имаемъ отъ непріятель-тъ 500 изгасны пушцы, нѣколко прѣпорцы, сабїи и трамплета.»

—

Въ день-то когато Сюлейманъ паша бѣгъ отъ Ески-Загра, Русски-тѣ са сж бѣли съ войска-та на Реуеъ паша при едно село 2 часа до стоя градъ. Спорѣдъ *Джеридеи Аскерїе* послѣдній-тѣ бѣхъ принудени да ся отстегнатъ въ Кари-Бунаръ.

—

Хаинцъ паша, Плевдинскый-тъ Мютесарифинъ, телеграфиса на 20 того сѣдѣщо-то:

«Да са потвърде въстанїе-то въ Карлово и въ Сопотъ, едно отдѣлѣнїе войска, сѣстоящо отъ редовны войницы и отъ башибозуцы, съ дви горски топа, са изгонїли въ тѣхи мѣста. Щожъ пристигна въ Карлово, тя го обсиждя, и като изкарна Мусуманско-то и Еврейско-то населенїе, та принудиха Българскы-тѣ въстанницы да сж жражи-та си. Послѣдни-тѣ не са покорили, и войска-та ты удрихъ. Като видѣли че нѣколко души надвали отъ тѣхъ и че по-силто противнїе ще бадде безпрѣмѣлезно, тѣ са подчинили. Войска-та като нѣкаци въ гнда, обрала оружїе-то на населенїе-то и установила порядокъ-тъ. Сѣдъ това, войска-та са отправила за Сопотъ. Като нѣкаци нѣколко души, Българ-тѣ са подчинили и тука. Отъ редовны-тѣ войницы имало грана души ранены, а отъ нередовны-тѣ двана убити и двана ранены.

—

Въ Българїя едно голѣмо съсрѣдоточенїе на войска стои сега между Разградъ и Ямтра и отъ дѣв-тѣ конницы Силы, и якоро са очака такъ сега рѣшителна битка.

Спорѣдъ *Л. Хералд* и *Ф. до Босфор* всичкы-тѣ Българи въ Ески-Загра, които зеле оружїе въ рѣцѣ прѣдъ прѣкое-то дойто Русски-тѣ бѣли тамъ, са се застрѣляли отъ Сюлейманъ паша.

Спорѣдъ *Ф. до Босфор* Русски-тѣ войски въ Анїя прѣдли подарѣнїе отъ 30 до 40 хиляды душы и всичкы ималѣ положенїе. Нѣрно-то нѣщо, което тѣ направили, бадо обрѣзанїе-то на единъ кервенъ съ хрина за Турска-та войска. Послѣ тѣ имали едно малко сѣвнаніе съ Черкезка-та конница на Мухтаръ паша, които са принудили да са отегглятъ.

Спорѣдъ салїй-тѣ вѣстникъ, дойдто Генералъ Меликовъ е приготнъ да са удари съ Мухтаръ пашоя-та войска, едно отдѣлѣнїе Русски войски отъ 3,000 душы имѣлѣо въ Турска-та сѣвка отъкъмъ Бандъ. Едно малко сѣвнаніе стаиало между него и Турска-та войска, но безъ нѣкои важни слѣдствїя.

Мѣстни-тѣ вѣстницы казватъ че Черногорци-тѣ обсаждатъ крѣпость-та Никшичъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Едно царско иредъ заповѣда да ся изкоя единъ заемъ отъ 600,000,000 гроши на всичкы-тѣ Отоманскы подданницы съ разлѣрно съ имота-тъ имъ и съ средствата имъ.

—

Едно царско иредъ заповѣда да ся сѣбере нова войска отъ 300,000 душы.

—

Едно царско иреде заповѣда да ся сѣстави една народна стража изнежду всичко-то важно населенїе въ столица-та за да защищава Цѣградъ и прѣдмѣстїя-та му. Тѣзи стража ще даде турска подъ знамѣто на Н. И. В. Султанъ-тъ.

—

Въ Недѣлїя отъ 3 и 4 хиляды Българскы бѣгницы, жены и дѣца, отъ Ески-Загра, пристигнали въ Еренъ.

—

Спорѣдъ наши-тѣ сѣвдѣнїя, казва *Ф. до Босфор*, пазуранїе-то на Австрїйскы-тѣ военны комисарїи при Русска-та войска въ Вѣсна ся отвоса до Сѣрбскый-тѣ въпросъ. Русскый-тѣ императоръ прави послѣдно усилїе прѣдъ Вѣенскый-тѣ Дворъ за да го прикаже, да остане Сѣрбїя да всѣ участїе въ війна-та. Изнѣставатъ ни даже че какъвто и да бадде отговоръ-та на Австрїя, Сѣрбїя ще почне да дѣйствува.

Арпеи паша си опрѣдѣли прѣдсѣдатель на Сенатъ-тъ.

—

Румынскы-тѣ желѣзницы срѣщи прѣвнїе-то на стова за да прѣвозатъ Русскы войскы.

—

Генералъ Гурко си опрѣдѣлилъ за лично-ма на Русскый-тѣ Императоръ като командуа за спомѣчливо-то му прѣимущанїе въ Балканъ-тѣ. Евгенїй, Лейхтенберскый-тъ Дукъ, който командува часть отъ войска-та подъ Генералъ Гурко, си издалъ гнлъ на чинъ-тѣ Бригаденъ Генералъ.

—

Стамбулъ си срѣщи за неопрѣдѣлено врѣме отъ пислающе-то на печать-то по причина че обнародовалъ дѣлнїя новины, и *Л. Хералд* почна нѣкъ да ся надява въ подѣлкынъ.

—

Спорѣдъ *Ф. до Босфор* управлѣнїе-та на градъ-тъ Едрене са на сражаванїе. Тѣ ще са защищаватъ съ Крупови топове.

—

Реуеъ паша, който напосѣдѣлъ имъ нѣколко битки съ Русски-тѣ при Еиѝ-Загра, си завзрна въ сѣббота въ столица-та. Спорѣдъ *Л. Хералд* той заминалъ въ подѣлкынъ за Дуная-тъ, дѣто ще земе мѣсто-то на Ахмедъ Еюбъ паша.

—

Спорѣдъ единъ телеграмъ за Мадрїтъ пишатъ кажи че ще сж заняти въ Цѣградъ, и спорѣдъ другъ, той нѣкъ да отидѣ отъ Вѣена за Лондонъ за да сключи единъ заемъ. Спорѣдъ *Л. Хералд* сухъ-тъ че Султанъ-тъ е нарѣдилъ едно особно посланїе на Мадрїтъ наша въ Европа е безосновенъ.

—

Отъ нѣкоко деня насамъ, казва *Л. Хералд*, сж сѣбрани въ Англїйскы-тѣ посланникы поискаѣ позволенїе отъ Портъ-та за Англїйска-та флота да влѣзе въ Дардинелскы-тѣ проливъ, и че Порта-та отказала да дадѣ такова позволенїе, осѣвнъ ако единъ съюзническы договоръ са подпише прѣдварително между Велика Британїя и Порта-та. Тѣзи слухъ, са видѣ, да е произлѣзѣлъ отъ фактъ-тъ че Мусурусъ паша, Турскый-тѣ посланникъ, телеграфисалъ напосѣдѣлъ на Порта-та чи въ случай на сходнїя въ Цѣградъ, Англїйско-то Правительство може да поска позволенїе за флота-та си да влѣзе въ Цѣградъ за да защищава живота-то и имота-та на Англїйска-тѣ подданницы. На тоди телеграмъ Порта-та отговорила чи нѣма нищо за страхуванїе въ Цѣградъ, и че, прѣди да позволи такова нѣщо, тя щй ся обрѣне отъ опрѣдѣленїе на Англїйска-та политика.

—

На 22 того прѣзъ нощ-та, казва *Л. Хералд*, на Босфоръ-тъ се чу търпѣнїе на топове, и огнь-тѣ, кото изпраще отъ тѣхъ, се видѣ ясно. На сутрина-та си казаи че единъ Русски-тѣ военъ кораблъ е кото се мисли да е *Великий Дукъ Константинъ*, дошелъ до устїе-то на Черно море, на разстоянїе 10 мили отъ Босфоръ-тъ, хвырлялъ нѣкоко бомбы въ Кюлїя на Анадолска-та страна, потопилъ два Грецки малы корабы съ Турскы прѣимущи и заинѣкъ дуръ корабъ излѣзъ съ овци. Прѣвнистелнте-то мѣрки за да ниа устїе-то на Босфоръ-тъ.

—

Спорѣдъ *Л. Хералд* една часть отъ Турска-та, флота, която управлѣнїе-то на Хобартъ паша, си заминала да прѣвоси около 40,000 Черкезки прѣселенцы отъ Сухумъ Кале за Трапезонъ.

—

Едно достаточно число войска, подъ управлѣнїе-то на двана чиновницы, обикаѣ оплакванїя въ Едрене за да отмахнатъ страхъ-тѣ, който е обладалъ населенїе-то при прѣближенїе-то на Русски-тѣ и да въспрѣпѣ прѣсселенїе-то му, кото прѣдизвикало голѣмо безпокойствїе и земнѣе-дванїе-то.

—

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Вѣена, 20 Юлїй. — Вѣенскы-тѣ вѣстницы извѣставатъ едногласно че Министерскый-тѣ Совѣтъ е нарѣдилъ отъ Вѣена тоя, що ще стана нито обло частно турнїе на военна кора на войска-та. Контъ Андрашы, на кото политика-та сж одобри вѣнцы, сж отказвали да утоглѣ на бѣлгадцы войскы-тѣ, кото вече са отправены къмъ южна-та граница. Въ сѣдство-то врѣме слѣдѣ-тъ радиеси за разпускѣ-тѣ за турнїе-то на военна кора на 4 отдѣленїя войска.

Вѣена, 20 Юлїй. — Мидхатъ паша имѣ свидѣнїе съ Контъ Андрашы, съ Г. Бушнанъ, и съ Алекси паша.

Лондонъ, 21 Юлїй. — *Таймсъ* обнародва слѣда. дѣенїе отъ Рикъ, въ който си казва, че Русски-тѣ войски, подъ управлѣнїе-то на Великый-тѣ Дукъ Николай, сж стигнѣли въ Истокъ.

Вѣена, 21 Юлїй. — Г. Бушнанъ, Русскый-тѣ Министръ въ Вѣнцы-тѣ Дѣнъ, пристигна тука.

Бѣлградъ, 21 Юлїй. — Плевъ-тъ за сѣдмъ стоицъ съ Гарнїя не сподучи. Сѣрбско-то Правительство е уѣдрило военно Сѣмъ-тѣ ще ще подѣлка неутралность-та сѝ.

Бѣлградъ, 22 Юлїй. — Князь Милянъ опадновоцадъ Сѣрбскый-тъ Министръ на война-та да сѣбере 3,000 душы отъ Сѣрбска-та народна войска за да пази границы-тѣ.

С. Петербургъ, 23 Юлїй. — Единъ Императорскы указъ отъ Бѣла (въ Българїя) заповѣда да ся сѣберать 188,600 войницы отъ 1-тѣ классъ отъ резерва-та (родїяи).

Едно общо вѣсницѣ пръсѣлѣ на С. Петербургъ.

Лондонъ, 23 Юлїй. — *Стандардъ* казва че Руска-та императорска стража е прѣсѣ заповѣдь да тургне за Българїя. Сѣдѣ-тѣ вѣстникъ казва че са е рѣшѣо да ся отегглятъ Русски-тѣ войскы съсѣдѣ отъ Трайскъ-та страна на Балканъ-тѣ, като да бѣлнѣ едно достаточно сила за да пази проходи-тѣ на Балканъ-тѣ.

Лондонъ, 23 Юлїй. — *Дейли Телеграфъ* казва че отъ Русскы-тѣ войскы въ Добруджа са изпратили 40 хиляды души въ Анадолїя.

Лондонъ, 23 Юлїй. — *Таймсъ* казва че Министерство-то на морелавнїе-то запѣвѣдло пото и другы 3,000 душы войска да бадде готовѣ за тургне за Средиземно море на 30 того.

Лондонъ, 23 Юлїй. — *Морнинг поста* казва че Австрїйскы-тѣ военны комисарїи при Руска-та войска въ Бѣла, са натоварѣлъ отъ Русскый-тѣ Императоръ сѣ едно повѣрѣтено сѣобщенїе до Австрїйскый-тѣ Императоръ.

Лондонъ, 24 Юлїй. — Лондонскы-тѣ вѣстницы обнародватъ телеграмы, въ които си казва, че Руски-тѣ войски, подъ управлѣнїе-то на Цѣсревичъ, сж влѣзѣ 2 часа на дадѣсъ отъ Русчукъ. Руска-та войска, кото е дѣйствува противъ Османъ паша, си имаше единъ часъ дадѣсъ отъ Плевенъ.

Парижъ, 23 Юлїй. — Подозѣвнїе-то казва че Русскый-тѣ Императоръ щй се отегглятъ отъ Бѣла на Румынска-та страна на Дуная.

Вѣена, 25 Юлїй. — Сѣухоне-тѣ за сѣществованїе-то на единъ съюзъ между Сѣрбїя и Гарнїя и за изпращанїе-то на войска-та на Гарнїя-то Правительство отъ Турскый-тѣ посланникъ въ Атина въ Гръцкы-тѣ въоружавнїя, са безосновны.

Отношенїя-та между Турцїя и Гарнїя са добрѣ.

Вѣена, 23 Юлїй. — Австрїйскы-тѣ полуофицїяли вѣстницы са на мнѣнїе че военны-тѣ мѣрки, които са ся рѣшили отъ Австрїя, ще подѣйствуватъ за утушанїе-то виноственны инклоности на Сѣрби-тѣ.

Г. Ристичъ, Сѣрбскый-тѣ главенъ Министръ, се очаква въ Вѣена.

Вѣена, 25 Юлїй. — Полуофицїяленъ-тѣ *Пестеръ Лойдъ* като спомѣнува за послѣдно-то послѣдїе въ Вѣена на Г. Когалничъ, Румынскый-тѣ Министръ въ Вѣшнцы-тѣ Дѣла, утвѣрдява че подпора-та на Австрїя-Унгарїя ще бадде по-добра за Румынїя, отколкото една съмнителна независимость.

Лондонъ, 25 Юлїй. — Тѣзи сутрини сѣ-но голѣмо сѣбрание отъ 15,000 до 20,000 душы стаиѣ въ Згединъ за да изразѣ сѣчувствїе-то си къмъ Турцїя. Говорѣлъ Кавиа бѣше единъ отъ говорителѣ-тѣ.

До 100 другы подобны сѣбранїя трѣбва да стиижатъ дисъ въ Унгарїя и Галицїя.

Бѣлградъ, 25 Юлїй. — Князь Милянъ се завзрна въ Бѣлградъ отъ Крагуевацъ. Заседѣнїе-та на Скупщина-та са сключихъ.

Букурещъ, 25 Юлїй. — По-голѣма-та часть отъ войска-та на Османъ Гурко е отстегнѣла отъ прѣсѣдѣ-тѣ на Балканъ-тѣ. Русскый-тѣ Императоръ си очаква въ Фратести.

Полковникъ-тѣ Катарджи се испрати отъ Великый-тѣ Дукъ Николай съ едно посланїе въ Сѣрбїя.

Вѣена, 26 Юлїй. — Сѣрбска-та Скупщина ще рѣши щото Сѣрбїя да продѣлжава да пазиداвоя си на Порта-та.

Берлинъ, 26 Юлїй. — Германскый-тѣ Императоръ ще ся сѣрѣщне утрѣ въ Ишлъ съ Австрїйскый-тѣ Императоръ.

—

РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ.

Това заведение ще ся отвори на 6/18 Септемврїя съ извѣстни-тѣ му всчко удобства за прѣподаванїе-то на редовный-тѣ курсъ на наукѣ-тѣ. Онѣзи които искатъ подробности сѣ-тѣ за него, нека се отнасятъ до Г-ла С. С. Хинсонъ, и С-іе въ Гаатата, или до само-то заведение при

Джорджъ Вомбрай
Директоръ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнтонъ.**
Въ Американъ-Хань.

Въ Печатница-та на Д. Арамїяна
Атонїанъ-Хань № 11.